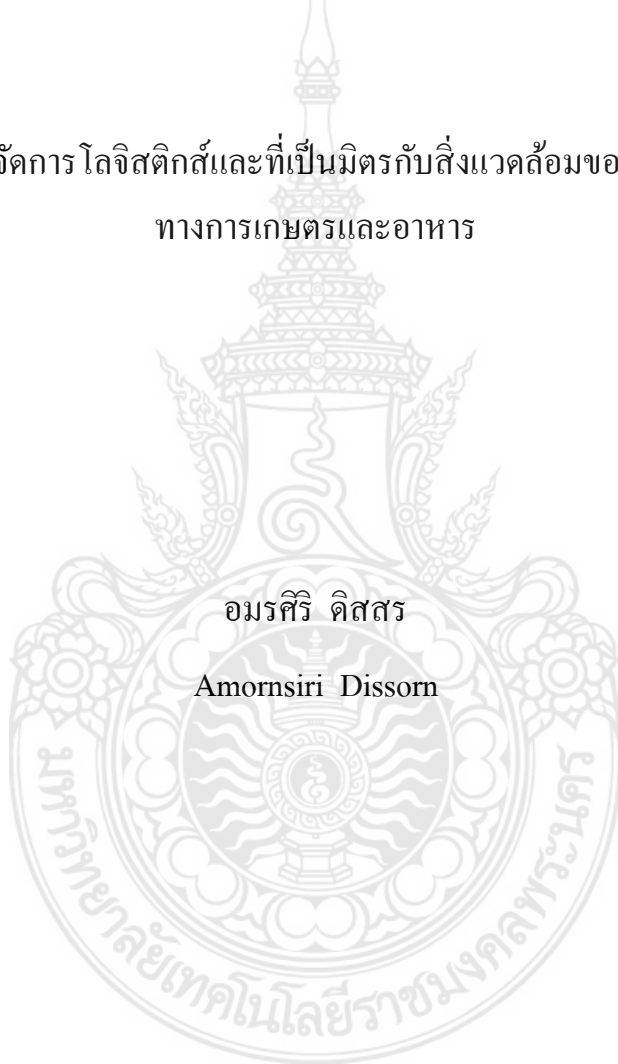

แนวโน้มรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชน
ทางการเกษตรและอาหาร

อมรศิริ ดิสสร

Amornsiri Dissorn

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : แนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและ อาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรศิริ ดิสสร
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

พ.ศ. : 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์มุมมองของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

2) เพื่อกำหนดและตรวจสอบรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารวิสาหกิจชุมชน 2) ผู้ประกอบการ 3) บุคคลที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ 4) นักวิชาการ รวมจำนวน 17 คน และคัดเลือกโดยวิธีการแบบเฉพาะเจาะจงด้วยการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟาย ใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 รอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา มัชฐาน และพิจารณาความสอดคล้องยืนยันคำตอบของข้อมูลด้วยการคำนวณค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ประกอบด้วย
 - 1.1 สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.2 สมรรถนะองค์การที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.3 การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน
- สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
1. ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 2. ประสิทธิภาพให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่า

3. ประสิทธิภาพด้านบุคลากร

4. ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล

สมรรถนะองค์การที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1. ความคาดหวังตามบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สร้างภาพลักษณ์การเป็นองค์การ สร้างภาวะ โชว์คุณค่าผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การสร้างรายได้เปรียบเชิงการแข่งขัน

1. กลยุทธ์การแข่งขัน
2. กลยุทธ์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2) ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถกำหนดและผ่านการยอมรับการตรวจสอบ รูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนได้ด้วยรูปแบบ 3 สมรรถนะ ดังนี้ 1) สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน 2) มีสมรรถนะองค์การหรือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 3) สมรรถนะการสร้างรายได้เปรียบเชิงการแข่งขัน

Title : Green Logistics Model on Inventory management Trend of Corporate
Community in Agricultural and Food Product For Inventory Sustainable Management

Researchers : Amornsiri Dissorn
Faculty of Business Administration

Year : 2017

Abstract

This research is intended ;

1.To analyze the experts perspective affecting green logistics model on inventory management of corporate community in agricultural and food product for inventory sustainable management.

2.To determine and examine the future trend possibility model of green logistic on inventory management of corporate community in agricultural and food products for inventory sustainable management.

The key informants of the expert consisted of the expert in corporate community management 2) entrepreneurs 3) relevance persons who related to green logistics and 4) intellectual persons, 21 persons in total, with the selection through purposive method.

The research was conducted the future research method using the Delphi technique, involving Three-round questionnaires, including interviews are research instrument. The descriptive statistics including median, interquartile rang (IR) for desired agreement and consensus answer of the key informants from the expert.

The research result found that

- 1)In the first objective, consisted of
 - 1.1 Green logistics performance
 - 1.2 Green organization performance
 - 1.3 Competitive advantage building

Green logistics performance were

1. Green inventory management efficiency
2. Personal efficiency
3. Follow and evaluation

Green organization performance were

1. Expected based on green logistics
2. Image building for green supply chain organization

Competitive advantage building were

1. Competitive strategy
2. Green logistics strategy

2) In the second objective from the above research finding and led to determine and examine acceptance model approach in the future possibility of green logistics model on inventory management of corporate community in agricultural and food products for inventory sustainable managements follows : 3 performance of 1) green logistics performance on inventory management of corporate community in agricultural and food products for inventory sustainable management. 2) organization or corporate community performance and 3) competitive advantage building performance.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ประสบความสำเร็จเพราะได้รับความอนุเคราะห์จากอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่อนุเคราะห์ให้ใช้งบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัยในการดำเนินงานวิจัย และคณะกรรมการธุรกิจที่ให้การสนับสนุน รวมทั้งอนุเคราะห์ให้ดำเนินงานวิจัยตลอดโครงการ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ผศ.ดร.ชยุต ภาวนันท์กุล ที่ให้ความอนุเคราะห์ประสานงานการดำเนินงานวิจัย และผู้มีส่วนร่วมในผลสำเร็จของโครงการวิจัยนี้ สุดท้าย ขอขอบคุณบุคลากรทุกท่านที่มีส่วนร่วมในความสำเร็จของผลงานวิจัยฉบับนี้

อมรศิริ คีตสร

กันยายน 2559

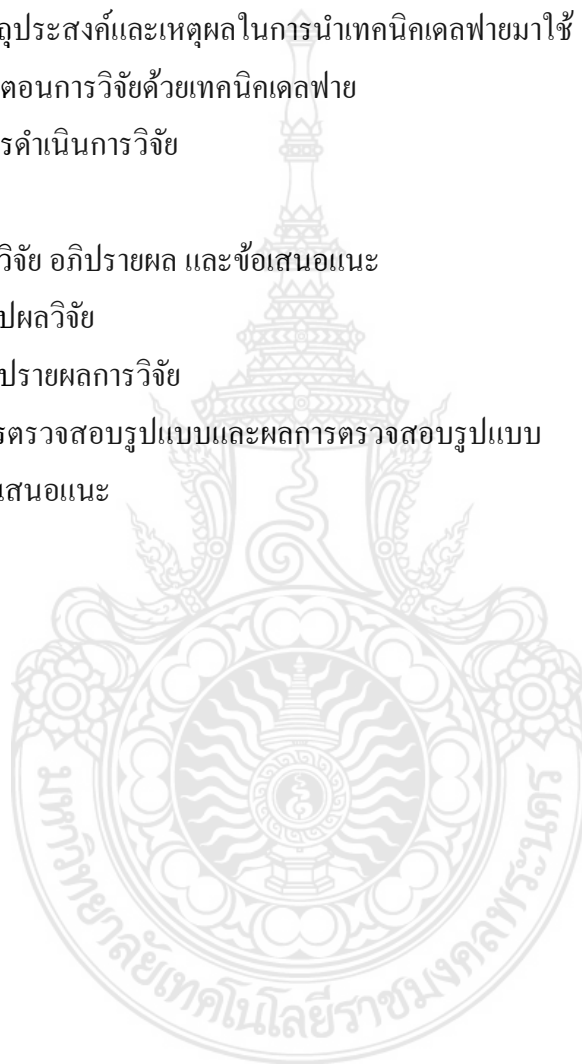
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	4
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมขององค์การการค้าโลก	1
2.2 แนวคิด AGBI จากยุโรป-เอเชีย-แปซิฟิก และ MPFRD Strategy : รูปแบบ เติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจสีเขียว	11
2.3 แนวคิดและรูปแบบวิเคราะห์โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม เพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน	20
2.4 แนวคิดและรูปแบบวิเคราะห์โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม สำหรับสินค้าทางการเกษตรและอาหารเพื่อลดความเสี่ยงการ บริหารสินค้าคงคลัง	37
2.5 แนวคิดวิสาหกิจชุมชน	39
2.6 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2	45
2.7 แนวคิดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ Balanced Scorecard	65
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	70

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3	วิธีการดำเนินงานวิจัย	
3.1	ความหมายของเทคนิคเคลฟาย	1
3.2	วัตถุประสงค์และเหตุผลในการนำเทคนิคเคลฟายมาใช้	3
3.3	ขั้นตอนการวิจัยด้วยเทคนิคเคลฟาย	4
3.4	การดำเนินการวิจัย	10
บทที่ 4	ผลการวิจัย	
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1	สรุปผลวิจัย	1
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	5
5.3	การตรวจสอบรูปแบบและผลการตรวจสอบรูปแบบ	19
5.4	ข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก ก		
ภาคผนวก ข		
ภาคผนวก ค		
ภาคผนวก ง		
ประวัติผู้วิจัย		

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	แสดงรูปแบบการเติบโตสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตามแนวคิด AGBI	12
2-2	แสดงความแตกต่างระหว่าง โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ โลจิสติกส์แบบเดิมหรือธรรมดา	22
2-3	แสดงสมรรถนะทางด้าน 3 มิติตามแนวคิด Fugate	25
2-4	แสดงแนวคิด Aramyian ในการจัดประเภทและตัวชี้วัดสมรรถนะของ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังพร้อมนักวิชาการที่สนับสนุนแนวคิด	28
2-5	แสดงกรอบแนวคิดของ Toyli et.al.(2008) พร้อมนักวิชาการที่สนับสนุนแนวคิด	31
2-6	แสดงกรอบมิติแนวคิดการวิเคราะห์สมรรถนะ โลจิสติกส์ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	33
3-1	แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ	5
4-1	แสดงค่ามัธยฐาน (Median: M.D.) และพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR)	6
5-1	ความแตกต่างระหว่าง โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ โลจิสติกส์แบบเดิมหรือธรรมดา	9 13
5-2	แสดงสมรรถนะทางด้าน 3 มิติตามแนวคิด Fugate	12
5-3	แสดงกรอบมิติแนวคิดแหล่งที่มาแนวคิดการวิเคราะห์สมรรถนะ โลจิสติกส์ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการบริหารคลังสินค้าอย่างยั่งยืน	13
5-4	คำตอบของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการตรวจสอบ แนวโน้มรูปแบบ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน	20

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	กรอบแนวคิดในการวิจัยแนวโน้มนรูปแบบ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน	6
2-1	แสดงกลไกการปฏิบัติการเพื่อการเติบโตสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของหุ้นส่วนแนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยุโรป-เอเชีย-แปซิฟิกหรือ EAP PP	14
2-2	แสดงรูปแบบเศรษฐกิจสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	16
2-3	แบบจำลอง : ธุรกิจสีเขียวเติบโตอย่างยั่งยืน แนวคิดหุ้นส่วนเติบโตยุโรป – เอเชีย และแปซิฟิกของ The Astana Green Bridge Initiative	18
2-4	แสดงกุญแจสำคัญ ไขสู่การนำแนวคิดโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับการ	21
2-5	ออกแบบการจัดเก็บสินค้าให้สัมพันธ์กับการออกแบบสินค้า โดยเฉพาะต้องคำนึงถึงสรีระรูปร่างสินค้า (ergonomic features) มีผลต่อระวางการจัดเก็บที่เรียกว่า โลจิสติกส์ภายใน	24
2-6	แสดงรูปแบบสมรรถนะโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามแนวคิด Fugate	26
2-7	แสดงรูปแบบแนวคิด Aramyam รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจแสดง	27
2-8	แนวคิดสมรรถนะโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 3 มิติ ที่สัมพันธ์กัน	30
2-9	แสดงรูปแบบกรอบแนวคิดจากมิติแนวคิดวิเคราะห์สมรรถนะ โลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง)	36
2-10	ความเชื่อมโยงของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากไปสู่เศรษฐกิจสากล	43
2-11	แสดงลักษณะขั้นตอนการระดมสมองในด้านต่าง ๆ ของ Balanced Scorecard	67

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
5-1	แสดง คุญแจสำคัญไขสู่การนำแนวคิด โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปใช้ในทางปฏิบัติประยุกต์กับการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนตามผลการวิจัย ด้านที่ 1 สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	8
5-2	การออกแบบการจัดเก็บสินค้าให้สัมพันธ์กับการออกแบบสินค้า โดยเฉพาะ ต้องคำนึงถึงสรีระรูปร่างสินค้า (ergonomic features) มีผลต่อระวางการจัดเก็บที่เรียกว่า โลจิสติกส์ภายใน	11
5-3	แสดงรูปแบบกรอบแนวคิดจากมิติแนวคิดวิเคราะห์สมรรถนะ โลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน)	16
5-4	รูปแบบเชิงแนวโน้มนำที่เป็นไปได้หรือรูปแบบเชิงวิสัยทัศน์	18

บทที่ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลจิสติกส์เป็นคำที่ในปัจจุบันนำมาใช้กันกว้างขวาง ด้วยการพยายามอธิบายให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของการจัดการกับสิ่งต่อไปนี้และนำมาถูกเรียกได้หลายชื่อ คือ (Lambert stock&Ellram,1998, แพลและเรียบเรียงโดยกมลชนก สุทธิวาทนฤพุม,ศลิษา ภมรสติชัยและจักรกฤษณ์ ดวงพัตรา,2544) 1) โลจิสติกส์ทางธุรกิจ (Business logistics) 2) การจัดการช่องทางการจำหน่าย (Channel management) 3) การกระจายสินค้า (Distribution) 4) โลจิสติกส์ทางอุตสาหกรรม (Industrial logistics) 5) การจัดการโลจิสติกส์ (Logistics management) 6) การจัดการวัสดุ (Physical distribution) 7) การกระจายวัสดุ (Physical distribution) 8) ระบบการตอบสนองที่รวดเร็ว (Quick-response systems) 9) การจัดการโซ่อุปทาน (Supply) 10) การจัดการพัสดุ (Supply management)

นอกจากนี้เป็นที่นิยมนอย่างมากในปัจจุบัน หรือนำมาใช้กับแนวคิดขององค์การการค้าโลก (World trade organization : WTO) คือ การบริหารจัดการสินค้าและบริการได้อย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คือ แนวคิดโลจิสติกส์สีเขียว (Green logistics) ที่ Mckinnon (2003) ให้แนวคิดของโลจิสติกส์ให้กว้างไกลไปอีกและนำมาใช้ได้อย่างเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ทำให้ความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและยังมีประโยชน์ต่อการรักโลกอีกด้วย นอกจากนี้ยังก่อประโยชน์ในทางปฏิบัติด้านความสามารถทางการดำเนินธุรกิจและผลประกอบการทางด้านต้นทุนทางเศรษฐกิจหรือทางกำไรที่สัมพันธ์ กลับกันต้นทุนทางสังคม คือ สิ่งแวดล้อมและแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมที่สำคัญเกี่ยวกับโลจิสติกส์สีเขียว นั่นคือ การมีผลกระทบต่อก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse gas:GHG) และการปล่อยก๊าซคาร์บอน ทั้งตามที่ประชุมทางเศรษฐกิจและเร่งเร้าให้เกิด (The World Economic Forum and Accenture2009) ตลอดจนการวางนโยบายการใช้พลังงานเพื่อการขนส่งในการป้องกันการก่อปัญหาก๊าซเรือนกระจกทั้งการขนส่งทางบก ทางอากาศของสหภาพยุโรป (European Union : EU 2001) ที่วางนโยบายแก้ปัญหาดังกล่าวให้ได้ร้อยละ 50 ที่สอดคล้องกับคณะกรรมการการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (Committee on Climate Chang 2008) ได้วางไว้ที่ให้อุตสาหกรรมทางธุรกิจและต้องมีการเปิดเผยข้อมูล (Corporate

disclosure) เพื่อแสดงผลประกอบการทางธุรกิจ (business performance) และสาธารณะชนใน รายงานประจำปีหรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งด้วยโดยที่ต่อมาในปี 2010 ที่ ประชุมคณะรัฐมนตรีจากยุโรป-เอเชียและแปซิฟิก ทางด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (The Europe-Asia-Pacific Partnership Program (EAPP) จัดประชุมที่เมืองอัสตานา ประเทศคาซัคสถาน เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2010 ได้รับแนวคิดดังกล่าวแล้ววางแนวคิดที่เรียกว่าอัสตานา : สะพานสีเขียว เชื่อมโครงการริเริ่มการเป็นหุ้นส่วนภูมิภาคยุโรป-เอเชียและแปซิฟิก โดยเรียกชื่อย่อว่า AGBI (The Astana: Green Bridge Initiative The Europe-Asia Pacific Partnership Program) (ชยุต ภูพานันท์กุล, 2553)

สำหรับประเทศไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) ได้ให้ความสำคัญการสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไว้ในหัวข้อ 5 แนวทางการ พัฒนาที่เป็นเรื่องการพัฒนา เศรษฐกิจโดยรวมและรายสาขา โดยเฉพาะในหัวข้อย่อย 5.7 การสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้นในหัวข้อย่อย 5.7.4 การ ส่งเสริมการผลิต การลงทุนและการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับระบบห่วงโซ่อุปทานให้เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม (ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์สีเขียวด้วย โดยโลจิสติกส์เป็นส่วนประกอบของ กระบวนการห่วงโซ่อุปทานหรือซัพพลายเชนประยุกต์ แนวคิดของ Boon-itts (2007) และสากน บุญจิต (2558) ตลอดจนทำให้เกิดลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอีกทั้งยังให้การสนับสนุน ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตในรูปแบบเกษตรกรรมรวมยั่งยืน และการพัฒนาธุรกิจบริการที่มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย โดยมีมาตรการควบคุมปริมาณมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ที่ปล่อยทิ้งออกมาได้ในพื้นที่ที่มีมากแต่การควบคุมคุณภาพสินค้านำเข้าที่จะก่อให้เกิดภาระในการ กำจัดและส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารลดต้นทุนการผลิตและ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (โดยเฉพาะกรณีด้านการเกษตรกรรมและด้านอาหารนั้นมีความ สอดคล้องกับงานวิจัยนี้อย่างมากที่ใช้พื้นที่การศึกษากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์การพัฒนาภาคกลางตอนล่าง 2 ที่มุ่งให้เป็นฐานการผลิตในการเกษตรอุตสาหกรรมและ การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (อ้างอิงจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัด, 2559) ยิ่ง ไปกว่านั้นการปฏิบัติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ดังกล่าว (พ.ศ.2560- 2564) ประเทศไทยมีการเตรียมตัวเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการ สร้างความพร้อมให้สังคมในการเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ คือ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งมีขอบเขตการทำงานแบ่งเป็น 3 ด้านคือ 1) การเตรียมตัวเพื่อรับมือกับสภาพเปลี่ยนแปลงของ

สภาพภูมิอากาศและการสร้างยุทธศาสตร์ในการปรับตัว เช่น การศึกษาวิจัย 2) การสร้างแบบจำลองสภาพอากาศ เพื่อเก็บข้อมูลด้านอุณหภูมิผิวน้ำทะเลและข้อมูลทางภูมิศาสตร์ 3) การประเมินวัฏจักรชีวิตเพื่อนำฐานข้อมูลไปประยุกต์กับเทคโนโลยีด้านอื่น ๆ เช่น การคำนวณ carbon footprint และพยายามศึกษาถึงอุปสรรคสำคัญ 4 ประการที่ทำให้สังคมไทยยังไม่พร้อมสำหรับการเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อเตรียมการแก้ไข โดยพบว่า การที่ประเทศไทยต้องการเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำภายในปี 2050 เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ต้องพยายามขจัดปัญหาอุปสรรคทั้ง 4 ประการนี้แล้วยังจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายด้านพลังงานและห่วงโซ่อุปทานของภาคธุรกิจให้สอดคล้องกับภาครัฐเพื่อเป็นกลไกในการผลักดันการจัดการเพื่อความยั่งยืนกับสิ่งแวดล้อมในภาคธุรกิจและทุกภาคส่วนดังนี้

1. การใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การใช้พลังงานไฟฟ้าน้อยลงแต่ยังคงได้ประโยชน์เท่าเดิมซึ่งนอกเหนือไปจากการปรับเปลี่ยนวิธีการใช้พลังงานไฟฟ้าแล้ว สังคมไทยยังต้องเรียนรู้และพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะสามารถใช้พลังงานไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับอุตสาหกรรมไปจนถึงในครัวเรือน

2. การสนับสนุนพลังงานหมุนเวียนซึ่งนอกจากจะช่วยลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แล้วยังสามารถช่วยลดการใช้ทรัพยากรในการผลิตไฟฟ้าไปได้อย่างมาก ในปัจจุบันมีการใช้พลังงานหมุนเวียนบางประเภทในประเทศไทยอยู่แล้ว แต่จำเป็นต้องมีการขยายขอบเขตประเภทพลังงานหมุนเวียนให้กว้างขึ้นและสนับสนุนให้มีการใช้พลังงานในรูปแบบดังกล่าวในอุตสาหกรรมและครัวเรือนอย่างเป็นระบบ

3. การลดการสูญเสียป่าและสนับสนุนการเกษตรแบบยั่งยืนในประเทศไทยเองนับว่ามีพัฒนาการเรื่องการเกษตรแบบยั่งยืน มีการส่งเสริมการให้ความรู้แนวคิดดังกล่าวด้วยศาสตร์ของพระราชกรณียกิจที่เกื้ออยู่แล้ว จนปัจจุบันสามารถขยายผลไปถึงในระดับท้องถิ่นและประสบความสำเร็จอย่างมากพอสมควร แต่ที่ยังคงมีปัญหาคือเรื่องการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าที่ต้องจัดการให้เด็ดขาดตามกฎหมาย ซึ่งยังคงมีอยู่และการณรงค์ให้เกษตรกร ลด ละ เลิก การใช้สารเคมีในการทำเกษตร

4. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนและภาคธุรกิจในเรื่องที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง เช่น การลดการใช้ถุงพลาสติก การใช้ไฟฟ้าอย่างคุ้มค่า การเลิกใช้สารเคมีในการทำเกษตรไปจนถึงการสร้างนิสัย การบริโภคและทำธุรกิจอย่างใส่ใจในสิ่งแวดล้อม ถึงแม้จะมีการรณรงค์จากทั้งภาครัฐและเอกชนแต่ก็ยังไม่เห็นผลในทางปฏิบัติและยังไม่สามารถวัดผลได้เท่าที่ควร โดยเฉพาะภาคธุรกิจยังขาดการใส่ใจในจริยธรรมทางธุรกิจแม้จะมีการกล่าวอ้างความรับผิดชอบต่อสังคมกันมากก็ตาม

5. การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงในประเทศและภูมิภาคยังขาดการรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ขาดระบบการอำนวยความสะดวกด้านการค้าที่มีความสอดคล้อง (National single window) ภาครัฐต้องพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริโภคและการทำธุรกิจอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและแก้ไขการตัดไม้ทำลายป่าและบุกรุกที่ดินของรัฐ

6. การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวของทุกภาคส่วนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยเพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การสนับสนุนการคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นสำคัญด้วยโลจิสติกส์และซัพพลายเชนห่วงโซ่อาหารสีเขียว

จากที่กล่าวข้างต้นนี้มีความสอดคล้องกับ Mr.Martin Krause หัวหน้าทีมสิ่งแวดล้อมและพลังงานศูนย์โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (UNDP Asia-Pacific Regional Centre) ที่เคยเสนอแนะนโยบายต่อรัฐบาลไทยเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำไว้ว่า รัฐบาลควรเลิกอุดหนุนราคาน้ำมันดีเซลแต่ควรปล่อยให้ราคาใกล้เคียงกับราคาตลาดโลกและควรหันมาอุดหนุนราคาไบโอดีเซลแทนจะดีกว่า แม้ไบโอดีเซลจะใช้พลังงานชีวมวลซึ่งจะปล่อยคาร์บอนเช่นกัน แต่ก็ไม่ได้เพิ่มปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เพราะเกษตรกรจะเผาเชื้อเพลิงชีวมวลเหล่านั้นอยู่แล้ว นอกจากนี้รัฐบาลควรให้การสนับสนุนพลังงานหมุนเวียนในหลายรูปแบบโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพลังงานนิวเคลียร์ซึ่งมีความเสี่ยงสูง ตลอดจนสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้ไปพร้อมกับทางสังคม โดยเฉพาะการจัดการกับห่วงโซ่อุปทานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและโลจิสติกส์เพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมสีเขียวเพราะนโยบายของประเทศและภาครัฐก็ให้ความสนใจในเรื่องนี้แล้ว

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์มุมมองของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร เพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

2. เพื่อกำหนดและตรวจสอบรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยที่เป็นการวิจัยอนาคต (Future Research) โดยใช้เทคนิคเดลฟายเพื่อศึกษาทั้งสภาพปัจจุบัน (ระดับองค์กร/บุคคล) และมุมมองอนาคต (ระดับกลยุทธ์) ที่มีต่อ (แนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน) โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 3 กลุ่ม คือ 1.

ระดับผู้บริหาร 2.ระดับผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ 3. ระดับผู้ประกอบการจำนวนทั้งสิ้น 17 ท่าน ในการรวบรวมข้อมูลจากความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้นประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า (Input) ดังนี้

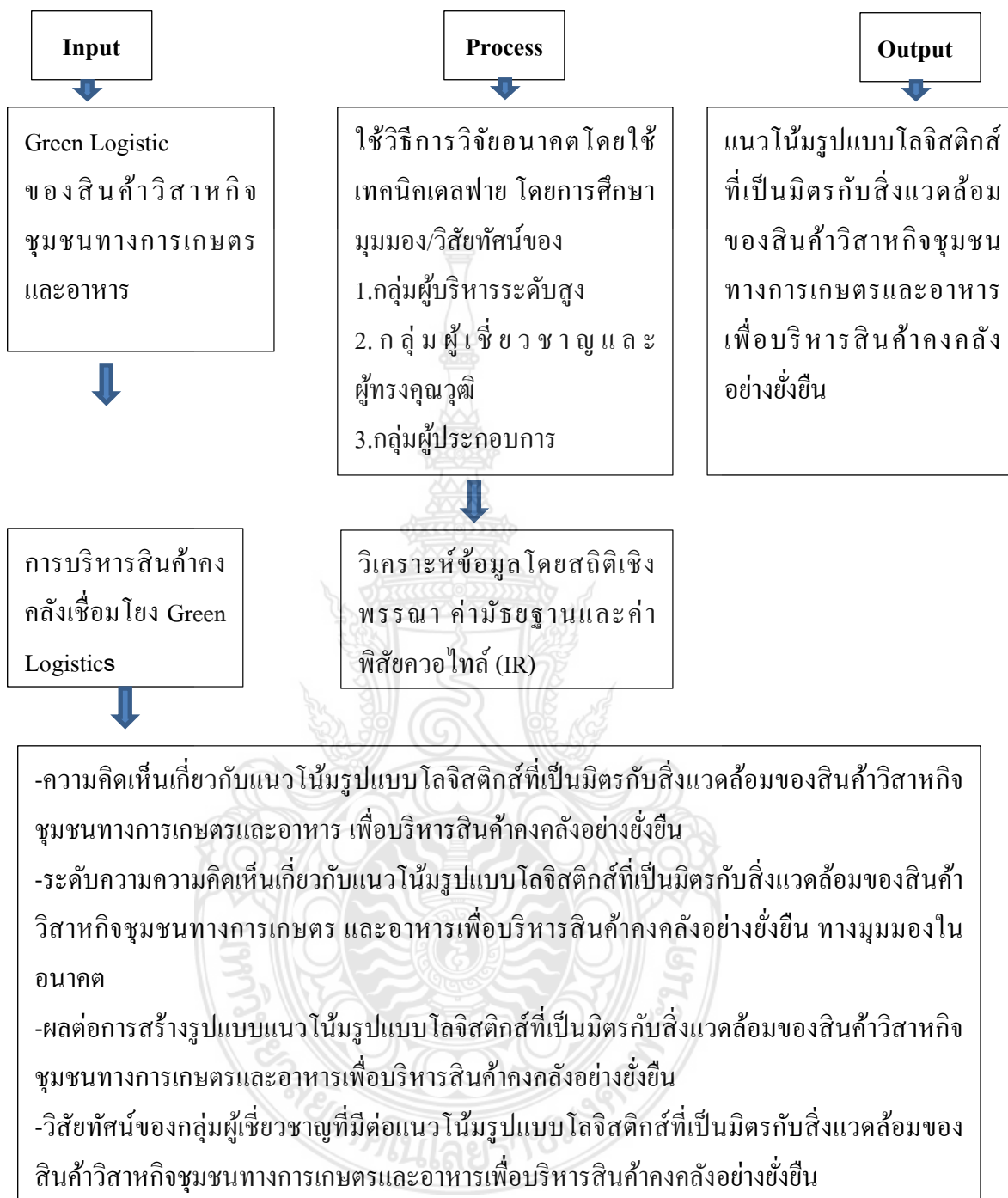
ศึกษาสภาพปัจจุบัน (ระดับบุคคล/องค์กร)

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร เพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน ศึกษามุมมองในอนาคต (ระดับกลยุทธ์) ในเรื่องนั้น ๆ และรวมไปถึงผู้ที่มีประสบการณ์สามารถให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการได้ การคัดสรรผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการวิจัยที่ใช้เทคนิคเดลฟาย มีความสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากผลการวิจัยจะถูกต้องมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยคัดสรรมาในงานวิจัยนี้จะนำเทคนิคการเลือกตัวอย่าง แบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) มาใช้ในการเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นการเลือกตัวอย่างในลักษณะการสร้างเครือข่ายข้อมูล โดยเลือกจากหน่วยตัวอย่างกลุ่มแรกและตัวอย่างกลุ่มนี้เสนอบุคคลอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงต่อ ๆ ไปโดยสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้เป็น 4 กลุ่มดังนี้ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากภาครัฐ จำนวน 3 คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากกลุ่มตัวแทนของภาคเอกชน จำนวน 7 คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากภาควิชาการ จำนวน 3 คนและกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจส่งออก จำนวน 4 คน

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

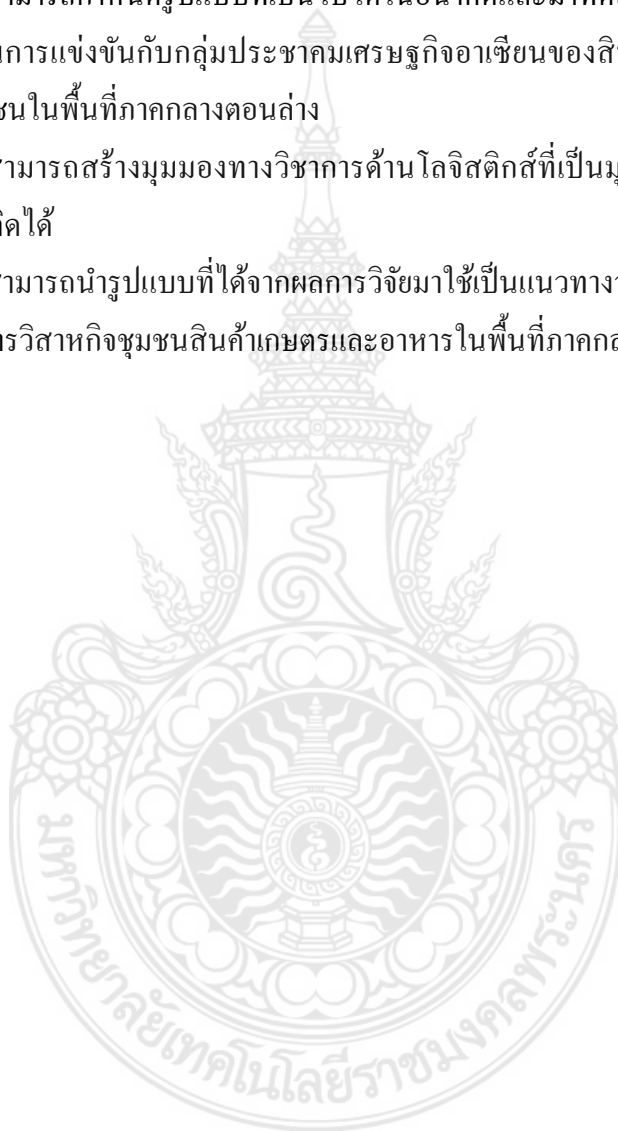
กรอบแนวคิดแนวโน้ม รูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร เพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนด้วยวิธีการวิจัยอนาคต (Future Research) หรืออนาคตศาสตร์ (Futurism) โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังแสดงในภาพที่ 1.4 ดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัยแนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้ำคงคลังอย่างยั่งยืน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบมุมมองของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน
2. สามารถกำหนดรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตและมาทดลองใช้ได้จริงในการสร้างความสามารถในการแข่งขันกับกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของสินค้าการเกษตรและอาหารของวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง
3. สามารถสร้างมุมมองทางวิชาการด้าน โลจิสติกส์ที่เป็นมุมมององค์ความรู้ใหม่ เชิงนวัตกรรมความคิดได้
4. สามารถนำรูปแบบที่ได้จากผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางวางแผนพัฒนาจังหวัด/ภาคของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนสินค้าเกษตรและอาหารในพื้นที่ภาคกลางตอนล่างต่อไปได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “แนวโน้มนรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยได้นำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนถึงเอกสารงานประชุมระดับนานาชาติพบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ทำการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 แนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมขององค์การการค้าโลก

2.2 แนวคิด AGBI จากยุโรป-เอเชีย-แปซิฟิก และ MPFRD Strategy : รูปแบบเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจสีเขียว

2.3 แนวคิดและรูปแบบวิเคราะห์โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

2.4 แนวคิดและรูปแบบวิเคราะห์โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สำหรับสินค้าทางการเกษตรและอาหารเพื่อลดความเสี่ยงการบริหารสินค้าคงคลัง

2.5 แนวคิดวิสาหกิจชุมชน

2.6 แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

2.7 แนวคิดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ Balanced Scorecard

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมขององค์การการค้าโลก

แนวคิดที่ผู้วิจัยสืบค้นและพิจารณาแล้วเห็นว่าประยุกต์เข้ากับงานวิจัยนี้ได้เป็นอย่างดีในการเห็นห่วงโซ่คุณค่าของแนวคิดสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมคือเริ่มต้นจากองค์การการค้าโลกที่มีแนวคิดกำหนดมาตรวัดในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เรียกว่า WTO core indicators of sustainable tourism

องค์การการค้าโลก (WTO) ได้ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไว้ 12 ประการ ซึ่งถึงแม้จะเน้นเรื่องการท่องเที่ยว แต่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับธุรกิจอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี ดังต่อไปนี้ 1) การปกป้องแหล่งท่องเที่ยว (Site Protection) 2) การบังคับหรือการจำกัด (Stress) 3) ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยว (Use Intensity) 4) ผลกระทบต่อสังคม (Social Impact) 5) การควบคุมการพัฒนา (Development Control) 6) การจัดการขยะหรือของเสียหรือสิ่งปฏิกูล (Waste Management) 7) กระบวนการวางแผน (Planning Process) 8) การวิพากษ์ระบบนิเวศ (Critical Ecosystem) 9) ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) 10) ความพึงพอใจของท้องถิ่น (Local Satisfaction) 11) การท่องเที่ยวสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชน (Tourism Contribution to Local Economy) 12) การท่องเที่ยวที่สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Tourism Contribution to Creative Economy)

2.1.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) พร้อมด้วยหน่วยงานและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทางภาครัฐและภาคเอกชนกว่า 20 องค์กร ได้จัดโครงการปฏิญญารักษาสีเขียวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อรับมาตรฐานการท่องเที่ยว ข้อแรกนี้ขึ้น โดยร่วมลงนามเพื่อแสดงเจตนารมณ์และความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์ให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยเป็นส่วนหนึ่งของพลังในการแก้ไขและลดปัญหาโลกร้อน โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานทรัพยากร ลดการปลดปล่อยมลพิษและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม อันเป็นหนทางหนึ่งของการสร้างความเข้มแข็ง เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวของไทยสู่ระดับโลก โดยในแหล่งท่องเที่ยวที่นอกจากผู้ประกอบการการท่องเที่ยวแล้วยังมีผู้ประกอบการอื่นเกี่ยวข้องด้วย อาทิ ผู้ประกอบการทางอาหารหรือพืชพรรณการเกษตรที่นำมาประกอบเป็นอาหารสดรวมถึงสินค้าเกษตรแปรรูปรวมอยู่ด้วย ซึ่งต้องมีความเกี่ยวข้องกับการบริหารสินค้าคงคลังและโลจิสติกส์ด้วยเช่นกัน ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้กำหนดกรอบแนวคิดการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เรียกว่า “7 Green Concept” ขึ้น เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว และจัดการแหล่งท่องเที่ยว สามารถเข้าใจและดำเนินการบริหารจัดการสินค้าและบริการได้อย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยซึ่ง ประกอบด้วย

1. Green Heart : หัวใจสีเขียว หมายถึง สร้างจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม และการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก

2. Green Logistics : โลจิสติกส์สีเขียว หมายถึง การบริหารจัดการโซ่อุปทาน การบริหารจัดการ การสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนรวมถึงการบริหารจัดการสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3. Green Attraction : แหล่งท่องเที่ยวสีเขียว หมายถึง การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มี ทัศนียภาพเน้นในการปกป้องสิ่งแวดล้อม และลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก

4. Green Community : ชุมชนสีเขียว หมายถึง การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง ในเมืองและชนบทให้ดำรงไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของวิถีชุมชน

5. Green Activity : กิจกรรมสีเขียว หมายถึง กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกลมกลืน กับคุณค่าของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว

6. Green Service : การบริการสีเขียว หมายถึง การสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว ด้วยการบริการที่ดีควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อมและลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก

7. Green Plus: ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การดำเนินธุรกิจของ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่เฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวเท่านั้น ตัวองค์กรเองและ บุคลากรต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการร่วมรักษา และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมของแหล่ง ท่องเที่ยวและจัดการภายในของการบริหารจัดการธุรกิจที่เกี่ยวข้องนั้นอย่าง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย

สำหรับแนวคิดทั้ง 7 ประการนี้ นำมาประกอบสร้างความชัดเจนให้แก่ภาพลักษณ์สินค้า และบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยเพื่อแสดงต่อทั่วโลกได้ทราบทั่วกันว่าประเทศไทยมี ความตระหนักและคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขและลดปัญหาภาวะโลกร้อน โดยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยร่วมมือในการลดปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่าง จริงจัง

นอกจากนี้โครงการ 7 Green ท่องเที่ยวสดใส ใส่ใจ สิ่งแวดล้อม ที่ยกมาเป็นตัวอย่างเพื่อ สนับสนุนมาตรการวัดข้อแรกนี้ได้เคยเปิดตัวมาตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2552 ซึ่งตรงกับวันสิ่งแวดล้อม โลกและได้มีการลงนามข้อตกลงกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 20 หน่วยงาน ในการช่วย ลดโลกร้อนและรักษาสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งได้มีการขยายโครงการให้เป็นที่รับทราบของ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวในภาคต่างๆทั่วประเทศทั้งภาคเหนือ อีสาน ตะวันออก ภาคใต้ และ กรุงเทพมหานคร โดยได้มีการดำเนินการให้เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี และน่าน เป็นเมืองต้นแบบในการ ดูแลสิ่งแวดล้อมและลดโลกร้อนจนถึงแพร่ขยายไปยังจังหวัดอื่น ๆ

2.1.2 การบังคับหรือการจำกัด Stress: Tourist numbers visiting site or per annum/peak month) การบังคับหรือการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในบางสถานที่แหล่งท่องเที่ยว บางสถานที่จะมีการบังคับหรือจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อป้องกันมิให้ธรรมชาติถูกทำลาย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ สถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่งจัดให้เป็นอุทยานแห่งชาติซึ่งมีความเกี่ยวข้องหรือประยุกต์ได้กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมดังตัวอย่าง เช่น อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ได้มีการจัดรถสองแถวนำเที่ยวไว้บริการนักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการนำรถยนต์ส่วนตัวขึ้นไปบนยอดดอยอินทนนท์ แม้ทางอุทยานไม่ได้ห้ามนักท่องเที่ยวนำรถยนต์ส่วนตัวขึ้นบนยอดดอย เพื่อให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นการลดการแออัดของรถยนต์ตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และลดอุบัติเหตุรวมทั้งสร้างการเป็นมิตรจากสิ่งแวดล้อมในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ก่อมลภาวะ มีผลต่อมลภาวะเรือนกระจก ที่เกิดจากรยนต์ได้อีกด้วย หรือบางสถานที่ เช่น ภูกระดึงจะจำกัดนักท่องเที่ยวไม่ให้ขึ้นภูกระดึงในช่วงฤดูฝน

2.1.3 ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยว (Use Intensity: Intensity of use in peak period of persons per hectare) คือ ความหนาแน่นจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเยี่ยมชมในสถานที่ต่าง ๆ กล่าวได้ว่า ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อการเป็นแหล่งทำรายได้เข้าประเทศที่สำคัญอย่างมากทั้งต่อธุรกิจการท่องเที่ยวเองและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง คือ การซื้อของที่ร้านหรือตามแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งขายของที่ระลึกหรือใช้บริการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการเล่นเรือ ล่องแก่ง การปีนเขา ชมธรรมชาติ สปา การเข้าพักอาศัยแบบระยะยาว (long stay) รวมถึงการเข้ามาทำธุรกิจ ในไทย นอกจากจะสร้างรายได้ให้ประเทศแล้วยังกระจายรายได้ไปถึงท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว หรือส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนด้วย ในทางกลับกันความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวก็มีส่วนต่อการเกิดปัญหาความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิ การเกิดปัญหามลพิษจากขยะ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมถึงโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้องกับขนส่งหากนักท่องเที่ยวขาดจิตสำนึกการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.1.4 ผลกระทบต่อสังคม (Social Impact: Ratio of tourists to locals or Peak period and over time) คือ การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้ากับกรอบแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ และการพัฒนาท้องถิ่นและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างแนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการ-ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ คำว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่ง โดยหลักการเพื่อความยั่งยืนนำไปใช้กับทุกรูปแบบกิจกรรมของการท่องเที่ยวหรือที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวรวมถึงการจัดการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย โดยผลจากองค์การการค้าโลก

(WTO) ได้กำหนดหลักการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนไว้ตั้งแต่ พ.ศ. 2531 ว่าลักษณะของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน นั้นนำไปสู่การจัดการทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวตามทางที่ตอบสนองต่อความต้องการได้ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสุนทรียภาพทางความงาม ซึ่งบูรณาการแนวทางวัฒนธรรม กระบวนการทางนิเวศน์ที่เกี่ยวข้อง ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบต่างๆที่เอื้อต่อชีวิตเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จึงหมายถึงการพัฒนาที่สามารถตอบสนอง ความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของของท้องถิ่นหรือแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่ต้องมีการปกป้องและสงวนรักษาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความต้องการเศรษฐกิจ สังคม และความงามทางสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศ โดยรวมถึงการบริหารจัดการทั้งสินค้าและบริการของท่องเที่ยวซึ่งมีโลจิสติกส์เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประยุกต์เข้ามาเกี่ยวข้องได้ด้วยเพราะมีผลต่อการก่อปัญหาทางนิเวศน์และโลกร้อนได้ด้วย

ดังตัวอย่างเห็นได้ชัดจากแหล่งท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่ต้องเร่งแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืนจากการที่เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวจำนวนมากจึงเกิดปัญหาที่ตามมา คือ การจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาขยะที่เกิดจากนักท่องเที่ยวและจากสินค้าอาหาร เป็นต้น ที่มีผลจนปัจจุบันถึงกับต้องจัดทำแผนรองรับวิกฤตสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อในอนาคตในทุกธุรกิจที่เกี่ยวข้องรวมถึงโลจิสติกส์ด้วยให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

2.1.5 การควบคุมการพัฒนา (Development Control: Existence of environmental review procedure of formal controls over development of site and use densities) การควบคุมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว คือ เพื่อให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้นด้วยการตรวจสอบขั้นตอนการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมหรือการควบคุมพัฒนาในแต่ละพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว

2.1.5.1 พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมของสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยให้มีการพัฒนาที่ต่อเนื่องให้เกิดความยั่งยืนในการใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวตลอดไป

2.1.5.2 การควบคุมและการพัฒนาเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความพอใจและกลับมาเที่ยวซ้ำ

2.1.5.3 การควบคุมสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้มีการพัฒนาเพื่อให้คงอยู่ตามสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติให้มากที่สุด

2.1.5.4 การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโต ต้องมีการควบคุมด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการเติบโตของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอื่น ๆ พร้อมกันไปด้วย โดยเฉพาะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากทั้งที่จะเกิดกับนักท่องเที่ยวและโลจิสติกส์ที่มาจากการคมนาคมขนส่ง และการบริหารสินค้าคงคลัง

2.1.5.5 การพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม โดยต้องคำนึงถึงความ เป็นธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมและให้ทั้งธุรกิจการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของตนด้วย โดยเฉพาะการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การบริหารสินค้าคงคลัง ที่ไม่คำนึงความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.1.5.6 การจัดการขยะหรือของเสียหรือสิ่งปฏิกูล (Waste Management : Percentage of sewage from site receiving treatment also structural limits of other infrastructural capacity on site, Such as water supply)

ในประเทศไทยมีการจัดการขยะ หรือจัดการของเสียที่ดีต้องกระทำโดยหลายฝ่ายร่วมกันทั้ง ชุมชน เอกชน รัฐบาล รวมตลอดถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกันทั้งหมดการจัดการที่ดีจะส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมรวมถึงการท่องเที่ยว จะทำให้การท่องเที่ยวเกิดความยั่งยืน ที่ได้จากความพอใจของ นักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยว เน้นรูปแบบของการวางแผนจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุด สามารถลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องส่งเข้าไปทำลายด้วยระบบต่างๆให้น้อยที่สุดสามารถ นำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ทั้งในส่วนของการใช้ซ้ำและแปรรูปเพื่อใช้ใหม่ (Reuse and recycle) รวมถึงการกำจัดที่ได้ผลพลอยได้ เช่น ปุ๋ยหมักหรือกลับมาเป็นพลังงานทดแทน เป็นต้น เพราะ ผลกระทบจากการจัดการขยะมูลฝอยหรือของเสียหรือสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกต้องจะก่อผลเสีย คือ

1. อากาศเสียเกิดจากการเผาขยะมูลฝอยกลางแจ้ง ทำให้เกิดควันและสารมลพิษทางอากาศ รวมถึงปัญหาการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

2. น้ำเสียเกิดจากการกองหมุนขยะที่ตกค้างบนพื้นเมื่อฝนตกจะเกิดน้ำเสียซึ่งไหลลงสู่แหล่ง น้ำทำให้เกิดภาวะมลพิษทางน้ำ

3. แหล่งพาหนะนำโรคติดต่อทำให้มีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและนักท่องเที่ยว

4. เหตุรำคาญไม่น่าดูจากการเก็บขยะมูลฝอยไม่หมดทำให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนและเกิด ทัศนะอุจาด โดยเฉพาะจากสินค้าอาหารและพืชพันธุ์การเกษตรซึ่งทั้ง 4 ประการดังกล่าวนี้ล้วนมี ความเกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการบริหารสินค้าคงคลังด้วยทั้งสิ้น ดังนั้น การจัดการขยะของเสียจึงต้องมีความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน เช่น ชุมชน เทศบาล ตำบล จังหวัด การฝึกหรือปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการช่วยการ จัดการขยะหรือของเสียหรือสิ่งปฏิกูลจึงมีหลายชุมชนหรือหน่วยงานมีการจัดตั้งคณะกรรมการไว้

ดูแลด้านการจัดการขยะและจัดการงบประมาณ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีความใส่ใจในการจัดการขยะตามตัวชี้วัดข้างต้นขององค์การการค้าระหว่างประเทศ ดังตัวอย่างเช่นเทศบาลตำบลของเกาะช้างมีการส่งเสริมกำจัดขยะและรีไซเคิลขยะมาทำประโยชน์ต่อไป เช่น นำขยะเปียกมา ทำปุ๋ยและขยะแห้งมาทำเชื้อเพลิงรวมตลอดจนถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกิดขยะได้ง่ายหรือต้นน้ำของขยะ คือ อาหารพืชพันธุ์การเกษตรต่าง ๆ มีความใส่ใจวางแผนสร้างสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการบริหารสินค้าคงคลัง

2.1.7 กระบวนการวางแผน (Planning Process : Existence of organized regional plan for tourist destination region) กระบวนการวางแผนการท่องเที่ยวเป็นการวางแผน การจัดการและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่ต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เช่น การตามภูมิสถาปัตยกรรมทางการท่องเที่ยวด้วยการคุมความงามทางสุนทรียภาพตามธรรมชาติให้มากที่สุดการจัดการสุนทรียศาสตร์ทางการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาและจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว การพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เพื่อรองรับ โลจิสติกส์ทางการคมนาคมขนส่งและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การจัดการด้านความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว รวมไปถึงกระบวนการวางแผนการพัฒนานุเคราะห์ทางการท่องเที่ยวในภาครัฐและเอกชนให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะทางการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับระบบนิเวศ พร้อมสนับสนุนการสร้างรายได้ทางสินค้าการเกษตรและอาหารซึ่งเป็นความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างมากของประเทศให้กับวิสาหกิจชุมชนหรือเศรษฐกิจชุมชนด้วย

2.1.8 การวิพากษ์ (Critical Ecosystems : Number of rare/endangered species) ระบบนิเวศการวิพากษ์ระบบนิเวศเกิดจากการที่ปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยรวมทั้งธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับระบบนิเวศเป็นอย่างมาก เพราะระบบนิเวศที่ดีจะส่งผลทำให้เศรษฐกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องของประเทศไทยได้เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น หากสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศมีการถูกทำลายก็จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจท่องเที่ยวของประเทศไทยลดน้อยลง เพราะมีผลต่อทั้งภาพลักษณ์และจำนวนความหนาแน่นของนักท่องเที่ยว

ดังนั้นสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยวในประเทศไทยต่าง ๆ จึงมีการรณรงค์ให้คนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวนั้นมีจิตสำนึกสาธารณะช่วยกันรักษาระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว นั้นให้มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

ตัวอย่างเช่น หาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ทางเทศบาลตำบลของหาดบางแสนเคยจัดจรรยาบรรณรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับระบบนิเวศโดยการเชิญดารามาช่วยกันทำความสะอาด

ชายหาด นอกจากนั้นด้านนักท่องเที่ยวและชาวบ้านตลอดจนผู้ประกอบการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นก็ร่วมมือร่วมใจกันทำความสะอาดชายหาด นอกจากนั้นด้านนักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาความสะอาดภายในบริเวณหาดบางแสนด้วย เพื่อให้เกิดจิตสำนึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นด้วยตามแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

2.1.9 ความพึงพอใจของลูกค้า (Consumer Satisfaction : Level of satisfaction by visitors or Questionnaire-based) ความพึงพอใจของลูกค้า ต้องมีองค์ประกอบจากการที่นักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ที่มีจิตสำนึกสาธารณะร่วมในการท่องเที่ยวแบบเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสถานที่ท่องเที่ยวตามแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ต้องวิพากษ์ ดังนี้

2.1.9.1 ความพึงพอใจที่ต้องมาจากความต้องการของชุมชน ที่ต้องการให้สภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ วัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนกับการนำความทันสมัยเข้ามาในชุมชนดังตัวอย่าง เช่น อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เปลี่ยนจากการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามตามธรรมชาติมาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวละม้ายคล้ายถนนข้าวสารในกรุงเทพฯ ในปัจจุบันจากการที่มีการเกิดโรงแรมรีสอร์ท ศูนย์การค้าและมีการจัดคอนเสิร์ตตามมาทำให้ชุมชนหลายส่วนเกิดความไม่พอใจขึ้นจนถึงกับต้องมีการสร้างความเข้าใจขึ้น ซึ่งเคยมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมาแล้วเพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับมาพึงพอใจในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบเดิมของอำเภอปาย

2.1.9.2 ชุมชนต้องได้รับประโยชน์จากนักท่องเที่ยวเท่าที่ควรทางเศรษฐกิจชุมชน อาทิ จากการสร้างที่พักโรงแรมหรือรีสอร์ทสำหรับนักท่องเที่ยว แต่ต้องไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ แหล่งน้ำ จนถึงไม่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม หรือขาดจิตสำนึกความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.1.9.3 การที่นักท่องเที่ยวต้องไม่ก่อมลภาวะต่าง ๆ ที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือมีผลกระทบต่อระบบนิเวศ เช่น การทิ้งขยะ มลภาวะทางเสียง มลภาวะควันต่าง ๆ แก่ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งทำให้ชุมชนได้รับความเดือดร้อนหรือทำลายสิ่งแวดล้อมชุมชนทางอ้อม

2.1.9.4 แหล่งท่องเที่ยวต้องจัดสรรไม่ให้นักท่องเที่ยวแย่งใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของชุมชน เช่น ทรัพยากรน้ำ อากาศ ฯลฯ

2.1.9.5 แหล่งท่องเที่ยวต้องไม่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายเกิดการเสื่อมโทรม มีผลให้นักท่องเที่ยวลดน้อยลง ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ไม่ยั่งยืน ชุมชนเสื่อมโทรม เศรษฐกิจของชุมชนตกต่ำในด้านตัวนักท่องเที่ยวจะส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนหรือท้องถิ่นด้วย

2.1.10 ความพึงพอใจของท้องถิ่น (Local Satisfaction: Level of satisfaction by locals or questionnaire based) ความพึงพอใจของท้องถิ่นมาจากศักยภาพของชุมชนในท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมโดยสร้างศักยภาพของชุมชนหรือท้องถิ่น การให้ความรู้ ความปลอดภัย และการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ อีกทั้งในด้านการกระจายรายได้ ให้มีการแนะนำซื้อสินค้าพื้นเมือง ตลอดจนการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้ใช้บริการการท่องเที่ยวในชุมชนรวมถึงนักรูทิกที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทยตามชุมชนหรือท้องถิ่นต่าง ๆ ให้มีการจ้างงานในชุมชนรวมถึงการจัดการโลจิสติกส์ การบริหารสินค้าคงคลังและแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจที่เป็นมิตรกับธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นมากที่สุด ตัวอย่างเช่น การท่องเที่ยวในท้องถิ่นเกาะช้างทางเทศบาล ตำบลของเกาะช้าง ได้ตระหนักถึงการติดตามผลประเมินผลการดำเนินงาน ได้มีการทำการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและประชาชนท้องถิ่น เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและนักรูทิกที่เข้ามาทำธุรกิจฐานะพันธมิตรธุรกิจซึ่งจะส่งให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด ทั้งธุรกิจการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องรวมถึงโลจิสติกส์และการบริหารสินค้าคงคลัง ทำให้เศรษฐกิจของเกาะช้างและจังหวัดตราดส่งผลต่อประเทศและก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจยิ่งขึ้นไป

2.1.11 การท่องเที่ยวที่สนับสนุนเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น (Tourism Contribution to Local Economy : Proportion of total economic activity generated by tourism only to local economy) การท่องเที่ยวถือเป็นภาคธุรกิจที่สำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนและของประเทศอีกด้วย ซึ่งมีผลสืบเนื่องจากมาตรวัดข้างต้นที่กล่าวมา เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับมาตรวัดขององค์การการค้าระหว่างประเทศชัดเจน คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลท้องถิ่นด้วย “วิถีชีวิตดั้งเดิม” ซึ่งถือเป็นจุดขายที่จะเชิญชวนต่างชาติมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น โดยกระตุ้นให้ผู้นำแต่ละท้องถิ่นเกิดความเข้าใจการพัฒนาและคงวิถีชุมชนให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ที่สุดตามธรรมชาติ โดยเฉพาะมุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวกลุ่มที่นิยมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้แต่ละท้องถิ่นมีการแข่งขันในการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวควบคู่กับการอนุรักษ์วิถีชีวิตดั้งเดิมและสิ่งแวดล้อมหรือมุ่งความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยที่ ททท. มีการจัดประกวด “รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย” (Thailand Tourism Awards) โดยเริ่มเมื่อปี 2550 เป็นปีแรก ชุมชนที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกจะได้รับ “รางวัลชุมชนดีเด่นทางด้านท่องเที่ยว” เป็นเครื่องหมายรับประกันคุณภาพอีกด้วย อีกทั้งยังย้ำ

ถึงการท่องเที่ยวไทยในอนาคตที่มุ่งหวังว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจฐานแรก โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน รวมถึงการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ต่อไปอีกด้วย จะนำสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริงโดย ททท. มีการพัฒนา “ชุมชนนำร่อง” จำนวน 11 แห่ง ในขณะนั้นในทุกภูมิภาคเพื่อเป็นต้นแบบและขยายผลไปยังพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศต่อไป

2.1.12 การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สนับสนุนเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์ (Tourism Contribution to Creative Economy) การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยในปัจจุบัน ดำเนินการพัฒนาที่ต่อเนื่องและต่อยอดจากแนวทางการพัฒนาด้วยการเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการให้กับธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง โดยมีการเริ่มต้นให้ความสนใจและสอดคล้องมาตรฐานขององค์การการค้าโลกโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการวางนโยบายและแผนการตลาดไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550-2554 ดังนี้

1) ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภาคของประเทศไทย และเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจก่อให้เกิดการสร้างสรรคงานและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ

2) สนับสนุนให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเน้นการขยายฐานตลาดของนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งในพื้นที่ใหม่และในตลาดเฉพาะกลุ่ม ภายใต้การสร้างความเข้มแข็งของตราสินค้าประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

3) ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย โดยเน้นการประสานงานระหว่างเครือข่ายภาครัฐกับภาคเอกชน กระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อสถาบันครอบครัวและต่อสังคมโดยรวม อันจะนำไปสู่การสร้างและกระตุ้นจิตสำนึกรักษาสีงแวดล้อม

4) ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กระจายตัวสู่แหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อสร้างสมดุลระหว่างพื้นที่ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ยังให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์เพื่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมากจากกิจกรรม “เที่ยวเมืองไทยสบายกระเป๋า” ช่วงวันที่ 23-26 กันยายน 2553 เป็นการจัดเพื่อส่งเสริมการขายสินค้าท่องเที่ยวคุณภาพจากผู้ประกอบการทั่วประเทศไทย เช่น บริษัทนำเที่ยว โรงแรม แหล่งท่องเที่ยว ของฝาก และของที่ระลึกเป็นการช่วยให้เศรษฐกิจภายในประเทศไทยเกิดการหมุนเวียนในระบบการเงินทั่วประเทศ

จากการแสดงให้เห็นถึงแนวคิดของระเบียบการกำหนดมาตรฐานในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 12 ประการขององค์การการค้าโลกข้างต้น กับการงานรับแนวคิดดังกล่าวจากประเทศไทยโดยการ

ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแล้วเห็นได้ว่า แนวคิดดังกล่าวคือเป็นจุดเริ่มของการเกิดแนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างดี โดยแนวคิดดังกล่าวนี้ ถูกนำไปขยายผลถึงระดับโลกในหลายๆ เวทีเวทีการประชุมแต่ที่เห็นเด่นชัดสำคัญ คือ แนวคิดที่ประยุกต์กับการขับเคลื่อนธุรกิจสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งประยุกต์ได้กับงานวิจัยเรื่องนี้อย่างดี คือ แนวคิด AGBI จากยุโรป-เอเชียและแปซิฟิกและกลยุทธ์ MPFRD ที่ขยายผลแนวคิดการเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมดังกล่าวในหัวข้อต่อไป

2.2 แนวคิด AGBI จากยุโรป-เอเชียและแปซิฟิกและ MPFRD Strategy : รูปแบบเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจสีเขียว

แนวคิดนี้ ชยุต ภาวนันท์กุล ได้นำข้อมูลจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีจากยุโรป-เอเชีย และแปซิฟิกทางด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาขึ้นที่เมือง Astana ด้วยความสนับสนุนของรัฐบาลคาซัคสถาน การวางแนวคิดไว้ตั้งแต่ 27 กันยายน 2010 มาแล้วจนถูกนำมาใช้แพร่หลายในปัจจุบัน จากที่ประชุมครั้งที่ 6 ของที่ประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งนั้น เรียกแนวคิดนี้ว่า The Astana Green Bridge Initiative (AGBI) The Europe-Asia-Pacific Partnership หรือ อัสตาน่าสะพานเชื่อมแนวคิดสีเขียว (ASTANA GREEN BRIDGE” เริ่มแรกความเป็นหุ้นส่วนการเติบโตจากยุโรป-เอเชีย และแปซิฟิก ด้วยการบูรณาการความผูกพันระหว่างภาครัฐบาล ภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรเอกชน เป็นแนวคิดใหม่ในการเขียนยุทธศาสตร์ประเทศ (County Paper) แบบแยกความพร้อม ความเสียเปรียบและที่ไม่พัฒนาภาคผลิตบริการและบริโภค ที่ร่วมกันสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) จากการให้ความสนใจในการเปลี่ยนผ่านของความสนใจ เรื่องคาร์บอนต่ำ (Low Carbon) แทนสิ่งแวดล้อมที่ถือเป็นแนวคิดออกจะดาษๆ (Conventional) แล้วให้มาสู่แบบจำลองของกระบวนการวัฏจักรสีเขียวของการใช้ประโยชน์คาร์บอนต่ำ และการรังสรรค์ความมั่งคั่ง/ความเฟื่องฟูทางเศรษฐกิจที่ส่งเสริมการพัฒนาประเทศไปพร้อมกันด้วยจากภาพลักษณ์ของสังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society) ภาคผลิต บริการ และบริโภคแบบบูรณาการได้แล้วก่อนจะเข้าไป

จากแนวคิดข้างต้นในการประชุมครั้งนั้น ชยุต ภาวนันท์กุล ได้เขียนเป็นแบบจำลองและนำมาเผยแพร่สู่ธุรกิจการท่องเที่ยวทางด้านธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งธุรกิจโลจิสติกส์ การบริหารสินค้าคงคลังด้วย โดยสร้างแนวคิดธุรกิจสีเขียวและการตลาดสีเขียว แนวคิดใหม่โดยแบบจำลองดังกล่าวนี้ ได้นำเสนอจนยอมรับแล้วผ่าน ดร.ดำรงชัย สุขะชีวะ ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีเกาะช้าง และผู้ประกอบการโรงแรม โลจิสติกส์และการบริหารสินค้าคงคลังด้วย ในต้นแบบ “GOOD GREEN” เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของพื้นที่พิเศษเกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยงตาม

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) ตามโครงการ Low Carbon Destination และผ่าน ดร.พิสุจน์ รัตนวงศ์ เจ้าของธุรกิจเรือเฟอร์รี่ข้าม-ฟากเกาะช้างและโรงแรม SEAVIEW ที่ใหญ่ที่สุดในเกาะช้าง ตลอดจนที่ปรึกษาทางการบริหาร เกาะช้าง ผ่านการเสนอ “ต้นแบบพัฒนาองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนภาพลักษณ์และชื่อเสียงที่ดียิ่งขึ้น

แนวคิดของอิสทาน่าสีเขียวสะพานเชื่อมความเป็นหุ้นส่วนการเติบโตของความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากยุโรป-เอเชียและแปซิฟิก ประกอบด้วย 5 พื้นที่ที่ต้องสร้างความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ 5 แนวทางที่ต้องนำไปวางนโยบายการเกิดสังคมคาร์บอนต่ำโดยการประชุมครั้งที่ 7 ที่ระหว่างวันที่ 21-23 กันยายน 2011 ในเมืองอิสทาน่าได้รับการยอมรับในการเป็นกุญแจสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืนและทั้ง ESCAP และ ECE ก็งานรับด้วย โดยถือเป็น “รูปแบบการเติบโตแนวคิดสีเขียวหรือความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและแนวทางสร้างกรอบนโยบายตามแนวคิด AGBI

ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 แสดงรูปแบบการเติบโตสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตามแนวคิด AGBI

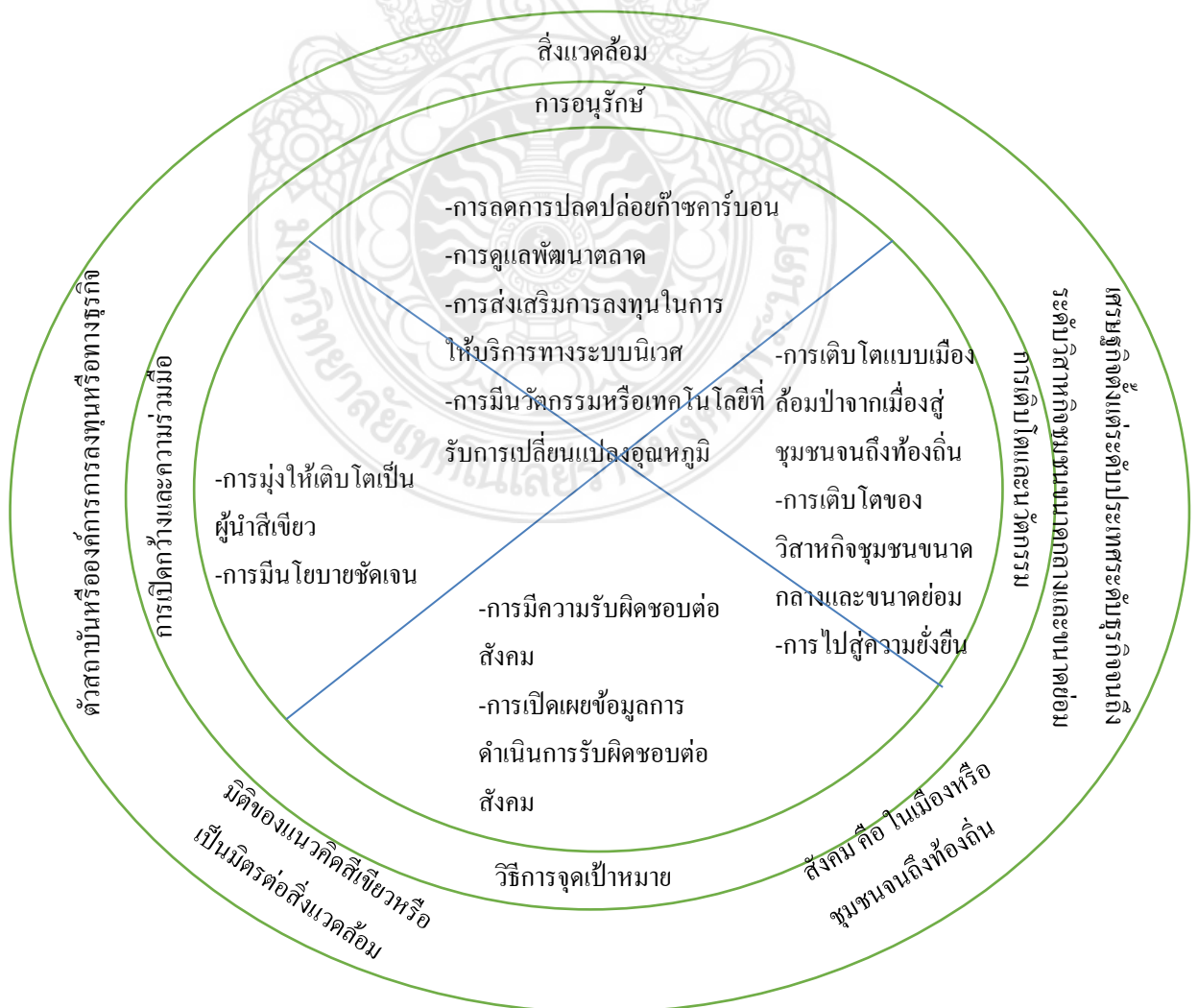
วิธีแนวทาง	1	2	3	4	5
พื้นที่ต้องสร้างสีเขียวหรือความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับธุรกิจต่างๆ ด้วย เป็นการให้แนวคิดเพิ่มเติมจากที่ประชุมของ EAPP: Europe-Asia-Pacific Partnership และ ESCAP และ ECE	กา ร ใ ช้ ทรัพยากรธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพต่อระบบนิเวศน์และการลงทุนในการบริการทางระบบนิเวศน์	กา ร พั ฒ นา คาร์บอนต่ำ และการปรับตัวให้เข้ากับ การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ	กา ร ส่ง เสริม การพัฒนาพื้นที่ในเมืองและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	กา ร ส่ง เสริม ธุรกิจสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	กา ร ส่ง เสริม วิถีชีวิตแบบยั่งยืนและการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

วิธีแนวทาง	1	2	3	4	5
สร้างกรอบนโยบาย (a policy framework on approached)	การตกผลึกทาง แนวคิดสู่การ นำไปปฏิบัติ ด้านนโยบาย และให้เกิด ความคงอยู่ ต่อไปได้ ยาวนาน กล่าว โดยสรุปคือวาง นโยบายให้เกิด ความยั่งยืน	การ ดำเนินงาน วิจัยที่ ได้ บรรทัดฐาน จาก การ วิเคราะห์ ทางการแก้ไข ปัญหาและ เครื่องมือด้วย นโยบายที่ เกิดขึ้นที่มี ความล้ำหน้า หรือประยุกต์ ให้เข้าใจได้ ง่ายคือการให้ เกิดนวัตกรรม ทางแนวคิด ของการ พัฒนาสังคม คาร์บอนต่ำที่ สอดคล้องกับ การ เปลี่ยนแปลง ทางภูมิอากาศ	การสร้างขีด ความสามารถ ของผู้วาง นโยบายเพื่อ พัฒนาให้ เกิดการ ยอมรับและ ดำเนินงาน นโยบายให้ เป็น แบบอย่างที่ดี ที่ยึด หลักการ ร่วมของ กระบวนการ ทั้งทาง กฎหมาย และ เศรษฐกิจ รวมถึง ประยุกต์ใช้ กับธุรกิจได้ อย่างดี	การพัฒนา แนวคิดใหม่ให้ เป็นกลไกสร้าง ความแกร่งเพื่อ เทคโนโลยีถ่าย โอนรวมถึงการ ลงทุนในการ ปกป้องระบบ นิเวศด้วยการ ให้ความสำคัญ กับสิ่งแวดล้อม ระดับโลก	การพัฒนา กลไกที่ดึงดูด การลงทุนสีเขียวและแนว ทางการ จัดการ นวัตกรรม สิ่งแวดล้อม โดยรวมทั้ง การปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ข้ามพรมแดน แนวคิดและ ประยุกต์ใช้ เป็นสิ่งจูงใจ ทางเศรษฐกิจ ภาษีและ ค่าธรรมเนียม

ที่มา : Green Bridge office (GBO)(2011) โดยสำนักงานสะพานสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
นี้ได้จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวงปกป้องสิ่งแวดล้อมของคาซัคสถาน (The Ministry of Environmental
Protection of Kazakhstan) ด้วยความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนให้การสนับสนุนของ The United Nation

Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (ESCAP) และ ECE (The United Nation Economic Commission for Europe) ซึ่งมีเป้าหมายในการเป็นองค์กรระดับนานาชาติอีกภายใน 5 ปี หรืออย่างเร็วสุด 2 ปีนับจากปี 2011 นี้

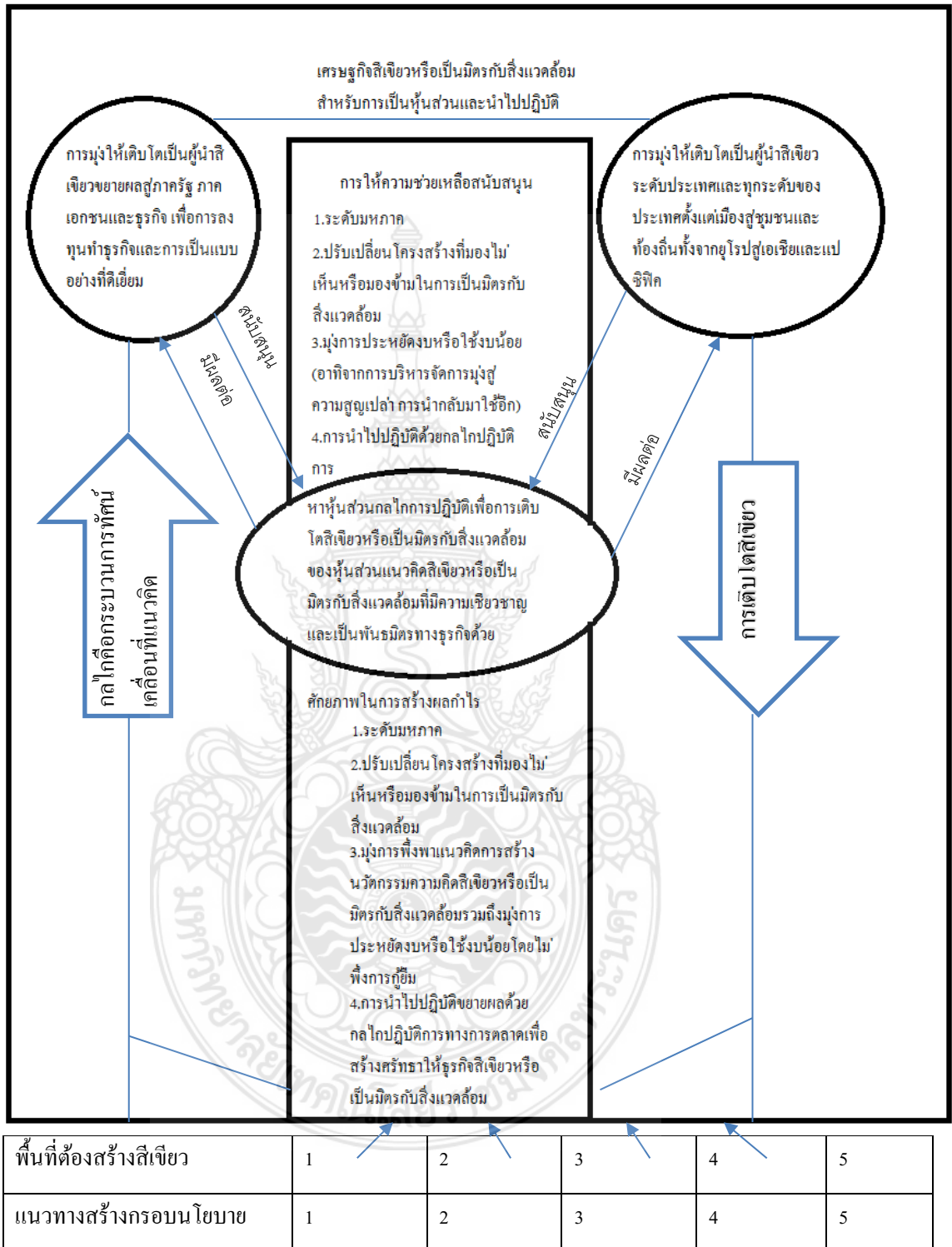
จากรูปแบบการเติบโตแนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตามแนวคิดนำไปสู่การออกแบบเพื่อเป็นกลไกการปฏิบัติการ (Operational Mechanism หรือเรียกย่อว่า OM) เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดความสมดุลในการลงทุนหรือแนวทางเดียวกันทั้งการพัฒนาจากเหนือสู่ใต้ จากใต้สู่เหนือ รวมถึงการวิจัยการพัฒนาและการสาธิตประสิทธิภาพของการบริหารจัดการทางนิเวศตั้งแต่ต้นนโยบายเทคโนโลยีการบริหารจัดการและแบบอย่างที่ดีให้กับทุกธุรกิจที่ให้บริการทางระบบนิเวศ ซึ่งสิ่งสำคัญในการสร้างระบบกลไกการปฏิบัติการนี้คือต้องให้ผลกระทบต่อการใช้การเติบโตและเกิดนวัตกรรมเชิงแนวคิดหรือเทคโนโลยี การอนุรักษ์ การเปิดกว้างให้เห็นความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการเปิดเผยข้อมูลจนถึงการเกิดความร่วมมือเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการเปิดเผยข้อมูลจนถึงการเกิดความร่วมมือเพื่อให้เกิดความสำคัญ ดังที่ผู้ออกแบบกลไกปฏิบัติการนี้ คือ หุ้นส่วนแนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยุโรป-เอเชีย-แปซิฟิก หรือ Europe-Asia Pacific Partnership Program (EAPP) ดังแสดงในภาพที่ 2-1 ต่อไปนี้

ภาพที่ 2-1 แสดงกลไกการปฏิบัติการเพื่อการเติบโตสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ
 หุ้นส่วนแนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยุโรป-เอเชีย-แปซิฟิกหรือ EAP PP
 ที่มา : ประยุกต์จาก EAP.PP.,(2011) และชยุต ภาวนันท์กุลม (2012)

จากการออกแบบการเติบโตสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยกลไกการปฏิบัติการ
 ข้างต้นดังกล่าว หุ้นส่วนแนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยุโรป-เอเชีย-แปซิฟิก ได้นำ
 แนวคิดของการออกแบบนี้ร่วมกับรูปแบบการเติบโตแนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 อย่างยั่งยืนตามแนวคิด AGBI เป็นรูปแบบที่เรียกว่า เศรษฐกิจสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 ให้เป็นแนวทางในการเข้าร่วมมือเป็นหุ้นส่วนและการนำไปปฏิบัติ โดยมีการนำเสนอในที่
 ประชุมรัฐมนตรีว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาครั้งที่ 7 แล้วยังได้นำเสนอในการประชุม
 คณะกรรมาธิการว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาในการประชุมครั้งที่ 2 ของ ESCAP ที่
 กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ในวันที่ 9-11 พฤศจิกายน 2011 โดยคาดการณ์ในขณะนั้นว่าจะ
 แพร่หลายออกไปตั้งแต่ปี 2012 ด้วยทุนสนับสนุนจากภาคีสถาและประเทศหุ้นส่วนหลัก ๆ
 สำหรับรูปแบบเศรษฐกิจสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีดังนี้ ตามปรากฏในภาพที่ 2-2

ภาพที่ 2-2 แสดงรูปแบบเศรษฐกิจสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

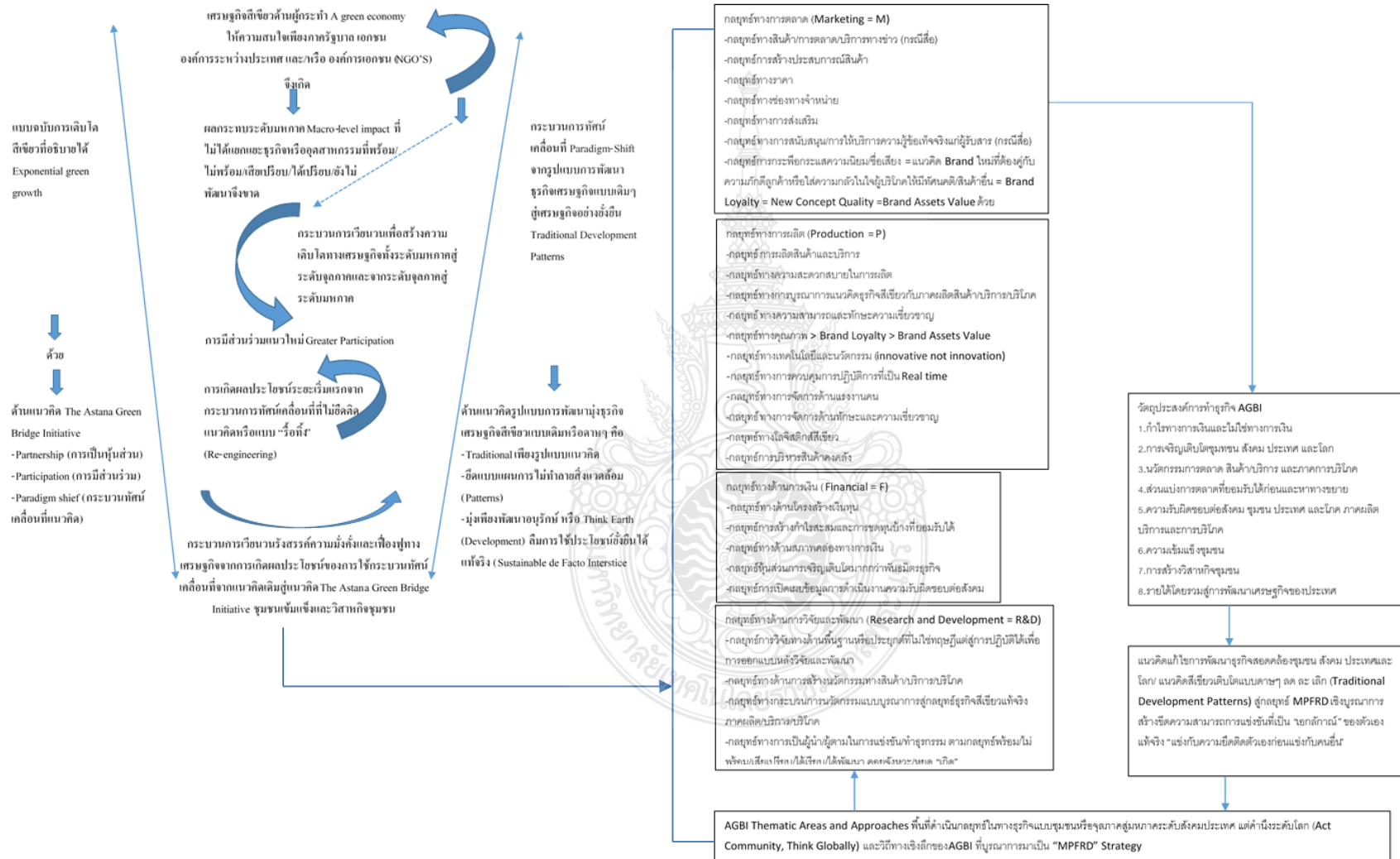
ที่มา : ประยุกต์จาก The United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (ESCAP) 2010 และชยุต ภาวนันท์กุล (2012)

จากแบบจำลองข้างต้นที่พัฒนาจาก The Astana “Green Bridge Initiative (AGBI)” The Europe – Asia – Pacific Partnership (EAPP) ตลอดจนถึงรูปแบบของ EAP.PP และ ESCAP ชุมชน ภาวนันท์กุล ประยุกต์สู่การทำธุรกิจ

ภาพที่ 2-3 แบบจำลอง : ธุรกิจสีเขียวเติบโตอย่างยั่งยืน แนวคิดหุ้นส่วนเติบโตยุโรป – เอเชีย และ แปซิฟิกของ The Astana Green Bridge Initiative

ที่มา : ผศ.ดร.ชชุด ภาวนันท์กุล ประยุกต์จากเอกสารการประชุมคณะรัฐมนตรี จากยุโรป-เอเชีย และแปซิฟิก ทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เมือง Astana 27 กันยายน 2010 แนวคิดใช้ในการประชุมถึง ปัจจุบันและเอกสารการประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและพัฒนาครั้งที่ 2 ของ ESCAP ระหว่างวันที่ 9-11 พฤศจิกายน ปี 2011 และขยายผลนำเสนอในงานประชุมระดับนานาชาติทางด้านการจัดการนวัตกรรมในความร่วมมือของญี่ปุ่น ไทย สปป.ลาว ยุโรปและเอเชียแปซิฟิก ที่นครหลวง พระบาง 2013

จากรูปแบบกลยุทธ์ MPFRD ของชยุต ภาวนันท์กุลข้างต้น ชยุตได้นำเสนอตัวชี้วัด ในการนำมาใช้วางกลยุทธ์ของธุรกิจซึ่งผู้วิจัยนำมาประยุกต์กับงานวิจัยนี้ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ดังที่จะกล่าวต่อไป คือ The Strategy Focused Organization ด้วยการประยุกต์แนวคิดตัวชี้วัดของ EAP PP ตามแนวคิด AGBI ESCAP EAP PP สรุปไว้ดังนี้ โดยเฉพาะแนวคิดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือสีเขียวทางธุรกิจ คือ

2.2.1. การเติบโตสู่ความเป็นผู้นำ (Green Growth Champions) ประกอบด้วย

2.2.1.1 ประสิทธิภาพการบริโภคพลังงานให้มีความเป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด

2.2.1.2 เพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันด้วยกลยุทธ์ความเป็นผู้นำด้านนโยบายเชิงแบบอย่างที่ดีนำไปปฏิบัติได้

2.2.1.3 การสร้างขีดความสามารถการแข่งขันดังกล่าวใน 1.2 สร้างความแตกต่างในเรื่องต่อไปนี้ให้เป็นสมรรถนะของธุรกิจ

2.2.2 การบริหารจัดการเพื่อเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Management) ประกอบด้วย

2.2.2.1 การบริหารจัดการเชิงนิเวศ (Eco-management) นำความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ขั้นตอนการออกแบบดำเนินงานทางธุรกิจ (Green Business Design) ตั้งแต่การเลือกชนิดวัตถุดิบการจัดการ การผลิต และการขนส่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการของโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) ตลอดจนการบริหารสินค้าคงคลังสีเขียว (Green Inventory management) ด้วยการพิจารณาถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของผลิตภัณฑ์และการบริหารจัดการธุรกิจตลอดช่วงอายุ (Green Life Cycle Assessment or Implementation :GLCA or GLCI) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการมีต้นทุนต่ำและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อยที่สุดรวมถึงความสามารถในการทำกำไรแบบสีเขียว (Green Profit) ด้วยการประยุกต์การมีโรงงานสีเขียว (Green Manufacturing) ด้วยหลัก 2 WII คือลดความสูญเสียดังกล่าว (Waste) การคำนึงถึงแหล่งกำเนิดและสถานที่เป็นหลักของผลิตภัณฑ์ คือคลังสินค้า จึงต้องมุ่งปรับปรุงกระบวนการหรือให้ความสำคัญกระบวนการเป็นสำคัญ

2.2.2.2 การสร้างการบริโภคสีเขียว (Green Consumption) คือ ให้ผู้บริโภคได้รับความพึงพอใจและปลอดภัยจากการบริโภคสินค้าโดยเฉพาะพืชพันธุ์การเกษตรและอาหารที่ต้องมีการป้องกันและรักษาคุณภาพให้มีความสดใหม่อยู่เสมอจนถึงมือผู้บริโภค อีกทั้งยังต้องมีการจัดการความสัมพันธ์ให้เข้าถึงลูกค้าเกิดความตระหนักรู้ในการใช้สินค้าที่ถูกวิธีและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กรณีสินค้ามีความเกี่ยวข้อง (Green Customer Engagement)

2.2.3 สร้างความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ทั้งระยะสั้นระดับจุลภาคเป็นระดับกลางและระดับมหภาคเป็นระดับยาว ประกอบด้วย

2.2.3.1 มีการวางแผนธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Business Plan)

2.2.3.2 การมีเครื่องมือในการประเมินประสิทธิภาพจากคุณภาพการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Performance Measurement from Green Services Quality)

2.2.3.3 สามารถคาดการณ์แนวโน้ม แนวคิดสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Chief Change leadership)

จากที่ทำการทบทวนวรรณกรรมมาในสองแนวคิดข้างต้นเห็นได้ว่า สองแนวคิดดังกล่าวเสมือนการนำเรื่องสู่การประยุกต์ใช้กับงานวิจัยนี้คือเน้นที่โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือโลจิสติกส์สีเขียวที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน ดังนั้น ในการทบทวนวรรณกรรมด้วยแนวคิดที่จะได้นำเสนอต่อไปนี้จะเจาะเฉพาะ โลจิสติกส์และความสัมพันธ์กับการบริหารคลังสินค้าอย่างยั่งยืนดังปรากฏรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

2.3 แนวคิดและรูปแบบวิเคราะห์โลจิสติกส์สีเขียวหรือที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน (Green Logistics)

โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้น เริ่มต้นกันมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 ตั้งแต่ 1990 จนเริ่มมากล่าวถึงกันอย่างมากในศตวรรษที่ 20 ต่อเนื่องจนปัจจุบัน โดยคำนี้ โลจิสติกส์สีเขียว ก่อนจะมานิยมเป็นโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Logistics and Green friendly logistics) นั้นเขียนขึ้นให้เป็นที่รู้จักจาก Bjorn N.Peterson และ Palle Peterson พิมพ์ออกเผยแพร่ในหนังสือชื่อดังกล่าวเป็นที่แพร่หลายในประเทศเดนมาร์ก โดยให้ความหมายหรือนิยามถึง การจัดการสิ่งแวดล้อมที่นำการจัดการโลจิสติกส์ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมแบบรุดหน้า (Forward Logistics) และการมองที่มีความเกี่ยวข้องกับวัตถุดิบ กระบวนการผลิต ด้านคลังสินค้า การบริหารสินค้าคงคลัง การขนส่งจากต้นทางสู่ปลายทางการจัดการโลจิสติกส์แบบมองกลับ (Reverse Logistics) ที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดน้ำเสียและสิ่งอันไม่พึงประสงค์ Dunn, PP.21-25.(2006)

มีนักวิชาการอีกหลายท่านให้แนวคิดของโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไว้อย่างน่าสนใจควรค่าแก่การนำมาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้เพราะแนวคิดดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์กับการบริหารสินค้าคงคลังได้อย่างดี ดังสรุปแนวคิดสาระสำคัญจากนักวิชาการต่อไปนี้ คือ Mckinnon et.al. (2012); Dey,LaGuardia,and Srinivasan (2011); sbihi, Eglesse (2010); Sugata (2008); Bagdoniene et.al. (2009); Srivastava (2007). ทั้งหมดมีแนวคิดไป

ในทางเดียวกันว่าแนวคิดของโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนั้น การให้คำนิยามต้องมีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาความยั่งยืนเป็นสำคัญในสาระสำคัญต่อไปนี้

2.3.1 โลจิสติกส์แบบสีเขียวต้องอยู่บนพื้นฐานของระบบการมองด้านประสิทธิภาพการบริโภคพลังงาน และให้การบริโภคดังกล่าวมีความเป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด แต่ขณะเดียวกันกลับเพิ่มประสิทธิภาพด้านแรงงาน และขีดความสามารถการแข่งขัน Chan,2012 and Chian (2011)

2.3.2 โลจิสติกส์แบบสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต้องสรรสร้างให้เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์และแนวโน้มที่แสดงกลยุทธ์เพื่อการนำไปปฏิบัติในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน Brandenbury (2014)

2.3.3 ผลที่เกิดขึ้นต้องอยู่บนพื้นฐานการจัดการด้านการกระทำที่เน้นการสร้างสรรค์ประสิทธิภาพของการบริโภคพลังงาน และให้การบริโภคดังกล่าว เป็นผลภาวะในการใช้ระบบโลจิสติกส์ที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด Christopher 1992 and Ghai (2014) and Panayides (2005)

2.3.4 ให้มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเกิดประสิทธิภาพ ในระบบการใช้ช่องทางการโลจิสติกส์ Gunzatez (2006) and Grabara (2014)

2.3.5 การนำโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้นจะต้องวางแนวคิดบนพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม สื่อให้เห็นความเป็นรูปธรรมของโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ชัดเจนมากที่สุด โดยเฉพาะส่วนของสังคมขยายความให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นคือความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย ดังแสดงจากภาพต่อไปนี้ Thiell (2011) and Truffer (2012)

ภาพที่ 2-4 แสดงกลยุทธ์สำคัญไปสู่การนำแนวคิดโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปใช้ในทางปฏิบัติ

ที่มา : ประยุกต์จาก Cepinskis and Masteika, 2011

จากภาพที่ 2-4 ข้างต้น สามารถแสดงตัวชี้วัดของการนำกลยุทธ์ การนำแนวคิดโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ต่อไปอีกโดยผสมผสานแนวคิดของ Cepinskis and Masteika, 2011 เข้ากับแนวคิดของ Mckinnon et.al. 2012 และนโยบายของสหภาพยุโรป (European Common) ทางนโยบายด้านโลจิสติกส์ที่ต้องมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสร้างขีดความสามารถการแข่งขันให้เป็นกลยุทธ์แก่ประเทศสมาชิกในปี 2010 โดยเปรียบเทียบให้เห็นระหว่างประสิทธิภาพได้ ดังนี้

โลจิสติกส์แบบเดิมกับแบบสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เห็นการนำ 3 ระดับในภาพที่ 2-4 ไปสร้างให้เกิดรูปธรรมชัดเจนด้วยประยุกต์จากแนวคิดของ Truffer (2012) and Wu and Dunn (1995) Rogers 1998:1-27, Scuring (2013) and Aunderson, Allen and Broune (2005) ดังแสดงในตารางที่ 2-1 ดังนี้

ตารางที่ 2-2 แสดงความแตกต่างระหว่างโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและโลจิสติกส์แบบเดิมหรือธรรมดา

ระดับ	เป้าประสงค์	โลจิสติกส์แบบเดิม	โลจิสติกส์แบบสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เศรษฐกิจ	เป้าประสงค์สูงสุด	1.บรรลุประสิทธิภาพสูงสุดตามเป้าประสงค์สูงสุดทางโลจิสติกส์	1.บรรลุเป้าประสงค์การพัฒนาอย่างยั่งยืน 2.การเกิดประสิทธิภาพโลจิสติกส์ที่กระทบสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
สิ่งแวดล้อมและสังคม	เป้าประสงค์สูงสุด	1.กระจายต้นทุนทางสังคมด้วยการนิเวศสิ่งแวดล้อม 2.มองสิ่งแวดล้อมเป็นต้นทุนทางสังคม 3.มองผลกระทบสังคมจากสิ่งแวดล้อมดังนั้น 2 ระดับนี้มีความเชื่อมโยงกัน	1. การใช้นวัตกรรมทั้งแนวคิดและหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2.พิจารณาสิ่งแวดล้อมเป็นต้นทุนทางเศรษฐกิจที่เป็นเชิงรูปธรรมมากกว่านามธรรมเพียงต้นทุนทางสังคม

ตาราง 2-2 (ต่อ)

ระดับ	เป้าประสงค์	โลจิสติกส์แบบเดิม	โลจิสติกส์แบบสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
สิ่งแวดล้อม สังคมและ เศรษฐกิจ เชิงบูรณา การ	เป็นตัวแสดงที่จะ กระทบต่อสังคมจาก การจัดการ โลจิสติกส์	1. มอง ธุรกิจ เป็น หลักการจัดการ โลจิสติกส์ด้วยตัวเองเป็นตัว แสดง 2. มอง การจัดการ ทรัพยากร ทาง สิ่งแวดล้อมกับสังคม	1.การจัดการโลจิสติกส์ต้องคำนึง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีต่อ สังคมด้วยการจัดการต้นทุนของ ธุรกิจตั้งแต่ทุกส่วนความเกี่ยวข้อง กับต้นทุนตั้งแต่ Resouree reduce reuse 2.พัฒนาให้เกิดบรรพประโยชน์ของ การใช้สิ่งแวดล้อมที่บูรณาการกับ เศรษฐกิจ และ สังคม เชิง ผลตอบแทนการลงทุนทั้งทาง เศรษฐกิจและสังคม

นอกจากแนวคิดของ Truffer (2012) and Wu and Dunn (2006) แล้วเพื่อนำสู่ความลุ่มลึกขึ้น แนวคิดของ Fugate, Mentzer and Stank (2010) ให้แนวคิดที่โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่วนมากมักจะกล่าวอ้างการกำจัดของเสีย แท้จริงแล้วเป็นสิ่งต้องพิจารณาบทบาทสำคัญในการให้ความส่งเสริมอำนวยความสะดวกให้กับการจัดการ โรงงาน ศูนย์กระจายสินค้า จนถึงการบริหารคลังสินค้าอย่างยั่งยืนด้วยที่ต้องใส่ใจในการบริหารคลังสินค้าที่ต้องลดต้นทุนให้ได้ในการเก็บสินค้าในคลังสินค้าเหลือร้อยละ 20 ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทอุตสาหกรรมและสินค้าด้วย ดังนั้น มุมมองใหม่ของ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควรพิจารณาเรื่องต่อไปนี้เป็นอย่างมาก คือ

ก) มองในเรื่องการบริการลูกค้า

ข) การต้องพิจารณาในกระบวนการออกแบบ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1) การเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในคลังสินค้าคือระบบระบายอากาศระบบแสงสว่าง ระบบการจัดเก็บสินค้าทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ การใช้เทคโนโลยีจนถึงเครื่องจักรสายการผลิตอัตโนมัติ เป็นต้น และภายนอกคลังสินค้า คือ ด้านสิ่งแวดล้อมการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่มีผลต่อความร้อนและความเย็นของตัวตึก โรงงานหรือคลังสินค้าที่มีผลต่อระบบการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายในตัวโรงงานหรือคลังสินค้าด้วย

2) การพิจารณาในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับการบัญชี เช่น การต้องเปิดเผยข้อมูลของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนถึงผลประกอบการด้านการเงินของกิจการด้วย

3) การพิจารณาสมรรถนะของการนำโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต้องมองในมิติต่อไปนี้ คือ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการสร้างความแตกต่าง

จากแนวคิดข้างต้นที่กล่าวมาทั้งหมดขอนำแสดงเป็นภาพเพิ่มความเข้าใจยิ่งขึ้น ดังภาพที่

2-5 ดังต่อไปนี้

ที่มา : ประยุกต์จาก Fugate,Mentzer and Stank (2010)

4.แนวคิดและรูปแบบวิเคราะห์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าในการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน วิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารการบริหารสินค้าคงคลังต่อไปนี้เป็นเนื่องจากแนวคิดข้างต้นของ Rotehberg

สำหรับสมรรถนะการใช้โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่กล่าวไว้ข้างต้น Fugate et.al.(2010) ให้แนวคิดเชิงวิเคราะห์ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นการแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสมรรถนะ เรื่องดังกล่าวมีหลายมิติที่ต้องพิจารณากัน และผลสำคัญคือต้องเป็นสมรรถนะที่รับมือคู่แข่งได้ทัน-การณ์ด้วยการประเมินกิจกรรมทางธุรกิจที่ผลักดันหน้าที่ของโลจิสติกส์ หรือเกิดบทบาทของโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนซึ่งในความเห็นของเขา คือ สินค้าของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในชุมชนและเขาให้ความสนใจไปถึงสินค้าทางการเกษตรและอาหารเป็นสำคัญด้วยเสนอ 2E1D คือ

1. ประสิทธิภาพ (Efficiency)
2. ประสิทธิผล (Effectiveness)
3. ความแตกต่าง (Differentiation)

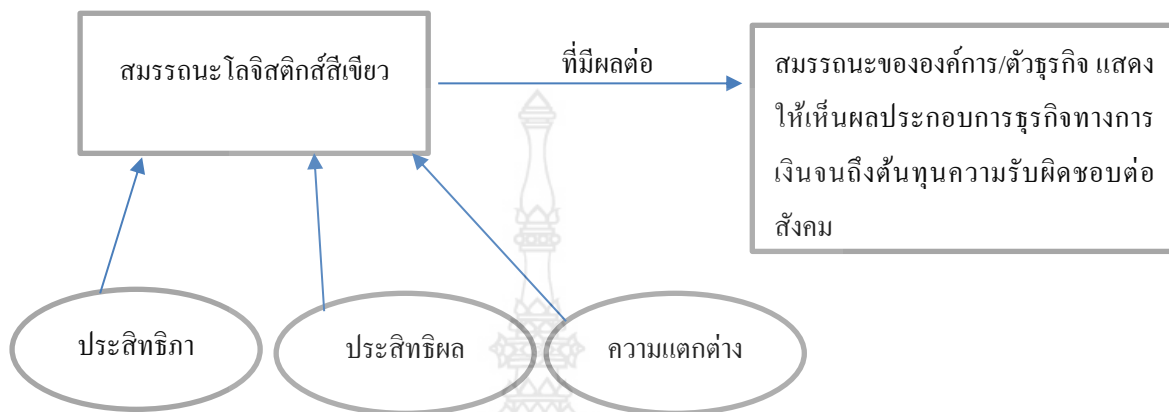
โดย Fugate อ้างอิงนักวิชาการอีกหลายท่านที่นำมาสนับสนุนแนวคิดของเขาได้ดังปรากฏในตารางที่ 2-3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2-3 แสดงสมรรถนะทางด้าน 3 มิติตามแนวคิด Fugate

มิติ	นักวิชาการที่ Fugate นำมาสนับสนุนแนวคิด
ประสิทธิภาพ	Mentzer and Konrad (1991), Griffs et.al(2004), Bobbitt (2004).
ประสิทธิผล	Mentzer and Konrad (1991), Griffs et.al(2004), Bobbitt (2004).
ความแตกต่าง	Langley and Holcomb (1992), Bobbitt (2004), Flint et.al.(2005), Lambert et.al.(2005).

จากแนวคิดข้างต้น Fugate ให้พิจารณาที่ประสิทธิภาพก่อน โดยให้แนวคิดว่าเพราะระดับประสิทธิภาพนั้นจะแสดงให้เห็นระดับการลดลงของ ของเสียและความรับผิดชอบต่อสังคมได้ เชิงต้นทุนการลงทุนและความสัมพันธ์กับสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่มีผลต่อองค์การดังแสดงออกมาเป็นรูปแบบของสมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างดังภาพที่ 2-6 ต่อไปนี้

ภาพที่ 2-6 แสดงรูปแบบสมรรถนะ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามแนวคิด Fugate

ที่มา : ประยุกต์จาก Fugate et.al (2010)

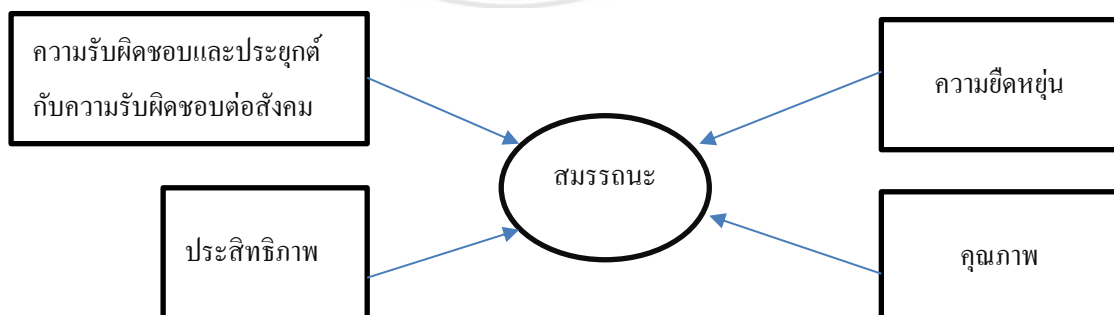
อย่างไรก็ตามนอกจาก Fugate แล้ว ยังมีรูปแบบของ Aramyan ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ อย่างดียิ่งขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกว่า Fugate อีก คือสินค้าทางการเกษตรและอาหารของ วิสาหกิจชุมชน โดยใช้ชุมชนของประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นพื้นที่ศึกษาแล้วเสนอเป็นรูปแบบที่ใช้ กับสินค้าทางการเกษตรและอาหาร (Aramyan et.al (2007)) ขึ้นจนเป็นที่ยอมรับ โดย Aramyan นำมาเชื่อมโยงกับห่วงโซ่คุณค่าหรือ Supply Chain ที่แสดงให้เห็นมิติแนวคิดที่ต้องวิเคราะห์สิ่งที เขาเรียกว่า “สมรรถนะห่วงโซ่โลจิสติกส์” (logistics chain performance) ด้วยการจัดกลุ่มตัวชี้วัดทั้ง 4 คือ ความรับผิดชอบต่อลูกค้าได้กับความรับผิดชอบต่อสังคม ประสิทธิภาพ ความยืดหยุ่น และ คุณภาพ โดย Aramyan เช่นเดียวกับ Fugate คืออ้างอิงนักวิชาการก่อนหน้ามายืนยันความหนักแน่น ของแนวคิดที่เริ่มมีการยอมรับในการเป็นทฤษฎีของเขาที่ให้ผลส่งต่อถึงมุ่งการจัดการหรือบริหาร สินค้าคงคลังด้วยทางด้านต้นทุนการกระจายสินค้า การจัดการสต็อกสินค้า และกระบวนการโลจิสติกส์ ดังแสดงในตารางที่ 2-3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2-3

มิติ	นักวิชาการที่ Fugate นำมาสนับสนุนแนวคิด
ประสิทธิภาพ	Lai et.al (2002) ที่มุ่งใช้ประสิทธิภาพเป็นมาตรวัดทรัพยากรที่ถูกนำมาใช้เพื่อการจัดการ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการบริหารสินค้าคงคลัง
ความยืดหยุ่น	Bowersox and Closs (1996), Beamon (1998) ที่ให้ความยืดหยุ่นเป็นตัวชี้วัดความสามารถทางระบบมาตรวัดสมรรถนะที่สนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและการสั่งซื้อจากลูกค้าที่มีผลต่อการจัดการ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการบริหารสินค้าคงคลัง
ความรับผิดชอบต่อสังคมและประยุคต์กับ	Pearson and Olhager (2002) ที่ให้แนวคิดต้องส่งเสริมสิ่งที่ลูกค้าต้องการในเวลาอันสั้นและทันการณ์รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของการจัดการ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย
ความรับผิดชอบต่อสังคม	
คุณภาพ	Lunnig et.al(2002) ที่ให้แนวคิดการพิจารณาความมีลักษณะเฉพาะของห่วงโซ่สินค้าทางเกษตรและอาหาร

ที่มา : ประยุกต์จาก Aramyan et.al (2007)

ทำนองเดียวกับ Fugate Aramyan นำมาสร้างเป็นรูปแบบแนวคิดของเขาเพื่อขยายสู่การให้คำนิยามและตัวชี้วัดหลักเพื่อเป็นรูปธรรมของแนวคิดยิ่งขึ้นดังนี้
ภาพที่ 2-7 แสดงรูปแบบแนวคิด Aramyan

ที่มา : ประยุกต์จาก Aramyan et.al. (2007)

จากรูปแบบข้างต้น Aramyan นำมาประยุกต์วิเคราะห์สมรรถนะ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับห่วงโซ่คุณค่าสินค้าเกษตรและอาหารจากประเทศเนเธอร์แลนด์ไปถึงเยอรมันนี้ จนผลการศึกษาเชื่อมโยงถึงการให้แนวคิดการบริหารสินค้าคงคลังต่อไปอีกด้วยอย่างชัดเจน เขาจึงนำผลการศึกษานี้มาเขียนเป็นตารางแนวคิดแสดงการจัดกลุ่มหรือประเภทกับตัวชี้วัดสมรรถนะของโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง ดังแสดงในตารางที่ 2-4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2-4 แสดงแนวคิด Aramyan ในการจัดประเภทและตัวชี้วัดสมรรถนะของโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังพร้อมนักวิชาการที่สนับสนุนแนวคิด

การจัดประเภท	นิยาม	ตัวชี้วัดหลัก	นักวิชาการสนับสนุนแนวคิด
ประสิทธิภาพ	การ คั่น หามาตร วัด วิธี ใช้ ทรัพยากร จนถึง กรอบ มาตรา วัด ทาง การเงิน	-ต้นทุนการผลิต -ต้นทุนการกระจายสินค้า -ต้นทุนการขนส่ง -ต้นทุนการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง -ผลตอบแทนการลงทุน	Bowersonx Closs (1996); Beamon (1998,1999) Gunasskarm et.al.(2001) Lai et.al. (2002)
ความยืดหยุ่น	ชี ้น ำ ะ ด้ บ ก าร ตอบ สอนอง ของ ห่วง โ ช่ คุ ณ ค ำ ต ่อ สิ่งแวดล้อม และการ ร้องขอจากลูกค้า	-ความพึงพอใจลูกค้า -ความยืดหยุ่นในการจัดการสินค้าปริมาณมาก -ความยืดหยุ่นการส่งมอบสินค้า -การสั่งซื้อกรณีพิเศษ	Bowersonx Closs (1996); Beamon (1998,1999) Gunasekarn et.al.(2001) Lai et.al. (2002)

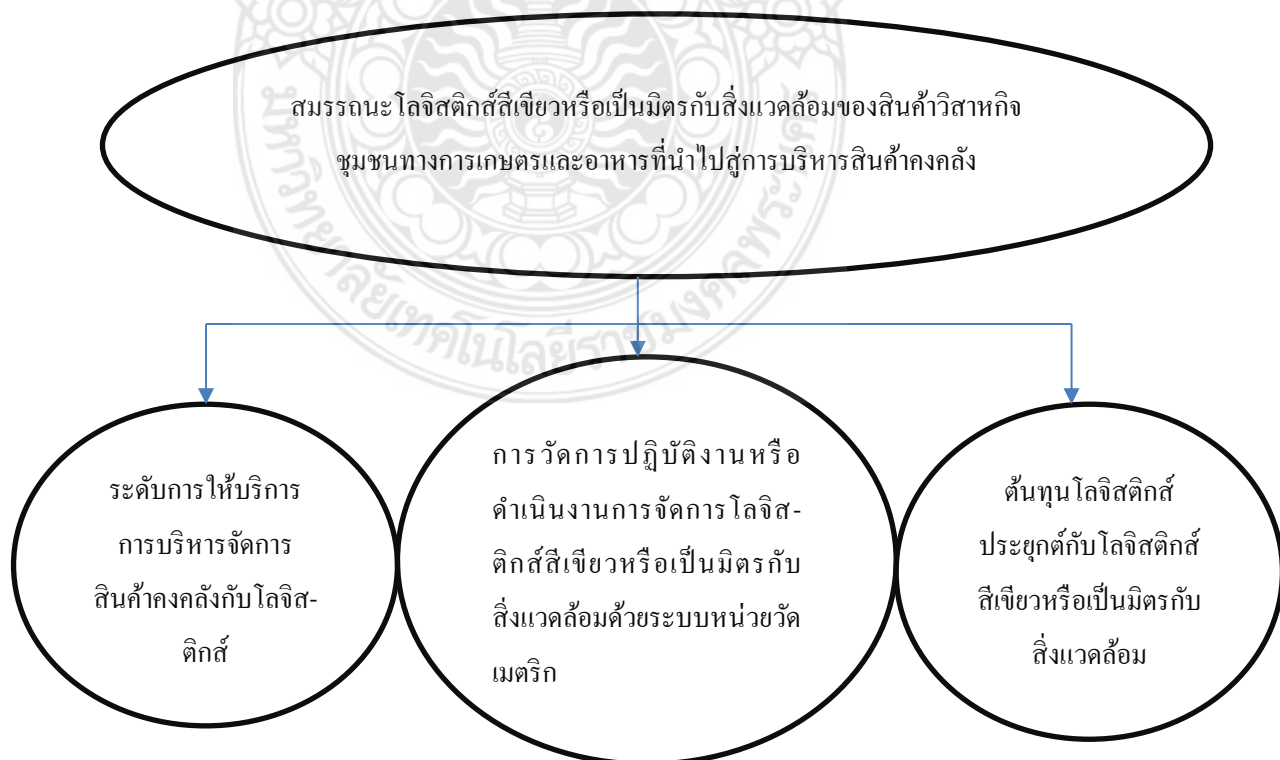
ตาราง 2-4 (ต่อ)

การจัดประเภท	นิยาม	ตัวชี้วัดหลัก	นักวิชาการสนับสนุนแนวคิด
ความรับผิดชอบต่อลูกค้าและประยุกต์กับความสามารถรับผิดชอบต่อสังคม	ประเมินความสามารถในการตอบสนองลูกค้าและช่วยส่งเสริมสินค้าทางการรับผิดชอบต่อสังคม แนวคิดสินค้า, แนวคิดโลจิสติกส์สีเขียว หรือ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	-ระดับการให้บริการ การเลื่อน/ล่าช้าของการสั่งซื้อ -การสนองตอบต่อการลดเวลาการส่งมอบ การร้องเรียนทางความรับผิดชอบต่อสังคมของสินค้าและโลจิสติกส์	Bowersonx Closs (1996); Beamon (1998,1999) Gunasskarm et.al.(2001) Lai et.al. (2002)
คุณภาพ	ประเมินมุมมองทางความรู้สึกที่มีต่อการบริหารสินค้าคงคลัง อาทิ การวางสินค้าบนชั้น ความปลอดภัยการผลิต และการตลาดสัมพันธ์ห่วงโซ่คุณค่าและการจัดการโลจิสติกส์สีเขียว หรือ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	คุณภาพสินค้า คุณภาพกระบวนการ -การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง -การจัดการ โลจิสติกส์สีเขียว หรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	Beamon (1999) Lunnig et.al. (2002) Van der Spiegel (2006)

ที่มา : ประยุกต์จาก Aramyan et.al. (2007)

สำหรับรูปแบบสมรรถนะ โลจิสติกส์ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำสู่การบริหารสินค้าคงคลังที่นำมาขยายผลงาน ได้รับการยอมรับมากขึ้นสืบต่อจากงาน Fugate จนถึง Aramyan คืองานศึกษาของ Toyli et.al.(2008) ที่ศึกษาระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและยั่งยืน ความเป็นลักษณะวิสาหกิจชุมชนชัดเจนซึ่งอธิบายได้ดียิ่งขึ้นกับการบริหารสินค้าคงคลัง ด้วยแสดงแนวคิดในทางการเงินหรือทางการบัญชีที่เด่นชัด คือ พิจารณาระดับของการสร้างผลิตภาพ (Productivity) ที่สัมพันธ์กับการจัดการ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ถือว่าเป็นสินทรัพย์คงที่ (Fixed assets) ที่ต้องลงทุนในกิจการและพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงาน การบริหารสินค้าคงคลังด้วยต้นทุนประสิทธิภาพในภาพรวมทั้งหมดของการใช้โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยพิจารณาต่อไปว่าถ้าลดต้นทุนลงได้ ดังนั้นการเพิ่มรายรับและประสิทธิภาพการลงทุนในสินทรัพย์จะมีประสิทธิภาพ คือ การลงทุนในการใช้โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดย Toyli et.al. (2008) แสดงแนวคิดด้วยการเรียกว่าโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 3 มิติ (3Dimension of Green Logistics or 3D Green Logistics) ในภาพที่ 2-8 ต่อไปนี้

ภาพที่ 2-8 แสดงแนวคิดสมรรถนะ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน 3 มิติ ที่สัมพันธ์กัน

ที่มา : ประยุกต์จาก Toyli et.al.(2008)

จากแนวคิดของ Toyli et.al.(2008) ข้างต้นนี้เขาได้นำมาขยายเป็นกรอบมิติแนวคิดเพื่อการวิเคราะห์สมรรถนะโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังต่อไปนั้น เขาได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังกับสมรรถนะทางการเงินและนำมาสร้างเป็นกรอบมิติแนวคิดที่จะลดช่องว่างให้กับวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนพยายามจัดการเสียเปรียบหรือไม่ก่อประโยชน์ให้หมดไป ดังแสดงในตารางที่ 2-5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2-5 แสดงกรอบแนวคิดของ Toyli et.al.(2008) พร้อมนักวิชาการที่สนับสนุนแนวคิด

การสร้างองค์ประกอบจากมิติแนวคิด	มิติทางกรอบทฤษฎี	นักวิชาการที่ Toyli et.al นำมาสนับสนุนแนวคิด
องค์ประกอบของการขยายแนวคิดโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังที่ต่างจากการศึกษาก่อนหน้านี้	<p>การประเมินและปรับปรุง สมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง</p> <p>-การสนับสนุนข้อมูลข่าวสารและแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร</p> <p>-ขนาดและระดับการใช้บริการจากภายนอก</p> <p>เทคนิควิธีการโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์หรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง</p>	Schramm-Klein and Morschett, (2006), Shang and Marlow (2005)

สมรรถนะโลจิสติกส์ ประยุกต์กับโลจิสติกส์ สีเขียวหรือเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมของสินค้า วิสาหกิจชุมชนทาง การเกษตรและอาหาร ที่นำไปสู่การบริหาร สินค้าคงคลัง	ประสิทธิภาพต้นทุนโลจิสติกส์สีเขียว หรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้า วิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร ที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง	Beamon (1999); Chow et.al(1994), Gunasekaran et.al.(2007) Schramm- Klein and Morschett, (2006),Yusuf et.al.(2004)
	คุณภาพการบริการโลจิสติกส์ประยุกต์ กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมกับการบริหารสินค้าคงคลัง	
	สมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโล- จิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทาง การเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การ บริหารสินค้าคงคลังบนพื้นฐานด้านเวลา	
สมรรถนะทางการเงิน	การได้ผลกำไร	Delmar (1997); Weinzimmer et.al. (1998), Gamsey et.al (2003). Stewart (2004)
	ผลิตภาพที่ได้	
	การเจริญเติบโต	

ที่มา : ประยุกต์ Toyli et.al (2008)

ในที่สุดทุกรูปแบบสมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง Mansiddo and Coelho แห่งวิทยาลัยเทคโนโลยีของเซตูบัล (School of Technology of Setubal) และภาควิชาการจัดการของมหาวิทยาลัยอีโอร่า (Management Department Evora University) นำมาขยายผลต่อด้วยการสร้างรูปแบบสมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการนำไปใช้เป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยม (best practices) กับวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม โดยในรูปแบบทั้งสอง (Mansiddo and Coelho) สร้างองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบขึ้น ดังนี้

1. สมรรถนะของตัวองค์กร คือ วิชาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม
2. การสร้างการได้เปรียบเชิงการแข่งขัน
3. สมรรถนะโลจิสติกส์

โดยทั้ง 3 องค์ประกอบข้างต้น เป็นฐานแนวคิดให้กับ 3 มิติของกรอบมิติแนวคิดต่อไป ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ
2. ประสิทธิผล
3. ระดับการให้บริการ

ดังตารางที่ 2-6

ตารางที่ 2-6 แสดงกรอบมิติแนวคิดการวิเคราะห์สมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มิติแนวคิด	แหล่งที่มาแนวคิด
สมรรถนะโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้า วิชาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง)	Fugate et.al (2010); Green et.al (2008); Toyli et.al.(2008); Schramm-Klein and Morchett (2006); Sang and Marlow (2005)
การสร้างการได้เปรียบเชิงการแข่งขัน	Carranza et.al.(2002), Bobbitt (2004), Bhatnagar and Teo (2009); Sanberg and Abrahamsson (2011)
สมรรถนะองค์กรคือวิชาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม	Fugate et.al (2010); Green et.al (2008); Toyli et.al.(2008); Schramm-Klein and Morchett (2006); Aramyan et.al.(2007); Toyli et.al (2008); Kim (2006); Yang (2012).

ที่มา : Mansiddo and Coelho, (2013)

Mansiddo and Coelho ซึ่งให้เห็นแนวคิดของพวกเขา จากกรอบมิติแนวคิดสมรรถนะโล-
 จิสติกส์ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทาง
 การเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังว่าการพัฒนากรอบแนวคิดดังกล่าวนี้วาง
 แนวคิดอยู่กับพื้นฐานทางข้อเท็จจริง โลจิสติกส์ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับ
 สิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังที่
 นำไปสู่การมีสมรรถนะที่ดีและเกิดระดับสมรรถนะองค์การในระดับดีอีกด้วยเป็นหนทางสู่
 ความสามารถทางการแข่งขันในตลาดอย่างดียิ่งต่อไป

บุคคลทั้งสองจึงสร้างข้อสันนิษฐานในเรื่องสมรรถนะ โลจิสติกส์ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง ว่าเป็นตัวกำหนดการมีผลกำไรขององค์การ คือ วิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมเพราะสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่ดี (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง) ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานหรือจัดการทาง โลจิสติกส์ซึ่งประยุกต์กับงานวิจัยนี้ คือ การบริหารสินค้าคงคลังทั้งในการลดต้นทุน การจัดเก็บ ลดต้นทุนทางกิจกรรมที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางสังคมและนำสู่การมีผลิตภาพทางสินทรัพย์ระดับสูงด้วยตามแนวคิดของ Yang (2012) ตลอดจนเกิดการสร้างความสามารถทางการแข่งขันที่ได้เปรียบทางการแข่งขันในตลาดขึ้นด้วย จึงเห็นได้ว่า โลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) นั้นเป็นกุญแจสำคัญของธุรกิจในการสร้างความสำเร็จให้แก่วิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยการวางตำแหน่งทางการตลาดที่ต้องคำนึงถึง การลดต้นทุน การสร้างความแตกต่างในการให้บริการ เป็นต้น คือประสิทธิภาพของการแสดงให้เห็นถึงสมรรถนะ โลจิสติกส์ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังที่สร้างสมรรถนะให้กับองค์การ คือ วิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมกลับมาให้เห็นเป็นรูปธรรมในรูปของกำไรการขายที่เจริญเติบโตขึ้น ส่วนแบ่งการตลาดที่เจริญเติบโตขึ้น ผลตอบแทนการลงทุนที่พิจารณาจากผลประโยชน์ทางการเงินของกิจการ ซึ่งมีความจริงของข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ จากการจัดการ โลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับวิสาหกิจชุมชนในการให้บริการแก่ลูกค้าของวิสาหกิจชุมชนแต่ละประเภทคือขนาดกลางและขนาดย่อมแล้วยังประโยชน์และสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าได้จากการบริการดังกล่าว คือ ประหยัดต้นทุนทางการเงิน ประหยัดเวลาและดำเนินกลยุทธ์กับคู่แข่งทางการค้าได้ทันการณ์ด้วย ตามแนวคิดที่ Mansiddo and Coelho ได้ประมวลรวบรวมจากแนวคิดของ

Carranza et.al.(2002); Akgun et.al.(2009); Green et.al.(2008); Gunasekaran et.al(2001); Mentzer and Konrad, (1991); Fugate et.al.(2010); Li et.al.(2006); Porter (1996) and Stank et.al.(2001).

จากเหตุผลข้างต้นทั้งหมด Mansiddo and Coelho จึงสร้างรูปแบบกรอบแนวคิดขึ้น โดยประยุกต์จากรูปแบบของ Fugate et.al.(2011); Aramyan et.al.(2007); และ Toyli et.al.(2008) พร้อมกับชี้ให้เห็นว่ารูปแบบดังกล่าวของเขาทั้งสองนำไปใช้ได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพอย่างมากกับวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมได้ในทุกสังคมตามแต่ละบริบทที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังจะแสดงให้เห็นถึงการได้เปรียบทางการแข่งขันด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะสิ่งที่เขาทั้งสองเรียกว่า “สิ่งแวดล้อมทางความสามารถการแข่งขัน” (Competitive environment) ที่ให้เห็นการได้เปรียบทางการแข่งขันในระดับใดของวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมได้ เช่น สมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังกับการพิจารณาวิเคราะห์จากการขาดทรัพยากรจากผลของการทำลายสิ่งแวดล้อม แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมที่ยังไม่เป็นรูปธรรม การบริหารสินค้าคงคลังที่ไม่ได้มองถึงความยั่งยืนมากกว่าเพียงอยู่รอดได้ในธุรกิจหรือให้มีกำไรเชิงอยู่ไปวันๆ โดยเฉพาะสินค้าทางการเกษตรและอาหารที่ต้องสร้างภาพของการประกอบกิจการให้ชัดเจนตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ ให้สัมพันธ์กับห่วงโซ่คุณค่าและโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง)

ดังนั้น Mansiddo and Coelho จึงให้แนวการวิเคราะห์ที่เรียกว่า 3 ขวานหรือการตัดทอนแห่งการวิเคราะห์สมรรถนะโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง) Three axes of logistic (applying Green logistic) Performance ไว้ดังนี้

1. สมรรถนะทางโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) ให้ความหมายถึง ความหนักเบาของระดับประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและระดับการให้บริการที่เชื่อมโยงกิจกรรมโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง)

2. การสร้างการได้เปรียบเชิงการแข่งขัน คือ การรับรู้คุณค่าของโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง) เปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือผู้ประกอบการในตลาดเดียวกันของวิสาหกิจชุมชน

3. สมรรถนะทางธุรกิจหรือของวิสาหกิจชุมชน คือ การที่วิสาหกิจชุมชนแต่ละประเภท ขนาดกลางหรือขนาดย่อมต้องสร้างสมรรถนะทางธุรกิจจากสมรรถนะโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง) ทั้งทาง ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การมีผลกำไร และสร้างความ มั่งคั่งทางการเงินและทางบัญชี พร้อมกับรับผิดชอบต่อสังคมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจ

ดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้จะแสดงเป็นภาพให้ทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ในภาพที่ต่อ 2-9 ต่อไปนี้

ภาพที่ 2-9 แสดงรูปแบบกรอบแนวคิดจากมิติแนวคิดวิเคราะห์สมรรถนะโลจิสติกส์ (ประยุกต์ กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลัง)

3 ขวานหรือการตัดทอนแห่งการวิเคราะห์โลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคง

ที่มา : ประยุกต์จาก Mansiddo and Coelho, (2013)

2.4 แนวคิดการบริหารโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับสินค้าทางการเกษตรและอาหาร เพื่อลดความเสี่ยงการบริหารสินค้าคงคลังแนวคิดห่วงโซ่โลจิสติกส์ความเย็น "Cold Chain Logistics" หรือนิยามเรียกในวงการอาชีพโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับธุรกิจหรือสินค้าทางการเกษตรและอาหารจนถึงเครื่องดื่มน้ำว่า “โซ่ลูชั่นเย็น ๆ” เป็นแนวคิดที่ริเริ่มจากสำนักงานโดยสำมะโนประชากรของสหรัฐอเมริกาได้รายงานไว้ถึงจำนวนประชากรโลกในปี 2558 ว่ามีจำนวนกว่า 7,200 ล้านคน ;ประเทศที่มีประชากรมากที่สุด คือ จีน ด้วยจำนวน 1,300 ล้านคน และรองลงมา คือ อินเดียที่ 1,200 ล้านคน; มีแนวโน้มอัตราการเติบโตของประชากรจะเพิ่มขึ้นทุกปี อีกด้วย ดังนั้นมีผลต่อความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มมากขึ้นตามมา โดยเฉพาะความต้องการ ความสดจากอาหารพืชผลทางการเกษตรอย่างมากเนื่องจากสถานที่ห่างไกลแหล่งวัตถุดิบทั่วทุกมุมโลก การลำเลียงพืชผลทางการเกษตรและอาหารที่ยังคงคุณภาพไม่ก่อผลเสียเมื่อได้บริโภคเข้าไปไปยังที่ต่าง ๆ ก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะต้องระมัดระวังอย่างยิ่งกับ “การเน่าเสียตามธรรมชาติ” หรือเรียกว่า “ยี่อวงจรเวลาจำหน่าย (Saleable life cycle)” ออกไป การใช้ “บริการห้องเย็น” หรือ “Cold Chain” จึงเป็นวิธีที่จะช่วยเก็บรักษาอาหารสดเหล่านั้นและยังเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยและคุณภาพยังคงคุณภาพไว้ได้ ก่อนที่จะถึงจุดจำหน่ายให้ผู้บริโภค เพราะต้อง “สามารถให้บริโภคได้” เหตุนี้อาหารที่ไม่สามารถบริโภคได้ก่อนที่จะไปถึง “สถานที่จำหน่าย” จึงถือเป็นการสูญเสียที่สูญเปล่าและมีผลต่อต้นทุนและกำไรของธุรกิจอีกด้วย

“Cold Chain” จึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือการบริการทางด้านโลจิสติกส์ที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทำให้สามารถขยายวงจรเวลาจำหน่ายของสินค้าที่สามารถเน่าเสียได้ โดยไม่เน่าเสียอยู่ในคลังสินค้าหรือระหว่างการขนส่ง (ซึ่งเป็นการสูญเสียที่ไม่ควรเกิดขึ้นเลยหรือเพื่อยี่อวงจรเวลาไปได้) ในระยะหนึ่งก่อนที่จะไปถึงจุดจำหน่ายสินค้าสำคัญอย่างยิ่งกับผู้ซื้อในที่ห่างไกล ดังนั้น “การเก็บอาหารในห้องเย็น” ช่วยลดการเน่าเสียพืชผลทางการเกษตรและอาหารเพราะทุกสิ่งทุกอย่างในห้องเย็นแม้ยังมีข้อจำกัดด้านเวลาอยู่แต่การบริหาร ห่วงโซ่อุปทานหรือโลจิสติกส์นี้ก็ยังมีประสิทธิภาพที่จะให้ผู้ซื้อสามารถเข้าถึงอาหารได้มากขึ้นกว่าวิธีการอื่น ด้วยเหตุที่การสูญเสียอาหารจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางกายภาพของพืชผลการเกษตรอาหาร รวมถึงห่วงโซ่ของพืชพันธุ์การเกษตรอาหารระบบนิเวศด้วย (Ecological Footprint) สาเหตุจากสิ่งมีชีวิตทุกชนิดต้องอาศัยทรัพยากรจากระบบนิเวศเพื่อการดำรงอยู่รอดทั้งสิ้นและยังมีผลสัมพันธ์กัน เช่น การสูญเสียส้ม 10 ลูก ทำให้สูญเสีย น้ำที่ใช้ในการผลิตมากกว่า 1,000 ลิตร การสูญเสียมะเขือเทศ 10 ผล จะถูกเปลี่ยนเป็นน้ำได้เกือบ 200

ลิตร เป็นต้น นอกจากนี้ ส่งผลต่อการเพิ่มการปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งทำให้เกิดปัญหาทางการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศของโลก อีกทางออกของปัญหาจึงไม่ใช่การหยุดการผลิตพืชผลการเกษตรและอาหาร แต่เป็นการทำให้พืชผลการเกษตรและอาหารถูกบริโภคอย่างสมบูรณ์และมีผลต่อการบริโภคด้วย ดังนั้นบริการห้องเย็นจึงไม่ได้เป็นแค่ระบบจัดเก็บเท่านั้น (Storage System) แต่ยังทำให้ผู้ผลิตและตลาดสามารถเข้าถึงอาหารได้มากขึ้น ซึ่งทำให้ฟาร์ม/แหล่งวัตถุดิบสามารถผลิตได้มากขึ้นรวมถึงการบริหารสินค้าคงคลังด้วย การบริการห้องเย็นจึงทำให้เกิดการไม่สูญเปล่าที่เรียกว่า Cold Chain เป็น “Zero-sum Solution” จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าการบริการห้องเย็นนั้น นอกจากจะเกี่ยวกับการรักษาความเย็นหรือการคงสภาพอาหารเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจัดการผลผลิตการเกษตรหลังการเก็บเกี่ยวในห่วงโซ่อุปทานของอาหาร ในประเทศอินเดีย มีการใช้เพราะการผลิตอาหารต้องการวัตถุดิบที่สดใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้อาหารมีรสชาติที่ดีมีคุณภาพช่วยบรรเทาความเสียหายจากการเน่าเสียของวัตถุดิบ ซึ่งมีผลให้ต้นทุนของอาหารสดต่ำลงและลดของเสียจากกระบวนการผลิต ดังนั้น ผู้ประกอบการทางพืชผลการเกษตรและอาหารจึงต้องคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพของวัตถุดิบเป็นหลักด้วยเช่นเดียวกับการเลือกใช้บริการหรือทำธุรกิจร่วมกับ “ผู้ให้บริการด้าน โลจิสติกส์” ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการมีวัตถุดิบอย่างต่อเนื่องและยังคงคุณภาพของวัตถุดิบที่ต้องการได้ อีกทั้งยังเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของปัจจุบัน ในประเทศไทยความกระตือรือร้นหรือใส่ใจในการบริการด้าน โลจิสติกส์แบบห่วงโซ่อุปทานบริการห้องเย็นเข้ามาเกี่ยวข้องกับการบริหารสินค้าคงคลังซึ่งถือได้ว่าเป็นการลดความเสี่ยงการบริหารสินค้าคงคลังเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ แนวคิดรสชาติที่ดีและใหม่สด (Good Taste and Freshness) ของการบริหารสินค้าคงคลังด้วยการมีคลังสินค้าห้องเย็นเพื่อรองรับงานให้บริการ โลจิสติกส์ บริการห้องเย็นที่สามารถบริหารจัดการสินค้าที่เป็นวัตถุดิบออกจากสินค้าที่เป็นอาหารสำเร็จรูปและตลอดทั้งการบริหารสินค้าคงคลัง มีการควบคุมอุณหภูมิทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทานด้วย ตั้งแต่การจัดเก็บสินค้าในคลังสินค้าที่มีการควบคุมอุณหภูมิตั้งแต่ 0-25 องศาเซลเซียส ตามความเหมาะสมของสินค้าแต่ละประเภท ยกตัวอย่างของบริษัท เอสซีจี โลจิสติกส์ ที่มีการนำสินค้าออกจากคลังสินค้า (Cold Storage) ขึ้นรถขนส่งควบคุมอุณหภูมิที่มีทั้ง Air Shelter และ Air Shutter เพื่อรักษาอุณหภูมิความเย็นให้สม่ำเสมอตลอดการจัดเก็บ จากการจัดแบ่งพื้นที่ Loading Area อุณหภูมิ +5 c ขนาดใหญ่เพื่อความสะดวกในการให้บริการ Repacking สินค้า และยังคำนึงถึงความปลอดภัยของพนักงานและสินค้าของลูกค้า ด้วยการลงทุนใช้ Cooling System NH₃/CO₂ เทคโนโลยีล่าสุดจากประเทศญี่ปุ่นที่ส่งเสริมความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็น Green Logistics Equipment ด้วยหลักการแปลงแอมโมเนียเป็นคาร์บอนไดออกไซด์ก่อนปล่อยเข้าสู่ห้องเย็น พร้อมติดตั้งระบบตรวจจับการรั่วไหลแอมโมเนียที่ทันสมัยภายในคลังสินค้าด้วย เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์เพื่อบริหารสินค้าคงคลัง ปัจจัยสำคัญเพื่อลดการสูญเสียพืชผลการเกษตรและอาหารในห่วงโซ่อุปทานได้ด้วยการให้บริการแบบคำนึงถึงสภาพภาพของสินค้าที่มีผลต่อการให้บริการ ด้วยการบริหารจัดการสินค้าคงคลังที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ นำสินค้าเข้าเก็บในคลังการควบคุมอุณหภูมิในการรักษาคุณภาพของสินค้าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากการรักษาความสมดุลตามธรรมชาติในการทำให้รูปแบบของความต้องการลดความเสี่ยงทางข้อจำกัดทางด้านเวลาของ "การเน่าเสียและย่ำหรือยัดอายุ" เพื่อสินค้าพืชผลการเกษตรและอาหารทำให้ผู้คนที่อยู่ห่างไกลสามารถบริโภคสินค้าได้อย่างมีอัตราประโยชน์สูงสุดจากคุณภาพของสินค้า

2.5 แนวคิดวิสาหกิจชุมชน

แนวคิดวิสาหกิจชุมชน ในส่วนนี้ทำแนวคิดจากงานเขียนของ อานันท์ ฉะนัยศรี,(20162) สืบค้นจาก ophbgo.blogspot.com 24th September 2012 ดังนี้ ความหมาย วิสาหกิจชุมชน (Community) มีหลายความหมายงานแตกต่างกันตามวิสัยทัศน์ นโยบายและคุณลักษณะของหน่วยงานนั้น ๆ ดังจะเห็นได้ดังนี้ ศรีปริญญา รูปกระจ่าง,(2546) ให้ความหมายอาศัยแนวคิดของต่างประเทศ หมายถึง การประกอบการหรือโครงการ/กิจการของคนในชุมชนโดยมุ่งประโยชน์เชิงพาณิชย์และผลทางสังคมให้กับชุมชนเป็นตัวชี้วัด แสดงความยั่งยืนของชุมชน โดยมุ่งรักษาความสมดุลของสิ่งแวดล้อมและสวัสดิการภายในชุมชน ขณะที่ในประเทศไทย หมายถึง การประกอบกิจการโดยชุมชน นำทุนในชุมชนผสมผสานกับองค์ความรู้ใหม่และเทคโนโลยี ผลิตสินค้าและบริการให้ชุมชนมีอาชีพและรายได้พึ่งตนเองได้ ศรีปริญญา รูปกระจ่าง,2546 ยังให้ความหมายของวิสาหกิจชุมชนว่า วิสาหกิจชุมชนนั้นไม่ใช่ธุรกิจ ตามความหมายของกรมการพัฒนาชุมชนให้น้ำหนักกับหลักความสามัคคีธรรมของชุมชน ผนึกกำลังหล่อหลอม ความคิดเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สร้างสรรค์การประกอบกิจการโดยชุมชนจากพื้นฐานภูมิปัญญาเดิม ผสมผสานขององค์ความรู้ใหม่และเทคโนโลยีที่เหมาะสม นำมาบริหารจัดการต้นทุนในชุมชนให้เกิดผลผลิตที่มีอัตราประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน โดยการสร้างอาชีพที่ยั่งยืนและรายได้ที่มั่นคง

ความเป็นมาของแนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนเป็นนโยบายของรัฐบาล โดยอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร โดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 เห็นชอบให้จัดโครงสร้างส่วนราชการตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอให้กลุ่มงานพัฒนาชุมชนอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีภารกิจสำคัญคือ การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ได้ทรงพระราชทานพระราชดำริในการพัฒนาชุมชน เพื่อความยั่งยืนโดยหลักการ “ทฤษฎีใหม่” 3 ขั้น คือ (ศรีปริญญา รูปกระจ่าง, 2546)

ขั้นที่ 1 มีความพอเพียง เลี้ยงตนเองได้ บนพื้นฐานของความประหยัด และจัดการใช้จ่าย

ขั้นที่ 2 รวมพลังกันในรูปกลุ่มเพื่อการผลิต การตลาด การจัดการ รวมทั้งด้านสวัสดิการ การศึกษาและการพัฒนาสังคม

ขั้นที่ 3 สร้างเครือข่าย กลุ่มอาชีพและขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลาย โดยประสานความร่วมมือกับภาครัฐกิจ ภาคองค์กรพัฒนาเอกชน และภาคราชการในด้านเงินลงทุน การตลาด การผลิต การจัดการและข่าวสารข้อมูล

องค์ประกอบของวิสาหกิจชุมชน

กิจการของชุมชนที่นับได้ว่าเป็นวิสาหกิจชุมชน ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้ (ศรีปริญญา รูปกระจำง, 2546) 1) เป็นกิจการของชุมชนที่ประกอบกิจการด้านการผลิต บริการ และอื่น ๆ 2) ทุนในการดำเนินงาน จะใช้ทั้งทุนภายนอกและทุนของชุมชน 3) เป็นกิจการที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน 4) เป็นกิจการที่เน้นการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ 5) เป็นกิจการที่เน้นการบริหารจัดการโดยคณะบุคคลในชุมชน 6) เป้าหมายของกิจการเพื่อการพึ่งตนเองและเป็นการสร้างรายได้ 7) ผลการดำเนินกิจกรรมส่งผลประโยชน์แก่ชุมชน

รูปแบบดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน มี 2 รูปแบบคือ

1. วิสาหกิจที่ประกอบกิจการเดี่ยว ได้แก่ วิสาหกิจที่ประกอบกิจการเพียงหนึ่งเดียว โดยคณะผู้บริหารในชุมชนชุดเดียว และไม่สร้างเครือข่ายกับวิสาหกิจอื่น ๆ โดยมีผลผลิตมากกว่าหนึ่งผลิตภัณฑ์หรือบริการได้

2. วิสาหกิจที่ประกอบกิจการในรูปเครือข่าย ได้แก่ วิสาหกิจที่มีปฏิสัมพันธ์กับกิจการอื่น ๆ โดยแต่ละวิสาหกิจต่างมีการประกอบการตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของกิจการ หากแต่มีปฏิสัมพันธ์กันแบบพึ่งพาเกื้อกูล เชื่อมโยงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น 1) เครือข่ายกิจกรรม เกื้อกูลกันมาเป็นเครือข่ายกัน ทั้งที่เป็นกิจกรรมประเภทเดียวกัน และ/หรือหลายประเภท 2) เครือข่ายพื้นที่ ได้แก่ วิสาหกิจที่ดำเนินการอยู่ในระดับพื้นที่เดียวกัน เช่น ระดับหมู่บ้านหรือตำบลด้วยกันหรือต่างระดับพื้นที่กัน เช่น วิสาหกิจระดับหมู่บ้านกับตำบลมาเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกัน

ระดับวิสาหกิจชุมชน

มี 3 ระดับ สอดคล้องตามทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 คือ

1. วิสาหกิจชุมชนระดับพื้นฐาน ได้แก่ วิสาหกิจที่มีการประกอบการเพื่อให้เกิดผลผลิต มีพอที่จะนำไปกินไปใช้อย่างพออยู่พอกิน

2. วิสาหกิจชุมชนระดับพัฒนา ได้แก่ วิสาหกิจที่มีการประกอบการเพื่อให้เกิดผลผลิตมีพอกินพอใช้เพื่อรายจ่ายและมีส่วนเหลือสามารถนำไปแบ่งปัน แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายให้เกิดรายได้เพิ่มนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของครัวเรือน ชุมชน และระหว่างชุมชน

3. วิสาหกิจชุมชนระดับก้าวหน้า ได้แก่ วิสาหกิจที่มีการประกอบการมุ่งสู่ การเพิ่มรายได้ ไปสู่การขยายการลงทุน งดการนำเข้าเพื่อการส่งออกของผลิตภัณฑ์ ขยายกิจการ ขณะเดียวกันก็สามารถจัดสรรผลกำไร เพื่อสวัสดิการของชุมชนหรือเพื่อกิจการสาธารณะประโยชน์ สร้างความมั่งมีศรีสุขของครัวเรือน ชุมชน ขยายไปถึงระหว่างชุมชนและนำไปสู่การเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไป

การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

กรมการพัฒนาชุมชน ได้มีการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนในปี พ.ศ. 2546 (ศรีปริญญา ฐปการแจ้ง ,2546) ดังนี้

1. การดำเนิน โครงการคลินิกสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการให้คำแนะนำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ ให้บริการทางวิชาการและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่ประชาชนทุกรูปแบบ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมประสานและแสวงหาทรัพยากรโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในด้านข้อมูล ทุน การผลิต การตลาด และการประชาสัมพันธ์ ในลักษณะของการบูรณาการและสร้างเครือข่ายแก่ประชาชน

2. โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนระดับจังหวัด ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนระดับจังหวัด ใช้กลยุทธ์ในกระบวนการพัฒนาหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยจังหวัดพิจารณาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติครบองค์ประกอบของวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ กิจการของชุมชนดำเนินการโดยทุนของชุมชน และมีการบริหารจัดการที่เหมาะสมดำเนินการด้วยหลักสามัคคีธรรมเน้นกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้/ประชาคม ตำบล และมีเป้าหมายการพึ่งพาตนเองของชุมชนจังหวัดละ 1 แห่ง เพื่อการประชาสัมพันธ์งานวิสาหกิจชุมชนกรมการพัฒนาชุมชน และติดตามประเมินผลศึกษากระบวนการก่อเกิดและพัฒนา เพื่อผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ต้นแบบที่มีศักยภาพนำไปสู่การขยายผลต่อไป

3. การจัดตั้งศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าชุมชน หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (Outlet) เพื่อเพิ่มแหล่งจำหน่ายและกระจายสินค้าให้กับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

4. ดำเนินการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ด้านกฎหมายธุรกิจชุมชน เพื่อให้ผู้นำเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน มีความรู้ด้านกฎหมายธุรกิจชุมชนและสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการด้านวิสาหกิจชุมชนต่อไป

5. จัดสัมมนาการจัดตั้งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

6. ฝึกอบรมพัฒนาเทคโนโลยีด้านการผลิตพัฒนาคุณภาพบรรจุภัณฑ์

7. การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นบริหารจัดการและพัฒนาผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน

8. การประชุมเชิงปฏิบัติการเพิ่มพูนทักษะด้านการบริหารจัดการ

9. ฝึกอบรมสร้างวิทยากรท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชน

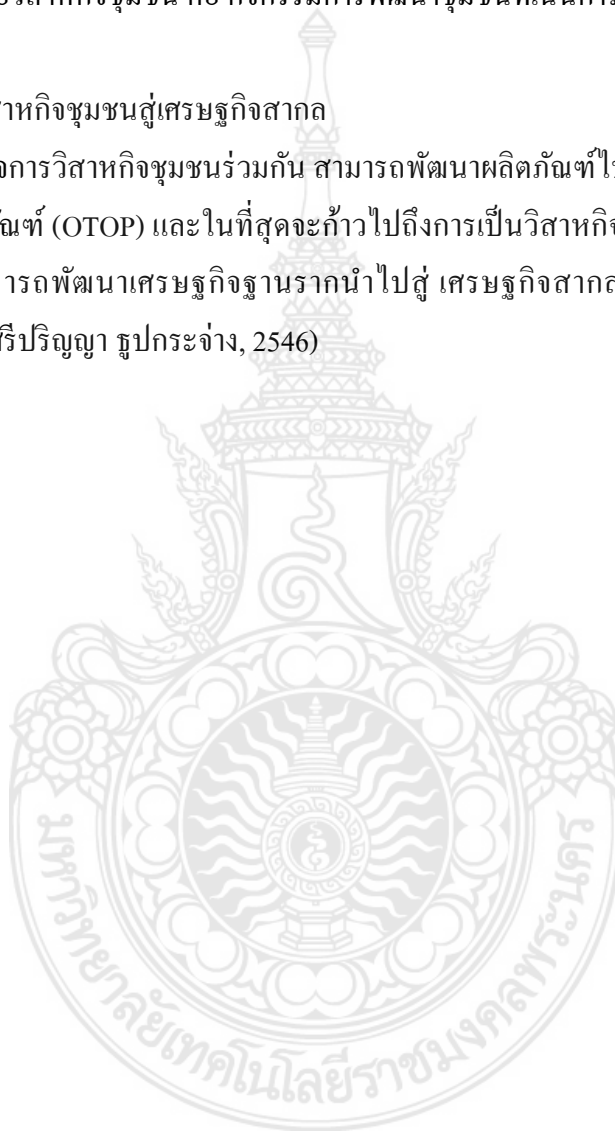
10. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวิสาหกิจชุมชน

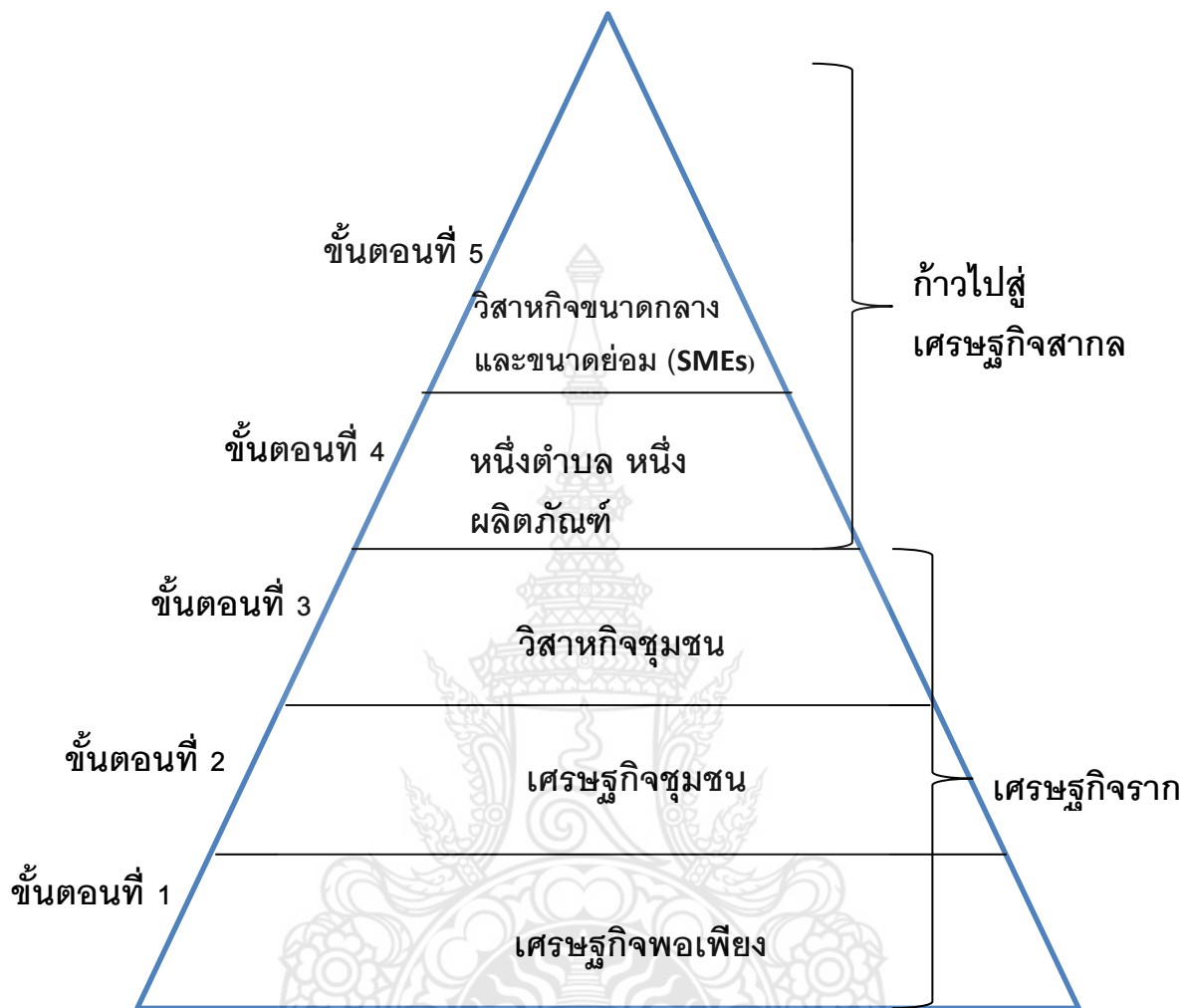
11. สนับสนุนการบันทึกและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น

12. การวิจัยประเมินผลการมีส่วนร่วมด้านวิสาหกิจชุมชนจึงเห็นได้ว่าวิสาหกิจชุมชน เป็นงานพัฒนาชุมชน ด้วยวิสาหกิจชุมชน คือ กิจกรรมการพัฒนาชุมชนที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยชุมชนเพื่อชุมชน

สรุปแนวคิดวิสาหกิจชุมชนสู่เศรษฐกิจสากล

การประกอบกิจการวิสาหกิจชุมชนร่วมกัน สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสู่ การประชาคมเป็นหนึ่งในตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และในที่สุดจะก้าวไปถึงการเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และสามารถพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากนำไปสู่ เศรษฐกิจสากล (Local Link - Global Reaches) ดังนี้ (ศรีปริญญา รูปกระจ่าง, 2546)

ภาพที่ 2-10 : ความเชื่อมโยงของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากไปสู่เศรษฐกิจสากล

ที่มา : ศรีปริญญา ฐปกระจำง (2547)

ยุทธศาสตร์มหาดไทย ปี พ.ศ. 2541-2551 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยนำผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วในระดับตำบลมาทำการพัฒนาให้ได้มาตรฐานและจัดหาหนทางจำหน่ายเพิ่มขึ้น ได้กำหนดภารกิจและกลยุทธ์ ดังนี้

1. ภารกิจการส่งเสริมการใช้และพัฒนาภูมิปัญญา มี 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) พัฒนามาตรฐานการผลิต 2) จัดประกวดและคัดเลือกผลิตภัณฑ์ 3) สร้างช่องทางการจำหน่าย (Outlet) ระดับภาคและสถานที่ทั่วไป 4) สร้าง E-Commerce ทุกจังหวัด 5) พัฒนาระบบสารสนเทศ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลสินค้าทุกจังหวัดและ 6) ใช้เครือข่ายผู้นำในงานพัฒนาชุมชนในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambola One Product: OTOP) เป็นนโยบายเร่งด่วนด้านหนึ่งเกิดขึ้นอย่างจริงจัง ในรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อแก้ปัญหาความยากจนของประชาชน โดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาสินค้า หรือบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถแข่งขันกับสินค้าในตลาดใหญ่ได้มากขึ้น

โครงการศิลปาชีพซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเมื่อ พ.ศ. 2513 ในกิจกรรมโครงการทอผ้าไหมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและได้พัฒนาเป็นมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพพิเศษ น่าจะเป็นจุดแรกเริ่มแนวคิดนี้ แต่โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่รัฐบาลไทยเคยเกิดขึ้นในระยะหนึ่ง แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐเท่าที่ควร ไม่มีการจัดรูปแบบอย่างเป็นระบบไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนจึงไม่ประสบความสำเร็จ ขณะที่ประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นแม่แบบโครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

โครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Village One Product) โดยการริเริ่มของผู้ว่าราชการจังหวัด นายโมริ ฮิโกะ ฮิรามัทสึ (Mr. Morihiko Hiramatsu) จังหวัดโออิตะ (Oita) เมื่อ พ.ศ. 2522 ท่านพบว่าท้องถิ่นกำลังขาดแคลนประชากรวัยหนุ่มสาว และปัญหาสาธารณสุขไม่เพียงพอและไม่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลกลาง เพื่อป้องกันหนุ่มสาวละทิ้งถิ่นฐานไปทำงานที่อื่น จึงเกิดโครงการดังกล่าว เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้คนรักถิ่นจัดทำแผนชักจูงอุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้และเทคโนโลยีระดับสูงเข้ามาช่วยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

หมู่บ้านแต่ละแห่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่ภาคภูมิใจ และเหมาะสมกับสภาวะภูมิประเทศภูมิอากาศของท้องถิ่นอย่างน้อย 1 ผลิตภัณฑ์ ไม่จำเป็นต้องเป็นสินค้า อาจนำวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่นการละเล่นพื้นบ้าน ประเพณี วันสำคัญ มาประยุกต์เพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีอยู่มีการตั้งเป้าหมายให้กิจกรรมต้องพัฒนาจนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยข้าราชการท้องถิ่นต้องร่วมมืออำนวยความสะดวก ประสานงานประชาสัมพันธ์ช่วยเหลือข้อมูลให้ความรู้และทำการศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนการประกอบการของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งงบประมาณภาษีที่ส่วนกลางแบ่งกลับคืนมาหมู่บ้านใดมีศักยภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์มากกว่า 1 ผลิตภัณฑ์ก็สามารถทำได้

โครงการนี้ให้ความสำคัญด้านการพัฒนาคน เพราะถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อผลสำเร็จของโครงการมีการจัดตั้งโรงเรียนฝึกรอบรมให้คนสามารถพัฒนาตนเอง นำความเจริญมาสู่ท้องถิ่นและใช้ชีวิตผูกพันกับท้องถิ่นเน้นภาคปฏิบัติ นักศึกษามีโอกาสร่วมจัดการชุมชนเพื่อแก้ปัญหาท้องถิ่นมากขึ้น

ความสำเร็จของโครงการมาจากระบบการจัดการที่ดี ความสามารถของรัฐในการระดมพลังทุกคนในท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการผลิตผลิตภัณฑ์หรือพัฒนาท้องถิ่นให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวผนวกกับการทำงานอย่างจริงจังต่อเนื่องของผู้คนในท้องถิ่น นำมาซึ่งรายได้และความภาคภูมิใจในผลงานและแผ่นดินเกิดอันเป็นแรงจูงใจให้มุ่งมั่นทำงานต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด

สำหรับประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์พื้นบ้านที่มีศักยภาพในการเพิ่มมูลค่าหลายชนิดมีหน่วยงานหลายหน่วยเข้ามาช่วยส่งเสริมพัฒนา ในระยะเวลา 2 ปี นโยบายนี้ ได้สร้างมูลค่าผลผลิตให้กับประชาชนร่วม 20,000 บาทต่อปี และมีแนวโน้มสูงขึ้น เมื่อชนบทเป็นแหล่งที่สามารถประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี คนหนุ่มสาวจะไม่ทิ้งถิ่นไปทำงานที่อื่น ทำให้คนในครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่น ขณะเดียวกันเป็นกำลังในการพัฒนาชุมชนของตนเอง นโยบายนี้จึงได้รับการถ่ายทอดให้ขยายผลต่อไป (ชนบทไทย:การพัฒนาสู่ประชาสังคม พิมพ์ครั้งที่ 3 นครปฐม:คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร) เช่น การจัดตั้งศูนย์ออกแบบวิเคราะห์เทคโนโลยีการผลิตช่องทางการตลาดทั้งในและนอกประเทศ สร้างที่แสดงสินค้าไทยในเมืองใหญ่ ๆ เป็นต้น

โดยสรุป จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าภารกิจของกรมการพัฒนาชุมชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิสาหกิจชุมชน โดยส่งเสริมให้ชุมชนนำต้นทุนในชุมชน เช่น สินทรัพย์ เงินแรงงาน ทรัพยากร และภูมิปัญญา ฯลฯ มาบริหารจัดการประกอบการผลิตการบริการและอื่น ๆ ด้วยองค์ความรู้ใหม่ ฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีที่เหมาะสมพัฒนาผลผลิตให้มีมาตรฐาน สร้างช่องทางการตลาดเชื่อมโยงเครือข่ายและการจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนให้เป็นนิติบุคคล ทำให้ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยดำเนินวิถีชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่การมีชุมชนที่เข้มแข็ง

2.6 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 4 ปี (พ.ศ.2561-2564) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์) ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายของรัฐบาลยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) นโยบายรัฐบาลและทิศทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ไปสู่การปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกับสภาพของปัญหา ความต้องการ และศักยภาพที่เป็นภาพรวมที่มีความสำคัญและท้าทายในการดำเนินงานร่วมกันของพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดได้ประยุกต์แนวความคิดทฤษฎีการกำหนดยุทธศาสตร์ของ Kaplan&Norton เป็นหลัก ได้แก่แนวคิด Strategy Focused Organization เป็นฐานในการวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิดหลัก ได้แก่แนวคิด Strategy Focused Organization เป็นฐานในการวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิด

ความชัดเจนในประเด็นที่จะดำเนินงาน และแนวคิด Balanced Score Card และ Strategy Map เป็นฐานในการวิเคราะห์กลยุทธ์และโครงการ และการดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอนและการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด 4 ปีที่กำหนดโดยคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ โดยในกระบวนการวางแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดนี้ได้ดำเนินการรับ ฟังความคิดเห็นจากทุกภาคฝ่ายที่เกี่ยวข้องจากทั้ง 4 จังหวัด

แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด 4 ปี (พ.ศ.2561-2564) ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด ส่วนที่ 2 ข้อมูลสรุปความต้องการและศักยภาพของประชาชน ในท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัด ส่วนที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนากึ่งกลางและทิศทางการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาค กลางตอนล่าง 2 ส่วนที่ 4 ข้อมูลยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 (พ.ศ.2561- 2564) โดยส่วนแรกเป็นข้อมูลสภาพทั่วไปซึ่งยังไม่มีเปลี่ยนแปลงจากแผนเดิม ส่วนที่ 2 มีการ เปลี่ยนแปลงในเรื่องความต้องการด้านการพัฒนาศักยภาพทางอุตสาหกรรมและการสร้างความ เข้มแข็งของเครือข่ายผู้ประกอบการ SMEs ในส่วนที่ 3 มีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ประเทศไทย 2020 (มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน) และแผนยุทธศาสตร์การบูรณาการการขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง (พ.ศ.2561-2564) นโยบายอันยังคงเดิม สำหรับส่วนที่ 4 เป็นการวิเคราะห์ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐ ยุทธศาสตร์ประเทศ และนโยบายต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ได้รับความร่วมมือจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี/ หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้ว่าราชการจังหวัด สมุทรสงคราม ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร ประธานสภาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง 2 ประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ประธานเขตพื้นที่สภาอุตสาหกรรม ท้องถิ่นแห่งประเทศไทย นายกสมาคม โรงแรมไทยภาคตะวันตก คณะกรรมการร่วมภาครัฐและ เอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 หัวหน้าส่วนราชการ ผู้แทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละสาขา ผู้แทนภาคประชาสังคมทั้ง 4 จังหวัดและทุก ภาคส่วนร่วมจัดทำแผนให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่ได้ตั้งเอาไว้ด้วยดี

อย่างไรก็ตามสำหรับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ขอ นำเสนอเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้เท่านั้น ดังนี้ คือ

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3.1 พัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3.2 ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) **ชื่อโครงการ** โครงการฟื้นฟูฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง

2) **ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล**

การใช้ทรัพยากรธรรมชาติได้น้ำเพื่อการท่องเที่ยวอย่างผิดวิธี และจากการใช้ ทรัพยากรในแหล่งต่าง ๆ เพื่อการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดปัญหาขยะต่าง ๆ ลงสู่ทะเล มีผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเล ส่งผลต่ออาชีพของประชาชน ชุมชนชายฝั่ง รายได้ลดลง เกิดการแย่งชิงทรัพยากร ปัญหาส่วนหนึ่งอันเนื่องมาจากขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ ความสำคัญ และฟื้นฟูทรัพยากรฯ สถานการณ์ปัจจุบัน ผลกระทบที่เกิดจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นสภาพทางภูมิอากาศที่มีอุณหภูมิสูงขึ้น การเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการอนุรักษ์ มีความจำเป็นต้องสร้างกระบวนการให้ความรู้ หรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อดำเนินการแก้ไข ลดผลกระทบต่อทรัพยากรฯ ส่งผลกระทบต่อการค้ารงชีวิตในปัจจุบัน โดยเฉพาะภัยพิบัติที่เกิดจากธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นอุทกภัย วาดภัย การกัดเซาะชายฝั่ง การใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการอนุรักษ์ ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วน

3) **วัตถุประสงค์ของโครงการ**

- 3.1. เพื่อเป็นการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรสัตว์ทะเลหายาก (วาฬบรูด้า โลมา และเต่าทะเล)
- 3.2. เพื่อสร้างแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ทะเลชายฝั่ง
- 3.3. เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องขยะทะเล เพิ่มทักษะ พัฒนาศักยภาพ การปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะทะเล และงานด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และสร้างกระบวนการแนวคิด การเรียนรู้ให้กับ เยาวชน นักเรียน อาสาสมัคร และประชาชน

ในพื้นที่ และสร้างเครือข่าย มัคคุเทศก์เยาวชนคนรักทะเลไทย เพื่อถ่ายทอดให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวได้อย่าง ถูกต้อง ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง

- 3.4. เพื่อรณรงค์เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ สร้างการมีส่วนร่วมเสริมสร้าง จิตสำนึก ความตระหนัก จัดกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์ แสดงให้เห็นถึงพลังความร่วมมือจากทุกฝ่าย เสมือนเป็นกลไกที่สำคัญในการปกป้องดูแล พื้นที่ฟู และคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง "ร่วมมือกันสร้างพลังรักทะเล"

4) ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

- 4.1. ลดอัตราการสูญเสียชีวิตของพันธุ์สัตว์ทะเลและชายฝั่งประจำถิ่น (วาฬบรูด้า โลมา และเต่า) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
- 4.2. จำนวนผู้เข้าร่วม โครงการภาคองค์กรท้องถิ่น ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

5) ผลผลิต/ผลลัพธ์

ผลผลิต :

- 5.1. ลดการสูญเสียชีวิตของสัตว์ทะเลชายฝั่งประจำถิ่นซึ่งเป็นสัตว์สงวนแห่งชาติสำคัญในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 (วาฬบรูด้า โลมา และเต่า)
- 5.2. สร้างจิตสำนึกและความรู้ความเข้าใจให้กับเยาวชนและประชาชน

ผลลัพธ์ :

- 5.3. ชุมชนต้นแบบและมีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วม
- 5.4. เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชน
- 5.5. ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีความสมบูรณ์ขึ้น ส่งผลต่อความมั่นคงทางอาหารและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอนาคค
- 5.6. ประชาชนและเยาวชนได้รับความรู้และตระหนักถึงการอนุรักษ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

6) ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์

- 6.1. นโยบายรัฐบาลข้อ 9 การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- 6.2. นโยบายเร่งด่วนรัฐบาลข้อ 12 ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญกับการส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6.3. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2561- พ.ศ. 2565) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยที่โครงการมีความพร้อมสามารถดำเนินการได้ทันที

7) ระยะเวลา ตุลาคม 2560 – กันยายน 2561

8) กิจกรรมหลักของโครงการ

- 8.1. กิจกรรมคุ้มครองทรัพยากรสัตว์ทะเลประจำถิ่น (วาฬบรูด้า โลมาและเต่า)
- 8.2. กิจกรรมค่ายเยาวชนมัคคุเทศก์อนุรักษ์ทะเล
- 8.3. กิจกรรมส่งเสริมอนุรักษ์และการมีส่วนร่วมของชุมชนและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น
- 8.4. กิจกรรมบ้านปลาสะอาดชายหาดสะอาด
- 8.5. กิจกรรมสนับสนุนชุมชนชายฝั่ง จัดทำหุ่นแนวเขตแหล่งอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- 8.6. กิจกรรมจัดทำและติดตั้งหุ่นสำหรับผูกเรือเพื่อป้องกันแนวปะการัง
- 8.7. กิจกรรมวันทะเลโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (Innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative economy) อย่างยั่งยืน แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (Innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

กลยุทธ์ 4.1 เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันของอุตสาหกรรม

1) ชื่อโครงการ โครงการพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรสู่ระบบมาตรฐาน

2) ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล

การพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ โดยการมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการยกระดับมาตรฐานเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของชาติ และประเทศที่รัฐบาลกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาประเทศให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สำหรับประเภทอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กว่าร้อยละ 70 เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร ซึ่งกว่าร้อยละ 70 ยังเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ยังไม่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานทั้งในด้านมาตรฐานในตัวสินค้า หรือมาตรฐานในด้านการบริหารจัดการด้านการผลิต หรือการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งในปัจจุบันการที่อุตสาหกรรมจะแข่งขันได้นั้น การได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าหรือมาตรฐานในด้านการบริหารจัดการเป็นปัจจัยหนึ่งที่ลูกค้าทั้งในและต่างประเทศให้ความสำคัญ ซึ่งผู้ผลิตจะต้องทำการผลิตสินค้า หรือการจัดการในสถานประกอบการต้องให้ได้ตามมาตรฐานที่ลูกค้ากำหนด

3) วัตถุประสงค์ของโครงการ

3.1. เพื่อให้ผู้ผลิตอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ผลิตสินค้าแปรรูปการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีความรู้และตระหนักต่อความสำคัญของการผ่านการรับรองมาตรฐาน

3.2. เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีความพร้อมในการขอรับการรับรองมาตรฐาน อย่างน้อยสถานประกอบการละ ๑ มาตรฐาน เช่น GMP HACCP และ ISO 9001 เป็นต้น

4) ตัวชี้วัดความสำเร็จของสินค้า

- 4.1. ผู้ผลิตอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ที่เข้าร่วมโครงการ ฯ ร้อยละ 80 มีความรู้ ความเข้าใจสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาสินค้าที่ผลิตและพัฒนาสถานประกอบการได้
- 4.2. สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 10 ราย มีความพร้อมในการขอรับการรับรองมาตรฐาน อย่างน้อยสถานประกอบการละ 1 มาตรฐาน

5) ผลผลิต/ผลลัพธ์

ผลผลิต :

- 5.1. ผู้ผลิตอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (EMEs) และผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จำนวน 40 ราย มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของมาตรฐาน
- 5.2. เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จำนวน 10 ราย มีความพร้อมในการขอรับการรับรองมาตรฐาน อย่างน้อยสถานประกอบการละ 1 มาตรฐาน

ผลลัพธ์ :

- 5.3. ผู้ผลิตอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMES) และผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาสินค้าที่ผลิตและพัฒนาสถานประกอบการของตนเองให้ได้มาตรฐานเป็นที่น่าเชื่อถือของคู่ค้าและสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้

6) ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์

- 6.1. ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 6.2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- 6.3. ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (Innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
- 6.4. นโยบายสำคัญ หรืออื่น ๆ ฯลฯ

7) ระยะเวลา ตุลาคม 2561 – กันยายน 2562

8) กิจกรรมหลักของโครงการ

- 8.1. กิจกรรมฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านอุตสาหกรรมแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จำนวน 40 ราย
- 8.2. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมในการขอรับรองมาตรฐาน อย่างน้อยสถานประกอบการละ 3 มาตรฐาน เช่น GMP, HACCP, IOS 9001 เป็นต้น
 - 8.2.1. กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมฝึกอบรมให้ความรู้ในเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านอุตสาหกรรม แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จำนวน 40 ราย
 งบประมาณ : 400,000 บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

8.2.2. กิจกรรมหลักที่ 2 กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ
อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมในการขอรับรองมาตรฐาน
อย่างน้อยสถานประกอบการละ 1 มาตรฐาน เช่น GMP,HACCP,ISO 9001 เป็นต้น
งบประมาณ : 2,600,000บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง
ตอนล่าง2

9) งบประมาณ 3,000,000 บาท

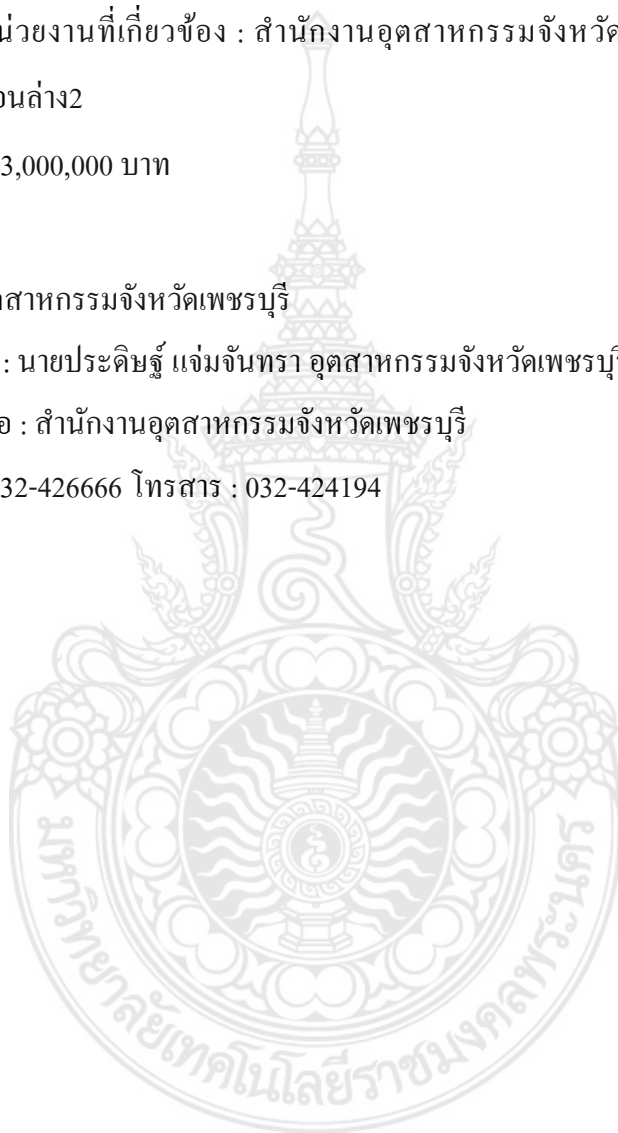
10) ผู้รับผิดชอบ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

ผู้รับผิดชอบ : นายประดิษฐ์ แจ่มจันทร์ อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

สถานที่ติดต่อ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

เบอร์โทร : 032-426666 โทรสาร : 032-424194

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (Innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

กลยุทธ์ 4.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการ และสร้างโอกาสในการค้า การตลาด และการลงทุน

1. ชื่อโครงการ โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่าย (Cluster) อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสู่ตลาด AEC
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล

ที่มา : รัฐบาลได้กำหนดให้การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นวาระแห่งชาติเพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำให้การผลิตสินค้ามีคุณภาพได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันจะเป็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ กระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญา เชื่อมโยงสู่ตลาดทั้งในประเทศและตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งมีประชากรกว่า 600 ล้านคน รวมทั้งตลาด ASEAN+3 ประชากรมากกว่า 2,000 ล้านคนหรือ 1 ใน 3 ของประชากรโลก และ ASEAN+6 ประชากรกว่า 3,000 ล้านคนหรือคิดเป็น 50% ของประชากรโลก ส่งผลต่อช่องทางจำหน่ายสินค้า การสร้างงานสร้างรายได้ และคุณภาพชีวิตความอยู่ดีกินดีให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในที่สุด

- 2.1. สรุปสาระสำคัญ สภาพปัญหา : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ขาดข้อมูลสารสนเทศ กระบวนการค้าการลงทุนระหว่างประเทศรวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่ทันสมัย การบริหารจัดการห่วงโซ่การผลิต การพัฒนาเครือข่ายคลัสเตอร์และการจัดทำแผนธุรกิจที่ดีของสินค้าทำให้การผลิตสินค้าไม่ตรงกับความต้องการของตลาดและไม่สามารถแข่งขันได้

ความต้องการ : ในปีงบประมาณ 2558 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ได้รับความงบประมาณในการส่งเสริมและพัฒนา รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จำนวน 4,000,000 บาท (สี่ล้านบาทถ้วน) โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเครือข่ายคลัสเตอร์ การให้ความรู้วิชาการต่าง ๆ การศึกษาดูงาน และการเชื่อมโยงกลุ่ม Cluster รวมทั้งการส่งเสริมการตลาด โดยการจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีเครือข่ายคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จำนวน 60 รายเข้าร่วม และมีมูลค่าการซื้อขายเพิ่มขึ้นร้อยละ 80 ทำให้มีเครือข่ายคลัสเตอร์ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรรายใหม่ ๆ ต้องการที่จะได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ความเร่งด่วน : (ระดับความจำเป็นเร่งด่วน) ปัจจุบันประเทศไทย เป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาการแข่งขันด้านคุณภาพ มาตรฐาน และการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้านภาษีอากร และไม่ใช้ภาษีอากร ตลอดจนการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางการค้า การลงทุน และรักษาผลประโยชน์ของประเทศสมาชิก ดังนั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและกลยุทธ์การผลิตสินค้าให้ทันสมัย มีข้อมูลสถิติ และข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งมีความเป็นไปได้ในเชิงธุรกิจ ตรงกับความต้องการของตลาด เพื่อป้องกันความเสี่ยง สร้างโอกาสทางการตลาดในระดับนานาชาติต่อไป

3. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 3.1 เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมีความรู้ความเข้าใจในการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ (กลุ่มเครือข่ายเดิม)
- 3.2 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ (กลุ่มเครือข่ายใหม่)

- 3.3 เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมีการจัดทำแผนธุรกิจ มีข้อมูลสถิติ ข้อมูลสารสนเทศ อันจะส่งผลกระทบต่อความเป็นไปได้ในการผลิตสินค้าในเชิงธุรกิจ และตรงกับความต้องการของตลาด
- 3.4 เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Logistic & Supply Chain
- 3.5 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและเตรียมความพร้อมการยื่นขอรับการรับรองมาตรฐาน โดยการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ
- 3.6 เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร โดยการจัดงานแสดง และจำหน่ายสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการตลาดในรูปแบบ E-Commerce และการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจเพื่อขยายช่องทางการตลาดในเขตเศรษฐกิจพิเศษและกลุ่มประเทศ CLMMV (กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน คือ กัมพูชา, ลาว, เมียนมาร์, มาเลเซีย, เวียดนาม)

4. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

- 4.1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรมีความรู้ความเข้าใจและแนวทางเกี่ยวกับการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และมีแผนธุรกิจเป็นของตนเอง พร้อมทั้งมีทักษะความรู้ในการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Logistics & Supply Chain) จำนวน 160 ราย
- 4.2 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ 40 ราย ของผู้เข้าร่วมโครงการ และมีนวัตกรรมเพิ่มขึ้นปีละ 20 ผลิตภัณฑ์ รวมถึงแบรนด์เพิ่มขึ้นปีละ 40 แบรนด์
- 4.3 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรได้เข้าร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้าในประเทศ และต่างประเทศ และมีการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจเพื่อขยายช่องทางการตลาดในเขตเศรษฐกิจพิเศษและกลุ่มประเทศ CLMMV รวมทั้งมียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาก่อนเข้าร่วมโครงการ

5. ผลผลิต/ผลลัพธ์

ผลผลิต:

- 5.1 ผลผลิต : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและจัดทำแผนธุรกิจพร้อมทั้งการเพิ่มทักษะความรู้ ในการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Logistics & Supply Chain) จำนวน 160 ราย (เครือข่ายเดิม+เครือข่ายใหม่)
- 5.2 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและจัดทำแผนธุรกิจพร้อมทั้งการเพิ่มทักษะความรู้ ในการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Logistics & Supply Chain) จำนวน 160 ราย (เครือข่ายเดิม+เครือข่ายใหม่)
- 5.3 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ให้มีคุณภาพและมาตรฐานโดยการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ 40 ราย ของผู้เข้าร่วมโครงการ และมีนวัตกรรมเพิ่มขึ้นปีละ 20 ผลิตภัณฑ์ รวมถึงแบรนด์เพิ่มขึ้นปีละ 40 แบรนด์ และเว็บไซต์ในการจำหน่ายสินค้า (ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ) จำนวน 1 เว็บไซต์ เพื่อเป็นศูนย์กลางการตลาดออนไลน์ โดยใช้ชื่อเว็บไซต์ www.pssp.com (เว็บไซต์เพชรสมุทรคีรี) ซึ่งใช้เป็นตลาดกลาง E-commerce ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2
- 5.4 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรได้เข้าร่วมงานแสดงสินค้าในประเทศและต่างประเทศ และมีการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจเพื่อขยายช่องทางการตลาดในเขตเศรษฐกิจพิเศษและกลุ่มประเทศ CLMMV จำนวน 40 ราย

ผลลัพธ์:

จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เข้าร่วมโครงการและร่วมงานแสดงสินค้าในประเทศและต่างประเทศแล้วมียอดขายเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 และมีการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ จำนวน 1 เครือข่ายในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และกลุ่มประเทศ CLMMV

6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์

- 6.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 6.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- 6.3 ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มศักยภาพ อุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (Innovation) แล แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
- 6.4 โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล “ไทยแลนด์ 4.0” (เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม) เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

7. ระยะเวลา ตุลาคม 2561 – กันยายน 2562

8. กิจกรรมหลักของโครงการ

- 8.1 กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ คัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ และการฝึกอบรมการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน การจัดทำแผนธุรกิจ การเพิ่มทักษะความรู้ในการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Logistics & Supply Chain)
- 8.2 การพัฒนาตลาดกลางออนไลน์ โดยเป็นการให้ความรู้การทำตลาดแบบ E-Commerce กวาระเทียบเกี่ยวกับการค้า การลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน
- 8.3 การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร โดยการใช้ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ
- 8.4 การจัดงานแสดงสินค้าของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในประเทศและต่างประเทศให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 160 ราย และการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ จำนวน 1 เครือข่ายในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และกลุ่มประเทศ CLMMV
- 8.5 การสรุปและประเมินผลโครงการ
 - 8.5.1 กิจกรรมหลักที่ 1 กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ คัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการและการฝึกอบรมการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน การจัดทำแผนธุรกิจ การเพิ่มทักษะความรู้ในการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และซัพพลายเชน

(Logistics & Supply Chain) การทำตลาดแบบE-Commerce ภาวะเบียดเกี่ยวกับ การค้า การลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยมีผู้ประกอบการรายเก่าและรายใหม่ รวมกันจำนวน 160 คน งบประมาณ : 3,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

- 8.5.2 กิจกรรมหลักที่ 2 กิจกรรมพัฒนาตลาดกลางออนไลน์ “www.pssp.com” (เพชร สมุทรคีรี.com) งบประมาณ : 10,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 , เครือข่ายธุรกิจ Biz Club ในกลุ่ม จังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 , สำนักงานพาณิชย์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2
- 8.5.3 กิจกรรมหลักที่ 3 การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และ บรรลุภัณฑ์แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตร โดยการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางธุรกิจ งบประมาณ : 17,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 , เครือข่ายธุรกิจ Biz Club ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 , สำนักงานพาณิชย์ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2
- 8.5.4 กิจกรรมหลักที่ 4 การจัดงานแสดงสินค้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร และ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในประเทศและต่างประเทศให้แก่ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรม จำนวน ๑๖๐ ราย และการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ จำนวน ๑ เครือข่ายใน เขตเศรษฐกิจพิเศษ และกลุ่มประเทศ CLMMV) งบประมาณ : 12,000,000 บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 , เครือข่ายธุรกิจ Biz Club ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 , สำนักงานพาณิชย์ในกลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง 2

8.5.5 กิจกรรมหลักที่ 5 การสรุปและประเมินโครงการ งบประมาณ : 3,000,000บาท
ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง :
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 , เครือข่ายธุรกิจ
Biz Club ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 , สำนักงานพาณิชย์ในกลุ่มจังหวัด
ภาคกลางตอนล่าง 2

9. งบประมาณ 45,000,000 บาท

10. ผู้รับผิดชอบ

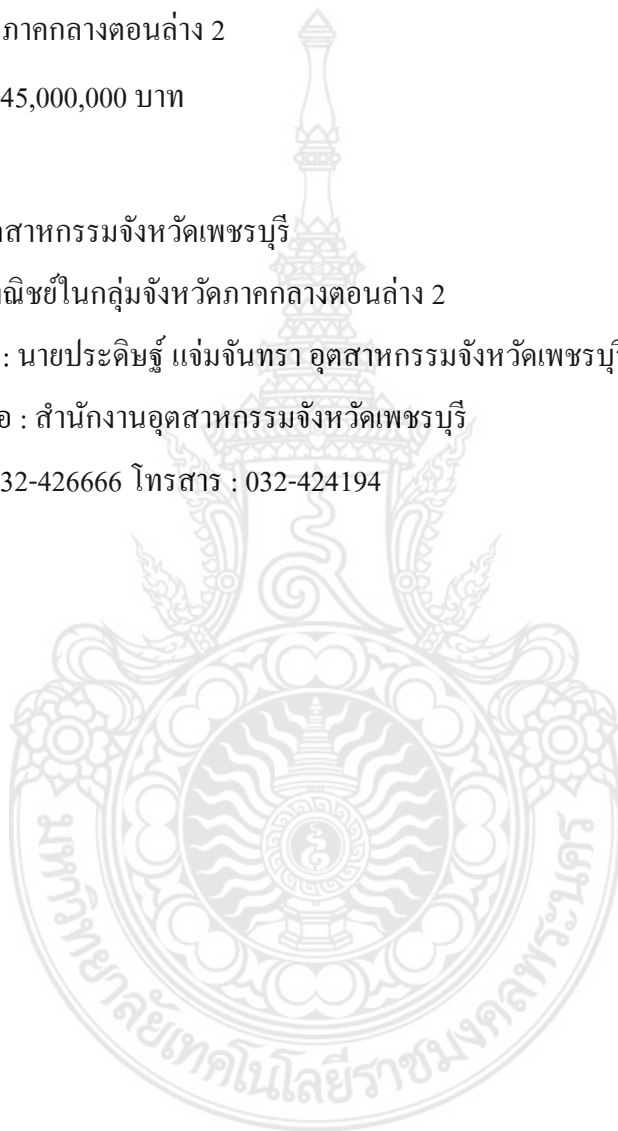
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

สำนักงานพาณิชย์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

ผู้รับผิดชอบ : นายประดิษฐ์ แจ่มจันทร์ อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

สถานที่ติดต่อ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

เบอร์โทร : 032-426666 โทรสาร : 032-424194

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์

แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ.2557-2560)

“ฐานเพื่อการลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม อาหารและการท่องเที่ยว”

แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด(พ.ศ.2561-2564)

“เป็นฐานการผลิตในภาคการเกษตรอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

เหตุผลของการปรับเปลี่ยน

ปรับเปลี่ยนจากฐาน “การลงทุน” เป็น “ฐานการผลิต” เนื่องจาก “การผลิต” เป็นการนำทุนทางสังคมและศักยภาพที่มีอยู่ในกลุ่มจังหวัดมาเป็นฐานในการพัฒนาในรูปแบบจากภายในสู่ภายนอก (Inside-cut)

เป้าประสงค์รวม

แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ.2557-2560)

- 1.) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงและสนับสนุนการค้าและการลงทุน
- 2.) ทรัพยากรสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น
- 3.) สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐานสากล
- 4.) รายได้จากการท่องเที่ยว สินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- 5.) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
- 6.) การกักเซาะชายฝั่งทะเลที่ได้รับการแก้ไขที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- 7.) ผู้ปฏิบัติงานการจัดการขยะ มีความรู้ ความสามารถในการจัดการขยะชุมชน
- 8.) สินค้าอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้และมีมาตรฐานสากล

แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด(พ.ศ.2561-2564)

- 1.) มีโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงสนับสนุนการค้าและการลงทุนอย่างครอบคลุมและเป็นระบบ
- 2.) ทรัพยากรสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น
- 3.) สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐานสากล
- 4.) รายได้จากการท่องเที่ยว สินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- 5.) การกักเซาะชายฝั่งทะเลที่ได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- 6.) สินค้าอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้และมีมาตรฐานสากล

เหตุผลของการปรับเปลี่ยน

ยุบรวมเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องเข้าไว้ด้วยกันเพื่อให้ครอบคลุม ชัดเจน และสอดคล้องกับข้อเท็จจริง

ประเด็นยุทธศาสตร์

แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ.2557-2560)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างต้นทุนทางทรัพยากรภาคการเกษตรกรรมเพื่อการลงทุน

กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการผลิตที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน

กลยุทธ์ที่ 1.2 บริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้คงความอุดมสมบูรณ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างความเชื่อมโยงการค้า การค้า และพื้นที่เศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ 2.1 เพิ่มศักยภาพทางการค้า การท่องเที่ยว และเชื่อมโยงเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ 2.2 สร้างความสัมพันธ์ทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อมชุมชนสีเขียวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตามวิถีท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพด้านการตลาด การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

กลยุทธ์ที่ 2.6 พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3.1 ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

กลยุทธ์ที่ 3.2 พัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 4.1 เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันของอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการ และสร้างโอกาสในการค้าการลงทุน

แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด(พ.ศ.2561-2564)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การสร้างต้นทุนทางทรัพยากรภาคการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการฟื้นฟูทรัพยากรทางการเกษตรให้คงความอุดมสมบูรณ์

กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาระบบการผลิตและการจัดการสินค้าด้านการเกษตร

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศักยภาพสินค้าและบริการเพื่อการ
ท่องเที่ยว การค้า และพื้นที่ทางเศรษฐกิจ**

กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการผลิตที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน
และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3.1 ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

กลยุทธ์ที่ 3.2 พัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3.3 ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (innovation) และแนวคิด
เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) อย่างยั่งยืน**

กลยุทธ์ที่ 4.1 เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันของอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการ และสร้างโอกาสในการค้า การตลาดและการ
ลงทุน

เหตุผลของการปรับเปลี่ยน

ยุบรวมกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องเข้าไว้ด้วยกันและปรับให้ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้น

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดและรายจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด

ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พ.ศ.2561-2564

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด เพชรบุรี	จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	จังหวัด สมุทรสาคร	จังหวัด สมุทรสงคราม
	การเกษตร	การเกษตร/ เกษตรแปรรูป/ อาหาร	การเกษตร/ เกษตรแปรรูป	การเกษตร/ เกษตรแปรรูป	การเกษตร/ เกษตรแปรรูป
	การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยว ทางธรรมชาติ/ เชิงนิเวศ/ทาง วัฒนธรรม	การท่องเที่ยว ทะเล/เชิงนิเวศ	การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ	การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ/เชิง เกษตร/เชิง วัฒนธรรม
	การประมง	ประมงชายฝั่ง	ประมง / ประมงชายฝั่ง	ประมง / ประมงแปรรูป	ประมง / ประมงแปรรูป
	จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของแต่ละจังหวัดที่โดดเด่นแตกต่างจากกลุ่มจังหวัด (ถ้ามี)	-ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเกลือ -ผลิตภัณฑ์ขนม -อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	การค้าชายแดน/ สับปะรด	Hub of seafood (ประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมง)	อนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศ 3 น้ำ อุตสาหกรรม SME ที่ต่อเนื่องเกษตรกรรม ประมง ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส้มโอ/มะพร้าว

8. แนวคิดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ (Performance Measurement Tools)

การวัดผลปฏิบัติงานประกอบด้วยกำหนดเป้าหมายและการเทียบผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ การวัดผลการปฏิบัติงานมีทั้งการวัดโดยใช้ตัวชี้วัดง่าย ๆ หรือต้องใช้ระบบการวัดที่ซับซ้อน และสามารถวัดในหลายแง่มุม เช่น ความประหยัด (Economy) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) หรือคุณภาพบริการ (Service Quality)

วัตถุประสงค์หลักของการวัดผลการปฏิบัติงานในองค์กรของรัฐ คือ เพื่อการสนับสนุนการตัดสินใจที่ดีขึ้นของผู้บริหาร เพื่อให้การปฏิบัติงาน โครงการบรรลุผลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมตามความหวังของประชาชน นอกจากนี้ การวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กร การปรับปรุง การมอบอำนาจและการกระจายความรับผิดชอบภายใน การจัดสรรงบประมาณ และการให้แรงจูงใจแก่เจ้าหน้าที่ด้วย โดยในการวัดผลการปฏิบัติงานนั้นจะมีหลายเครื่องมือที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละงาน โดยในที่นี้จะยกตัวอย่างเครื่องมือในการวัดผลปฏิบัติงานที่มีความเกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ดังมีรายละเอียดดังนี้

2.7 แนวคิดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ Balanced Scorecard (BCS)

วิธีการของ Balanced Scorecard คือ การพิจารณาองค์กรเพื่อการวัดผลความมีประสิทธิภาพโดยใช้มุมมอง 4 ด้านซึ่งประกอบไปด้วย

2.7.1 มุมมองด้านการเงิน (The Financial Perspective) เช่น การเพิ่มรายได้, ประสิทธิภาพในการผลิตที่มีต้นทุนต่ำและมีการสูญเสียระหว่างผลิตน้อย, การหาแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำ, การเพิ่มขึ้นของกำไร

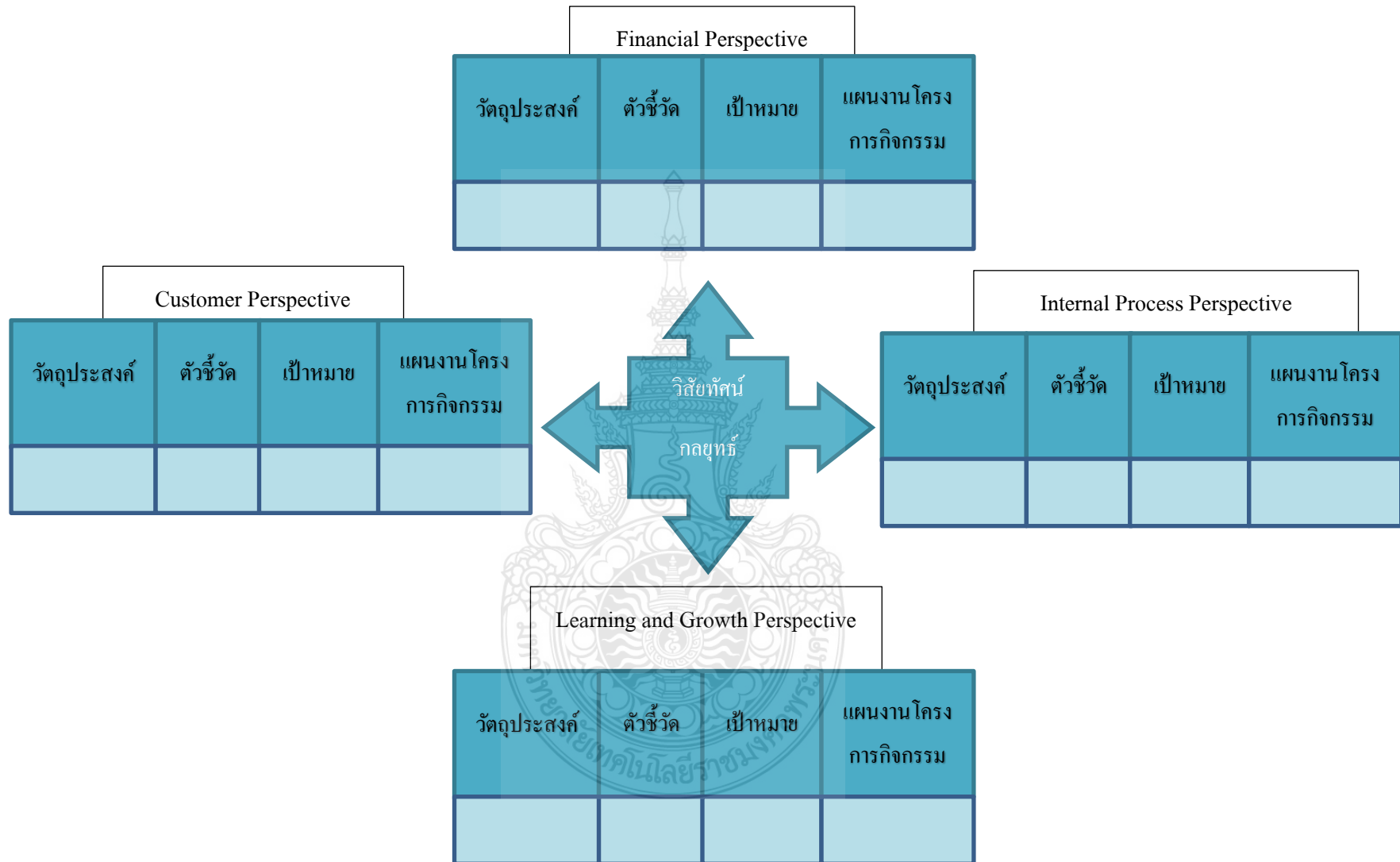
2.7.2 มุมมองด้านกระบวนการทำงานภายในองค์กร (The Internal Process Perspective) เช่น การจัดโครงสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพ, การประสานงานภายในองค์กร, การจัดการด้านสายงานผลิตที่มีประสิทธิภาพใช้วงจรวุฒิน้อย, การโฆษณาประชาสัมพันธ์, ระบบและเครื่องมือดำเนินงานที่ทันสมัยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้น

2.7.3 มุมมองด้านลูกค้า (The Customer Perspective) เช่น ความพึงพอใจของลูกค้า, ภาพลักษณ์, กระบวนการด้านการตลาด, การจัดการด้านลูกค้าสัมพันธ์ เป็นต้น

2.7.4 มุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต (The Learning and Growth Perspective) เช่น การพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน, ความพึงพอใจของพนักงาน, ขวัญและกำลังใจของพนักงาน, พัฒนาระบบอำนวยความสะดวกในการทำงาน, สิ่งแวดล้อมในการทำงาน, ทักษะในการทำงาน, ระบบสารสนเทศที่ทันสมัย เป็นต้น

การสร้าง Balanced Scorecard มีขั้นตอนที่องค์กรต้องให้ความสำคัญ เพราะการวางแผนการดำเนินงานที่ดี จะทำให้กิจการสามารถทำงานได้ดีและมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนที่สำคัญประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) ขององค์กร เพื่อให้ทราบถึงสถานะพื้นฐานขององค์กร
2. การพัฒนาวิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์กร ผู้บริหารจะมีวิสัยทัศน์แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหาร
3. การกำหนดมุมมอง (Perspective) ด้านต่าง ๆ ที่จะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมมุมมองของแต่ละกิจการ จะแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของการดำเนินกิจการ
4. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) และวัตถุประสงค์ (Objective) ในมุมมองด้านต่าง ๆ โดยเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร โดยมุมมองต่าง ๆ จะประกอบด้วยมุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective)
5. การจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ด้านต่าง ๆ ในลักษณะของเหตุและผล (Cause and Effect Relationship) เพื่อสร้างเป็นแผนที่ทางกลยุทธ์ (Strategy Map)
6. การกำหนดตัวชี้วัด (Key Performance Indicators: KPIs) และเป้าหมาย (Target) สำหรับแต่ละมุมมองพร้อมทั้งเรียงลำดับความสำคัญ
7. การจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan)

ภาพที่ 2-11 แสดงลักษณะขั้นตอนการระดมสมองในด้านต่าง ๆ ของ Balanced Scorecard

ดังที่แสดงในภาพที่ 2-11 ซึ่งองค์กรจะต้องเริ่มต้นระดมสมองเพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ที่หลากหลายในทุก 4 มุมมองให้ครบถ้วนและสมดุลก่อน จากนั้นก็กำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมาย ตามวัตถุประสงค์นั้น และในที่สุดก็จะได้แผนการดำเนินงาน (Action Plan) และลงมือปฏิบัติ (Take Action) ทั้ง 4 หัวข้อหลักในแต่ละมุมมองอธิบายได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ (Objective) สิ่งที่องค์กรมุ่งหวังหรือต้องการ เพื่อบรรลุถึงมุมมองในแต่ละด้าน
2. ตัวชี้วัด (Measures หรือ Key Performance Indicators: KPIs) จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดว่าองค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ในมุมมองแต่ละด้านหรือไม่
3. เป้าหมาย (Target) ตัวเลขเป้าหมายที่องค์กรใช้ชี้วัดในมุมมองแต่ละด้าน
4. แผนงานที่จะจัดทำ (Initiatives) แผนงานหรือกิจกรรมเบื้องต้นของมุมมองแต่ละด้าน ซึ่งยังไม่ใช้เป็นแผนปฏิบัติการที่มีรายละเอียดในการปฏิบัติงานจริง ๆ

ทั้ง 4 หัวข้อของแต่ละมุมมองจะมีความสัมพันธ์เป็นเหตุผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ เมื่อตั้งวัตถุประสงค์ (Objective) ตามวิสัยทัศน์หรือกลยุทธ์ของผู้บริหารแล้ว ต้องมีการหาตัวชี้วัด (Key Performance Indicators) และวิธีการวัดผลเพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Target) หรือไม่ โดยได้กำหนดแผนงานที่จะจัดทำ (Initiatives) ขึ้นมาจัดได้ว่า เป็นการจัดการที่สร้างความสมดุลในการดำเนินงานเพราะทั้งเหตุและปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 4 ข้อในแต่ละมุมมอง (Perspective) สามารถตรวจสอบซึ่งกันและกันได้เหมาะสม

หลักของ Balanced Scorecard คือการบริหารจัดการให้สมดุลว่า ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนจะต้องมีการสื่อสาร เพื่อถ่ายทอดกลยุทธ์ขั้นสูงสุดลงสู่ทุกหน่วยงานขององค์กร มีการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคลากรในองค์กรที่เปิดกว้าง ตรงไปตรงมา มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการให้อำนาจแก่พนักงานในการดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานของพวกเขาด้วย “ต้องมีการพูดคุยและสื่อสารระหว่างหัวหน้าและฝ่ายปฏิบัติการเพิ่มมากขึ้น” จุดเริ่มต้นมาจากการที่ผู้บริหารระดับสูงอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในทิศทางที่ดีก่อนระดับล่างจึงจะเปลี่ยนแปลงตามได้การก้าวไปสู่จุดนั้นได้จะต้องผ่าน 5 กลยุทธ์หลักสำคัญที่ “Robert Kaplan” กล่าวไว้ว่า

1. Mobilize ผู้นำสูงสุดขององค์กรจะต้องเป็นผู้นำในการจุดชนวน ความคิด เคลื่อนพล ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
2. Translate มีการถ่ายทอดแปลความหมายผ่านเครื่องมือสำคัญที่เรียกว่าแผนที่กลยุทธ์หรือ Strategy Map เพื่อให้การบริหารจัดการในองค์กรมีการเชื่อมโยงกันได้

3. Alignment ทำให้ทุกหน่วยงานมีการผสมผสานกันเป็นหนึ่งเดียวหรือความรู้สึกเป็นทีมมีความรักองค์กร

4. Motivate มีแรงกระตุ้น คลใจเพื่อให้ทุกคนทำตามเป้าหมายขององค์กร

5. Govern ดูแลให้ทุกอย่างที่ทำมาแล้วมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ทั้งหมดนี้ต้องทำบนพื้นฐานสำคัญคือ ความสอดคล้องสมดุลกันใน 4 มุมมองหลัก คือ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายในและมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนาโดยไม่สามารถทำให้มุมมองใดมุมมองหนึ่งโป่งพองขึ้น เช่น รายได้ที่เพิ่มมากขึ้น ต้องมาจากผลการดำเนินงานที่ปรับเพิ่มขึ้น จากการที่พนักงานร่วมมือร่วมใจกันทำงาน ไม่ใช่เป็นการเพิ่มขึ้นจากการลดหรือปลดพนักงานออก โดยประโยชน์ที่องค์กรจะได้รับจากใช้ Balanced Scorecard นั้นมีดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้เห็นวิสัยทัศน์ขององค์กรได้ชัดเจน
2. ได้รับความเห็นชอบและยอมรับจากผู้บริหารทุกระดับ ทำให้ทุกหน่วยงานปฏิบัติงานได้สอดคล้องกันตามแผน
3. ใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการทำงานทั่วทั้งองค์กร
4. ช่วยให้มีการจัดแบ่งงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ สำหรับแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม
5. เป็นการรวมแผนกลยุทธ์ของทุกหน่วยงานเข้ามาไว้ด้วยกัน ด้วยแผนธุรกิจขององค์กรทำให้แผนกลยุทธ์ทั้งหมดมีความสอดคล้องกัน
6. สามารถวัดผลได้ทั้งลักษณะเป็นทีมและตัวบุคคล

อย่างไรก็ดี Kaptan and Norton (1990) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มพัฒนาระบบการจัดการยุทธศาสตร์ขององค์กรคือ Balanced Scorecard ดังที่อธิบายไว้ข้างต้นแล้วให้แนวคิดว่าเป็นระบบการจัดการที่ช่วยให้เราเข้าใจต่อวิสัยทัศน์ขององค์กรอย่างแท้จริงและยังช่วยนำเอายุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ขององค์กรไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม องค์กรที่ประสบความสำเร็จมักเป็นองค์กรที่ได้มีการประเมินผลและวัดผลการปฏิบัติงานอยู่เป็นประจำเพราะการประเมินผลทำให้องค์กรทราบสถานะของตนเองว่าเป็นอย่างไร ต้องมีการปรับปรุงส่วนใด เพื่อที่จะได้มีการพัฒนาและแก้ไขในส่วนที่เป็นงานเร่งด่วน หรือแก้ไขในลักษณะการพัฒนาแบบถาวร ปัจจุบันองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ความสำคัญกับการประเมินผลการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง เครื่องมือการบริหารจัดการ ที่เรียกว่า “Balanced Scorecard” ได้ถูกนำไปใช้ในการบริหารจัดการองค์กรชั้นนำหลายแห่งทั่วโลก และได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในรอบหลายสิบปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่มีเครื่องมือด้านการ

บริหารจัดการกำเนิดขึ้นมา บทความนี้มุ่งเสนอให้ผู้อ่านมองเห็นถึงภาพรวม เข้าใจหลักการและประโยชน์ในการนำ Balanced Scorecard มาใช้กับองค์กรว่าจำเป็นแค่ไหนถึงต้องนำ Balance Scorecard มาใช้ในองค์กรแต่จากผลสำรวจบริษัทในประเทศสหรัฐอเมริกา ของ CFO Magazine เมื่อปี 1990 พบว่า มีเพียง 10% เท่านั้นที่องค์กรประสบความสำเร็จด้านการใช้แผนกลยุทธ์ ทั้งนี้องค์กรส่วนใหญ่พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้จะนำ Balanced Scorecard (BSC) ไปใช้ จะต้องทำความเข้าใจอย่างมากคือ

1. อุปสรรคด้านวิสัยทัศน์ (The Vision Barrier) มีพนักงานที่เข้าใจถึงแผนกลยุทธ์ ขององค์กรที่ตนเองทำงานอยู่เพียง 5%
2. อุปสรรคด้านบุคลากร (The People Barrier) พบว่ามีพนักงานระดับผู้จัดการเพียง 25% ที่ให้ความสำคัญและบริหารงานตามแผนกลยุทธ์
3. อุปสรรคด้านทรัพยากร (The Resource Barrier) พบว่ามีจำนวนองค์กรถึง 60% ที่ไม่ได้บริหารงบประมาณให้เป็นไปตามแผนกลยุทธ์ที่กำหนดไว้
4. อุปสรรคด้านการจัดการ (The Management Barrier) มีผู้บริหารองค์กรมากถึง 85% ที่ให้เวลาในการประชุมสนทนาให้เรื่องแผนกลยุทธ์น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อเดือน

จากอุปสรรคข้างต้นจึงต้องให้ความสนใจกับการแปลง Balanced Scorecard ให้เป็นปฏิบัติการทางกลยุทธ์ขององค์กร ดังที่เรียกว่า The Strategy Focused Organization ซึ่งทั้ง Kaplan และ Norton ได้คิดค้นในปี 1996 ด้วยการเขียนหนังสือที่ถูกใช้เป็นตัวนำทางการจัดการและวางแผนกลยุทธ์ทั้งสถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการและองค์กรธุรกิจจนแพร่หลายถึงปัจจุบันและถูกระบุไว้ในแผนกลุ่มพัฒนาจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ด้วย คือ The Strategy Focused Organization ดังจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไป

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาเสนอในส่วนสุดท้ายของบทที่ 2 นี้ จะขอนำมาเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสำคัญต่องานวิจัยนี้ซึ่งไม่ได้กล่าวไว้ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมในส่วนเนื้อหา งานวิจัยนี้ซึ่งยังไม่ได้กล่าวไว้ในส่วนใหญ่เป็นต่างประเทศ สำหรับประเทศไทยเองยังไม่มี การศึกษาอย่างจริงจังจึงถือได้ว่างานวิจัยของผู้วิจัยนี้ โดยเฉพาะศึกษาในการวิจัยอนาคตเน้นเป็น กลุ่มแรกก็ว่าได้ ดังนี้

Rensbury, V. and Janson, S.L. (2015) ทำการวิจัยเรื่อง A Framework in Green Logistics For Companies in South Africa, University of South Africa. Pretoria: พบว่า การศึกษาทางโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือกรีน โลจิสติกส์นิยมจะใช้แบบอย่างในการศึกษาเพื่อนำไปใช้ในทางการปฏิบัติกับเรื่องของ โลจิสติกส์และการคมนาคมขนส่งตัวอย่างในสาธารณรัฐอัฟริกาได้เอง จึงเห็นการต้องมีกรอบแนวคิดที่ให้ความเด่นชัดมากขึ้นกับการศึกษาเรื่องนี้ที่ไม่ยึดติดเชื่อมกับการคมนาคมขนส่งเพียงเพราะว่ามองแค่การนำโลจิสติกส์ไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิงกับการดำเนินงานของซัพพลายเชนของกระบวนการจัดส่งสินค้าเท่านั้น โดยมุ่งเป้าหมายในการนำไปใช้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขณะที่สิ่งที่ต้องสนใจอย่างมากในแนวคิดใหม่ของโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือกรีน โลจิสติกส์นั้นกลับ ไปให้แนวคิดว่าเป็นของธุรกิจใหม่เท่านั้นที่ต้องกระทำ ซึ่งถือว่ายังเป็นแนวคิดที่คลาดเคลื่อนอย่างมากเพราะการเจริญเติบโตของประเทศนั้นต้องพัฒนา สร้างสมรรถนะจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือกรีน โลจิสติกส์นั้น ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะการจัดการสินค้าคงคลังหรือบริหารสินค้าคงคลังที่ถือเป็นตัวชี้วัดสมรรถนะซัพพลายเชนไปในตัวด้วย ให้เห็นถึงระดับความสัมพันธ์ได้ทั้งระดับประสิทธิภาพ ความยืดหยุ่นทางความรับผิดชอบหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแสดงให้เห็นคุณภาพทางการบริการที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่ก้าวล้ำไปสู่โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือโลจิสติกส์สีเขียวได้อย่างดีที่แสดงตัวชี้วัดได้ทั้งต้นทุนการผลิต การขนส่ง การเก็บรักษาและการกระจายสินค้า

Nottingham, A. (2015-17) ทำการวิจัยเรื่อง “Nottinghamshire, Cross Street: Venture House England and Wales” พบว่ามีวัตถุประสงค์สำคัญอยู่ 3 วัตถุประสงค์ในการศึกษาการบริหารหรือการจัดการสินค้าคงคลังในโลกปัจจุบัน คือ ระดับสร้างความพึงพอใจในการบริการ การลงทุนในการจัดการคลังสินค้าที่ลดต้นทุนให้น้อยที่สุดและการควบคุมประสิทธิภาพการบริหารหรือการจัดการสินค้าคงคลัง ซึ่งล้วนแต่เกี่ยวข้องกับต้นทุนการบริหารหรือการจัดการทั้งสิ้นที่พยายามจะให้ต้นทุนต่ำที่สุด โดยขาดการมองในด้านอุปสงค์ที่เป็นมากกว่าอุปสงค์ คือ การพยากรณ์อุปสงค์ได้ (Demand Forecasting) การจัดการสินทรัพย์ที่เป็นวัตถุดิบ สินค้า ต้นทุนการนำส่งสินค้าที่สัมพันธ์กับการพยากรณ์ความคุ้มทุนเมื่อพิจารณากับราคาสินค้า การจัดการคุณภาพการผลิตและการจัดการคุณภาพสินค้า ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศหรือสิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น ดังนั้น แนวคิดการบริหารหรือการจัดการสินค้าคงคลังไม่ใช่พิจารณาเพียงทางการเงินเท่านั้น แต่ปัจจุบันความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือแนวคิดสีเขียว (Green) ล้วนเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งสิ้นใน

การพิจารณาการบริหารหรือการจัดการสินค้าคงคลังใน 3 ปีจ้ย คือ 1) ปัจจุบัน วัตถุประสงค์ที่จะใช้ในการผลิตสินค้าที่นำมาเก็บไว้ในคลังสินค้า 2) สินค้าที่อยู่ในกระบวนการผลิตและกำลังจะนำไปผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปซึ่งไม่สามารถเสร็จสิ้นได้ในกระบวนการผลิตเพียงกระบวนการเดียวที่นำมาเก็บรักษาไว้เพื่อรอการผลิตต่อไปในคลังสินค้าและ 3) สินค้าที่ต้องรอการปรับปรุงซ่อมแซมหรือรอการนำส่งต่อไปเพื่อการขายดังนั้น การบริหารหรือการจัดการสินค้าคงคลังปัจจุบันจึงต้องละเอียดหรือมองข้ามโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือกรีน โลจิสติกส์ที่สัมพันธ์กับการบริหารหรือจัดการสินค้าคงคลังทางต้นทุนสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของ Safety stock ของ 3 ปีจ้ยดังกล่าวมาแล้วข้างต้นด้วยโดยเฉพาะแนวคิดการจัดการเกี่ยวกับภัยสิ่งแวดล้อม การประกันภัยของ Safety Stock และคุณภาพการจดทะเบียนรักษา ที่เข้ามาเกี่ยวข้องและการทำธุรกิจตั้งแต่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจนถึงธุรกิจระดับใหญ่ขึ้นด้วย

Dey, A, LaGuardia and Srinivasan,(2011). ทำการวิจัยเรื่อง “Building sustainability in logistics operations: a research agenda. พบว่า ความยั่งยืนทั้งของการจัดการซัพพลายเชน กับโลจิสติกส์นั้นต้องทำความเข้าใจในการลดต้นทุนให้น้อยลงนั้นถือเป็นแนวคิดที่แม้ยังใช้ได้อยู่ แต่ต้องทำให้มีคุณค่ามากขึ้นด้วยการใช้แนวคิดความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะแนวคิดการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนซึ่งธุรกิจในปัจจุบันทุกธุรกิจจะต้องแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของกระบวนการบริหารหรือจัดการสินค้าตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ จนถึงปลายน้ำเพื่อทำให้ธุรกิจซัพพลายเชนและโลจิสติกส์ของตัวเองมีประสิทธิภาพ ดำเนินงานภายใต้ต้นทุนที่เหมาะสมและสร้างสมรรถนะในการแข่งขันทางธุรกิจได้

Qing and Matsuoka, (2013). ทำการวิจัยเรื่อง Low Carbon Society Scenario Towards 2030 Guang Zhou: A win-win strategy for climate change and sustainable development of regional economy. พบว่า กระบวนการสร้างนโยบายที่จะสร้างความสำเร็จให้กับการพัฒนาการปล่อยก๊าซคาร์บอนต่ำเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำต้องมีการวางพื้นฐานจัดลำดับความสำคัญทางการวิเคราะห์เทคโนโลยีในการวางแนวคิดของการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือแนวคิดเรื่องกรีนแล้วการบูรณาการซัพพลายเชนและโลจิสติกส์ตามแนวคิดการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต้องถูกนำมาใช้ในการบริหารจัดการทุกธุรกิจจนถึงอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาไม่เพียงแค่ธุรกิจหรืออุตสาหกรรมแต่จนถึงพัฒนาสังคมและส่งเสริมการพัฒนาประเทศด้วย โดยผลการวิจัยที่จะขอนำมากล่าวที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้คือทางการบริหารหรือจัดการสินค้าคงคลัง คือ การใช้แนวคิดความเป็น

มิตรสิ่งแวดล้อมกับการสร้างคลังเก็บสินค้า การจัดการภายในคลังสินค้าตั้งแต่ระบบระบายอากาศ การใช้พลังงานต้องคำนึงถึงการปล่อยก๊าซคาร์บอนในระดับต่ำ และแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ใช่เพียงแนวคิดหรือแสดงการเปิดเผยข้อมูล ที่แสดงให้เห็นว่ามีความรับผิดชอบต่อสังคมและ ผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งปกติที่ต้องปฏิบัติอยู่แล้ว มิได้เป็นเรื่องใหม่ใด ๆ เลย แต่การทำให้ สังคมและสาธารณชนเป็นธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ชัดเจนจากลดการ ปล่อยก๊าซคาร์บอน (Decarbonation) ด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน การสร้าง ประสิทธิภาพทุกภาคส่วนของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่ต้องหาแนวคิด มาวางแผนปรับปรุงให้เกิดการลดก๊าซคาร์บอนในธุรกิจนั้น ๆ ต่างหาก คือสิ่งที่จะเป็นรูปธรรมของ แนวคิดการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนี้ โดยเฉพาะการนำมาประยุกต์ใช้ทั้งซัพพลายเชนหรือโลจิส- ดิกส์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนเป็นการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการวิจัยเพื่อ 1) วิเคราะห์มุมมองของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน 2) กำหนดและตรวจสอบรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ความหมายของเทคนิคเดลฟาย
- 3.2 วัตถุประสงค์และเหตุผลในการนำเทคนิคเดลฟายมาใช้
- 3.3 ขั้นตอนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย
- 3.4 การดำเนินการวิจัย

3.1 ความหมายของเทคนิคเดลฟาย

นักวิชาการและนักศึกษากันในประเทศไทยและต่างประเทศให้ความหมาย และคำจำกัดความเทคนิคเดลฟายไว้ดังนี้

เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เป็นเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการศึกษาปัญหา ร่วมสมัยและในอนาคตที่เน้นความคิดเห็นและการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลัก ถึงแม้ว่าจะมีการวิเคราะห์เชิงปริมาณแบบง่าย ๆ มาใช้สรุปแต่ละขั้นตอน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2547: 298)

Alfred Rasp Jr.(1973:29) กล่าวว่า “เป็นเทคนิคของการรวบรวมการพิจารณาตัดสินใจมุ่งเพื่อเอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจแต่เดิมที่จำต้องขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่ง โดยเฉพาะ หรือความคิดเห็นของกลุ่มหรือมติที่ประชุม” (Rasp Jr., 1973: 29)

ชนิดา รักษ์พลเมือง (2528: 93) กล่าวว่า “เป็นเทคนิคการทำนายเหตุการณ์หรือความเป็นไปได้ในอนาคตโดยอาศัยฉันทามติ หรือ Concensus ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอันน่าเชื่อถือในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นข้อสรุปที่เป็นแนวคิดหรือเป็นการทำนายเหตุการณ์ ที่จะเกิดขึ้นหรือความเป็นไปในอนาคต ข้อสรุปจากฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้จะสามารถนำมาใช้

ประกอบในการตัดสินใจด้านต่าง ๆ ได้ทั้งในเชิงวิชาการและการบริหาร” (Linstone and Turoff, 2002)

สรุปได้ว่า เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เป็นเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มี การพิจารณาปัญหาในปัจจุบันและอนาคต โดยการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อเอาชนะ จุดอ่อน และสรุปเป็นแนวคิดหรือทำนายเหตุการณ์ที่เป็นไปได้ในอนาคต ซึ่งเป็นความคิดเห็นของ กลุ่มสามารถนำไปประกอบการตัดสินใจได้ทั้งเชิงวิชาการและการบริหาร

ที่มาของเทคนิคเดลฟาย

Bowles (1999) (อ้างใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2551, น.298) ได้ กล่าวไว้ว่า เดลฟายเป็นชื่อเมืองในเทพนิยายของกรีก (Greek mythology) ซึ่งมีอพอลโล่ (Apollo) เป็น เจ้าผู้ครองนคร เป็นการสื่อสารระหว่างเจ้าผู้ครองนคร ข้าราชการบริหารและราษฎรเกี่ยวกับการ พยากรณ์อนาคต โดยผ่านสื่อที่ควบคุมจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในเมืองเดลฟาย (The Oracle of Delphi) ดังนั้น ชื่อ เดลฟายจึงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับอนาคตกาล (futures) และการพยากรณ์ (prediction)

ศ.ดร.สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ รศ.ดร.กรรณิการ์ สุขเกษม(2551: 299-300) ได้ศึกษา เรื่องวิธีวิทยาการวิจัยอนาคตกาล (Future Research) เทคนิคเดลฟายเป็นเทคนิคในการวิจัยอนาคต วิธีการหนึ่งที่นิยมกันมาก จากพื้นฐานที่ว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นปัจจัยนำเข้าที่ ถูกต้องในการพยากรณ์ ที่สำคัญ คือ เทคนิคเดลฟายจะพยายามหลีกเลี่ยงความอคติของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่านและปัญหาการประสมกลุ่มที่มีแนวโน้มตามผู้นำ (Follow-The-Leader Tendencies) และ การไม่ยอมละทิ้งความคิดเห็นที่ได้นำเสนอไปในการประชุมกลุ่ม เทคนิคเดลฟายสามารถแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญสามารถลงความเห็นที่เป็นเอกฉันท์โดยไม่ต้องพบปะ ประชุมร่วมกัน จึงมีประโยชน์ในการได้มาซึ่งการตอบปัญหาในเรื่องเดียวกัน เทคนิคเดลฟายนี้ได้ เริ่มนำมาใช้ครั้งแรกโดย Dalkey, Helmer และ Rescher แห่งบริษัท Research and Development (RAND Corporation) ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อประมาณปี พ.ศ.2495 แต่ งานวิจัยยังไม่เป็นที่เผยแพร่ ประมาณปี พ.ศ.2500 ผลงานวิจัยที่ใช้เทคนิคเดลฟาย ซึ่งเป็นผลงานของ The Club of Rome เป็นที่รู้จัก The Club of Rome เริ่มขึ้นจากนักเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมชาว อิตาลี Dr.Aurello Peccei วิทยุนักวิทยาศาสตร์ นักการศึกษา นักเศรษฐศาสตร์ นักมนุษยศาสตร์ นัก อุตสาหกรรม และอื่น ๆ รวม 30 คน ไปสัมมนาที่ Academia Dei Lincei ในกรุงโรม โดยมี วัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาสำคัญ ๆ ของโลกร่วมกันทั้งในแง่ของสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและ สภาพแวดล้อมอื่น ๆ โดยศึกษาปัญหาที่ไม่อาจพิจารณาจากแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งเพียงด้านเดียวและ ไม่ อาจทำได้โดยคณะจากประเทศใดประเทศเดียวเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้นั้นเป็นประโยชน์กับผู้ ตัดสินใจ ผู้บริหารประเทศและคนทั่วไปให้ได้นึกถึงความสำคัญของปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น และ

หาทางแก้ไขร่วมกันได้ ผลงานของ The Club of Rome เป็นที่รู้จักคือ โครงการชื่อ The Project on Predicament of Mankind โครงการนี้มุ่งที่จะวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ที่กระทบต่อมนุษยชาติในทุกประเทศร่วมกัน ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหาสิ่งแวดล้อม การขยายตัวของเมืองอย่างขาดทิศทาง ปัญหาเงินเฟ้อและเศรษฐกิจทางด้านอื่น ๆ ตลอดจนการเปลี่ยนสภาพความเชื่อในสถาบัน และการไม่ยอมรับคุณค่าของประเพณีทางสังคม การวิเคราะห์ปัญหานั้นเป็นการพิจารณาทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีไปพร้อม ๆ กัน โดยศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหล่านั้นร่วมกันด้วย

เทคนิคเดลฟายรูปแบบเดิมมีลักษณะเฉพาะ ต่อมาภายหลังได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ยังคงหลักการและระเบียบวิธีการใหญ่ ๆ ไว้เหมือนเดิม คือ การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนทำการคาดการณ์ว่าแนวโน้มหรือเหตุการณ์แต่ละอย่างจะเกิดขึ้นเมื่อใด หรือคาดการณ์ว่าภายในเวลาที่กำหนด เช่น อีก 20 ปี ข้างหน้า จะมีเหตุการณ์หรือแนวโน้มใดเกิดขึ้นบ้าง หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์แล้วป้อนผลการวิเคราะห์ซึ่งปกติจะอยู่ในรูปของสถิติง่าย ๆ กลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาคำตอบเดิมของตนเทียบกับกลุ่มแล้วทำการคาดการณ์หรือตอบตามรูปแบบที่ผู้วิจัยกำหนดอีกครั้งหนึ่ง ผู้วิจัยจะนำคำตอบไปวิเคราะห์ใหม่แล้วอาจป้อนข้อมูลที่ได้อากการวิเคราะห์กลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้ง โดยปกติกระบวนการทำซ้ำ (Interactive Process) แบบนี้จะดำเนินไปราว ๆ สองหรือสามรอบ หรือจนกว่าจะได้คำตอบที่เป็นอันตมามติ (Refine) จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (เทียร์นีย์, 2529: 103 - 129.)

3.2 วัตถุประสงค์และเหตุผลในการนำเทคนิคเดลฟายมาใช้

การวิจัยในอนาคตที่ใช้เทคนิคเดลฟายมีวัตถุประสงค์และเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลอดีตและปัจจุบันไม่แม่นยำพอหรือไม่มีข้อมูลให้ศึกษา
2. เรื่องหรือประเด็นปัญหาไม่สามารถวิเคราะห์เชิงปริมาณได้อย่างแม่นยำ จึงต้องใช้ประโยชน์จากการตัดสินใจเชิงจิตวิสัย (Subjective judgments) เป็นหลัก
3. บุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญศึกษาปัญหาที่กว้างและซับซ้อน มีประสบการณ์หรือความชำนาญที่หลากหลาย และต้องไม่สื่อสารกัน
4. ไม่สามารถกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากมาประชุมร่วมกัน หรือมีการติดต่อสื่อสารกันแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ได้
5. ไม่สามารถกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากมาประชุมร่วมกันได้เนื่องจาก ต้องเสียค่าใช้จ่าย และเวลามาก

6. การกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ไม่จำเป็นต้องประชุมพบปะกันนั้นทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
7. เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความขัดแย้งกันจนไม่สามารถประชุมร่วมกันได้
8. มีผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากให้ข้อมูล ข้อเสนอเทศที่มีความมั่นใจในความถูกต้องของผลลัพธ์มากยิ่งขึ้น และไม่ได้ถูกโน้มน้าวเหมือนเมื่อมีการประชุมแบบพบปะกัน
9. เรื่องที่ศึกษาเป็นการศึกษาถึงความสำคัญของเหตุการณ์ ประวัติศาสตร์ที่ต้องอาศัยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญหลายคน
10. เรื่องที่ต้องการศึกษาเป็นการประเมินผลการจัดสรรงบประมาณในลักษณะต่าง ๆ โดยที่ยังไม่มีการจัดสรรไว้ล่วงหน้า
11. เรื่องที่ต้องการศึกษาเป็นการสำรวจทางเลือกในการวางผังเมืองและผังภูมิภาค ก่อนลงมือวางผังเมือง
12. เรื่องที่ต้องการศึกษาเป็นการวางแผนวิทยาเขตมหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรก่อนการดำเนินการ
13. เรื่องที่ต้องการศึกษาเป็นการศึกษาทางเลือกที่เป็นไปได้ด้านนโยบาย ก่อนประกาศนโยบาย
14. เรื่องที่ศึกษาเป็นการศึกษาถึงการพัฒนาความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์ทางสังคมหรือเศรษฐกิจ

3.3 ขั้นตอนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

ขั้นตอนการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟาย มีขั้นตอน 3 ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Panel Experts) ผู้วิจัยหาวิธีและคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ และความชำนาญในเรื่องที่จะศึกษาโดยปกติจะมีประมาณตั้งแต่สิบคนขึ้นไป อาจถึงเป็นร้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการวิจัย ความซับซ้อนของเรื่องที่จะศึกษา เวลา และงบประมาณ การเลือกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญควรเป็นบุคคลที่มองหรือคาดการณ์อนาคตได้อย่างชัดเจนและถูกต้องมากกว่าคนธรรมดาทั่ว ๆ ไป หรือเป็นผู้ที่มีความรอบรู้และรู้ลึกในประเด็นที่จะศึกษาอย่างจริงจัง อาจเป็นผู้ที่ศึกษาเรื่องดังกล่าวมาเป็นเวลานานเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือมีประสบการณ์โดยตรงกับเรื่องที่ศึกษา ยินดีให้ความร่วมมืออย่างเต็มใจและเห็นความสำคัญของการวิจัยเรื่องนั้นด้วย วิธีการคัดเลือกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยอาจเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อคัดเลือกกลุ่มคนที่ จะเข้าร่วมในการวิจัย หรืออาจจะอาศัยการสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิในวงการณ์นั้น ๆ ให้เสนอรายชื่อบุคคลซึ่งควรได้รับการเลือกสรรให้เป็นกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ การคัดเลือกนี้จำเป็นต้องพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาวิจัยนั้นจริง

สำหรับจำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมในการวิจัยโดยอาศัยเทคนิคเดลฟายนั้น ชนิตา รักษ์พลเมือง (2528, น. 93) ได้อธิบายว่าจำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่มและ ประเด็นปัญหาที่จะศึกษาเป็นสำคัญ หากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous Group) อาจจำเป็นต้องใช้เพียง 10-15 คน แต่ถ้ากลุ่มมีความแตกต่างกันมีลักษณะเป็นเอกพันธ์อาจ ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวนมาก จากการศึกษาวิจัยของ Thomas T.Macmillan (2006) พบว่า หากจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยมีตั้งแต่ 21 คนขึ้นไปอัตราการลดลงของการคลาดเคลื่อน (Error) จะมีน้อยมาก ดังแสดงในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ (panel size)	การลดลงของความ คลาดเคลื่อน (error reduction)	ความคลาดเคลื่อนลดลง (net change)
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

ที่มา: Thomas T.Macmillan, 2006

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยทั่วไปจะอยู่ในรูปแบบของแบบสอบถามหรือการ สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แน่นอน จึงมีการเก็บข้อมูลหลายรอบซึ่งวิธีการสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 กำหนดกรอบของเรื่องที่จะวิจัย ซึ่งสามารถกำหนดได้ด้วยตนเอง จากศึกษาเอกสาร ต่าง ๆ หรือจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่าน เมื่อได้กรอบของเรื่องที่จะวิจัยแล้วจึงนำมาสร้าง เป็นแบบสอบถามในรอบแรกซึ่งเป็นคำถามกว้าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาของการวิจัยมีลักษณะ เป็นคำถามปลายเปิดหรือเป็นโครงสร้างคำถามเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางภายในกรอบที่กำหนด

2.2 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิโดยตัดทอนประเด็นที่ซ้ำซ้อนหรือส่วนที่เกินจากกรอบการวิจัยที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าของ Likert ซึ่งเป็นมาตรวัดค่าตั้งแต่ระดับ 1-5 โดยให้น้ำหนักตามความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ แล้วจากนั้นส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 ซึ่งการสร้างแบบสอบถามในรอบนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญและมีความยากที่สุดของการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

2.3 การสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 แบบสอบถามในรอบนี้จะประกอบด้วยประโยคหรือข้อความเหมือนกับรอบที่ 2 แต่จะมีการแสดงการรายงานผลการวิเคราะห์ทางสถิติซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นของกลุ่ม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลคำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถามรอบที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย จากนั้นจัดข้อมูลเป็นช่วง มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) การแสดงตำแหน่งของค่าสถิติดังกล่าวในข้อคำถามแต่ละข้อพร้อมทั้งแสดงตำแหน่งคำตอบที่ผู้ทรงคุณวุฒินั้น ๆ ตอบในรอบที่ 2 เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ทราบความเหมือนหรือความแตกต่างของคำตอบของตนเมื่อเทียบกับคำตอบของกลุ่ม พร้อมกับให้พิจารณาว่ามีความเห็นด้วยหรือไม่กับตำแหน่งของคำตอบที่ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นสอดคล้องกัน ถ้าไม่เห็นด้วยให้แสดงเหตุผล แต่ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิไม่แสดงเหตุผลให้ถือว่าเห็นด้วยกับตำแหน่งคำตอบดังกล่าว

2.4 แบบสอบถามรอบที่ 4 แบบสอบถามในรอบนี้ผู้วิจัยจะกำหนดว่าควรมีหรือไม่ขึ้นอยู่กับนำค่าของพิสัยระหว่างควอไทล์ในรอบที่ 3 มาพิจารณา หากพบว่าค่าของพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่มีหรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ผู้วิจัยอาจยุติกระบวนการวิจัยเนื่องจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แคบมาก

3. การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิในทุกกรอบ เนื่องจากการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ต้องอาศัยผลการตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิในการรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 และรอบต่อไป ซึ่งอาจทำให้ผลการวิจัยไม่ได้ตามวัตถุประสงค์ สำหรับค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยต้องเลือกให้เหมาะสม ถ้าเป็นการแสดงความคิดเห็นในเรื่องเวลา ปริมาณควรมีมัธยฐาน หรือสถานการณ์ในอนาคตมักใช้ฐานนิยม การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายยังมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เพื่อพิจารณาการกระจายของความคิดเห็น ถ้าข้อความใดที่มีพิสัยกว้างแสดงว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นต่างกันมาก ข้อใดมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์แคบแสดงว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งสามารถนำข้อความนั้นมาสรุปเป็นผลของการวิจัยได้

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยไม่ควรละเลยข้อความที่มีพิสัยกว้าง ในบางครั้งอาจเป็นข้อความที่มีประโยชน์ ทั้งนี้การวิเคราะห์ควรพิจารณาถึงเหตุผลของคำตอบที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ระบุไว้ประกอบกันด้วย

เทคนิคการวิจัยเดลฟายนอกจากจะสามารถแบ่งได้ 3 ขั้นตอนแล้วยังสามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน 7 ขั้นตอน และ 10 ขั้นตอนได้ดังต่อไปนี้

Linestone, Turoff และ Helmer (2002) (อ้างใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2551: 306-307) เสนอสาระสำคัญของขั้นตอนเทคนิคเดลฟาย 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสำรวจเนื้อหาหรือประเด็นของเรื่องที่จะศึกษาซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะให้ข้อมูลข้อสนเทศที่ตนคิดว่าตรงประเด็น

2. ผู้ประสานงานหรือผู้วิจัย ประมวลความคิดเห็นของกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นปัญหานั้นว่าสมาชิกของกลุ่มเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยและประเมินความสำคัญ หรือความเป็นไปได้ ถ้ามีความแตกต่างกัน แล้วสรุปผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องพิจารณาต่อไปในขั้นตอนรอบที่ 3

3. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและการประเมินเหตุผลของความแตกต่าง ความแตกต่างในด้านความคิดเห็นแล้วส่งกลับมาให้ผู้ประสานงานหรือผู้วิจัยประมวลผล

4. การประเมินผลรอบสุดท้าย เมื่อข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนต้น ๆ ผ่านการวิเคราะห์และการประเมินย้อนกลับ เมื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่จนไม่มีความแตกต่างในด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ดำเนินการเห็นว่าในรอบต่อ ๆ ไป ไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

Dunham (1996) (อ้างใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2551: 310-312) ระบุขั้นตอนกระบวนการเดลฟายไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ระบุปัญหาและข้อความความคิดเห็น ผู้ประสานงานต้องเตรียมส่งแบบสอบถามฉบับแรกที่ถามผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมในการระดมสมอง เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นต่าง ๆ มากที่สุดเกี่ยวกับประเด็นปัญหานั้น

2. คำตอบแบบสอบถามแรก ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมเสนอความคิดเห็นโดยย่อด้วยประโยคสั้นๆ และส่งแบบสอบถามความคิดเห็นให้ผู้ประสานงาน ความคิดเห็นเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องผ่านการกลั่นกรองและพัฒนาที่สมบูรณ์แล้ว แต่ควรเป็นความคิดเห็นที่ใช้ประโยคหรือวลีสั้นๆ ยังไม่ต้องมีการประเมินหรือให้เหตุผลในขั้นตอนนี้

3. สร้างและส่งแบบสอบถามฉบับที่ 2 ผู้ประสานงานเตรียมและส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วยความคิดเห็นทั้งหมดที่ได้จากคำตอบแบบสอบถามแรก และมีที่ว่างให้ผู้เชี่ยวชาญปรับปรุงแก้ไขแต่ละความคิด วิจัยจุดอ่อน จุดแข็งที่เกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา และเสนอความคิดใหม่ ๆ

4. คำตอบแบบสอบถามฉบับที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญบันทึกความคิดเห็นของตนต่อแบบสอบถามฉบับที่ 2 แล้วส่งคืนให้ผู้ประสานงาน

5. สร้างและส่งแบบสอบถามฉบับที่ 3 ผู้ประสานงานสร้างและส่งแบบสอบถามฉบับที่ 3 ที่สรุปความคิดเห็นที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 โดยมีการถามความชัดเจน จุดแข็ง จุดอ่อน และการเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นใหม่ได้

6. ดำเนินการกระบวนการต่อไป อาจมีการดำเนินการขั้นตอนซ้ำจนกว่าจะเป็นที่ชัดเจนว่าไม่มีความคิดเห็นใหม่ที่จะเกิดขึ้น และจุดอ่อน จุดแข็ง และความคิดเห็นได้รับการระบุไว้ครบถ้วน

7. การสรุปจะเกิดขึ้นในสองกรณีดังนี้

7.1 ผู้ประสานงานประเมินความคิดเห็นของข้อดีแต่ละความคิด ซึ่งทำได้หลายวิธี วิธีการหนึ่งคือ ทำแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนความคิดเห็นตามมาตรวัดที่ใช้ เช่น อาจจัดอันดับความคิดเห็น 1 ถึง 5 หรือคะแนน 0 ถึง 10 ถ้าใช้วิธีการนี้ ผู้เชี่ยวชาญส่งคะแนนความคิดเห็นกลับมายังผู้ประสานงานที่ทำหน้าที่ประมวลผล และจัดคะแนนหรืออันดับความคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการประเมิน

7.2 การลงคะแนนเสียง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญระบบ และจัดอันดับ 5 ความคิดเห็น และให้คะแนนความคิดเห็นที่ดี 5 ความคิดเห็น ผู้ประสานงานทำหน้าที่จัดคะแนนและเตรียมการรายงานผลการประเมินว่าแต่ละความคิดเห็นได้คะแนนเป็นอย่างไร

Allen (1978: 123-125) (อ้างใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2547: 307-309) เสนอว่าเทคนิคเดลฟายมีขั้นตอนทั่วไป 10 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการกำหนดคำถาม ขั้นแรกสุดผู้วิจัยต้องกำหนดคำถาม โดยเฉพาะคำถามที่ผู้วิจัยต้องการอะไรจากผู้เชี่ยวชาญ คำตอบของคำถามนี้จะช่วยให้สามารถเลือกผู้เชี่ยวชาญได้อย่างถูกต้อง

2. ขั้นตอนการเลือกผู้เชี่ยวชาญ เมื่อทราบสิ่งที่ต้องการจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จะช่วยให้สามารถเลือกผู้เชี่ยวชาญได้ แต่จะเลือกผู้เชี่ยวชาญจำนวนเท่าไรให้เหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการพิจารณา และพิจารณาถึงความเคลื่อนไหวที่จะเกิดขึ้นเมื่อเลือกจำนวนผู้เชี่ยวชาญแตกต่างกัน

3. ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถาม 1 ในการพัฒนาแบบสอบถามครั้งแรกนี้โดยทั่วไปแล้วจะใช้คำถามปลายเปิด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่แล้วส่งกลับแบบสำรวจครั้งที่ 1

4. ขั้นตอนการวิเคราะห์แบบสอบถาม คำตอบที่ได้นำมาวิเคราะห์จัดประเภทหมวดหมู่ให้เข้าใจง่าย

5. ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถาม 2 จากคำถามที่จัดหมวดหมู่แล้ว ผู้วิจัยสามารถพัฒนาแบบสอบถามปลายปิดได้ ซึ่งอาจจะเป็นแบบให้เรียงลำดับความสำคัญหรือให้ประมาณค่าได้ ทั้งนี้แล้วแต่เรื่องที่จะวิจัย แล้วส่งแบบสำรวจครั้งที่ 2

6. ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถาม 3 นำผลการสำรวจครั้งที่ 2 มาวิเคราะห์ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter-Quartile Range) จากนั้นให้พัฒนาแบบสอบถามขึ้นใหม่ โดยระบุค่าสถิติทั้ง 2 ประเภทไว้ในแบบสอบถามด้วย พร้อมทั้งระบุด้วยว่า ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นมีความเห็นอยู่จุดใดในหรือนอกพิสัย แล้วส่งให้ผู้ตอบในรอบที่ 3 พร้อมทั้งให้แสดงเหตุผลประกอบด้วย

7. ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถาม 4 เมื่อวิเคราะห์ใหม่มักพบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามนอกพิสัยพอสมควร ให้กำหนดแบบสอบถามครั้งที่ 4 พร้อมทั้งค่าสถิติเช่นเดิม และถามย้ำผู้ตอบนอกพิสัยว่าเพราะเหตุใดจึงยอมรับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ไม่ได้

8. ขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถาม 5 วิเคราะห์ผลของรอบที่ 4 ถ้ายังพบว่าความเห็นยังขัดแย้งมากอยู่เช่นเดิม ให้พัฒนาแบบสอบถามครั้งที่ 5 แสดงค่าสถิติพร้อมทั้งความเห็นขัดแย้งและสนับสนุนของผู้ตอบเช่นเดิมแล้วส่งแบบสอบถามย้ำความคิดเห็นอีกครั้ง

9. ขั้นตอนการวิเคราะห์ ค่ามัธยฐานจากการสำรวจครั้งสุดท้ายจะเป็นค่าตัวแทนคำตอบของกลุ่ม

10. การรายงานผล การเขียนรายงานให้แสดงค่าสถิติเท่าที่วิเคราะห์ไว้ทั้งหมดพร้อมทั้งเหตุผลประกอบ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ต่อไป

การทดสอบความถูกต้องและเชื่อถือได้ของเทคนิคเดลฟาย

การทดสอบความถูกต้องและเชื่อถือได้ของเทคนิคเดลฟายทำได้ยากมากเนื่องจากไม่สามารถพิสูจน์ได้ทันที แต่ต้องรอเวลาเพื่อให้เกิดเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่ตรงกับการทำนายเกิดขึ้นเสียก่อนจึงสามารถทราบได้ว่าถูกต้องหรือไม่

แต่ผู้วิจัยสามารถควบคุมโดยให้ผลการวิจัยด้วยเทคนิคมีความน่าเชื่อถือและมีความน่าจะเป็น ผลการทำนายถูกต้องมากยิ่งขึ้นโดย

1. ต้องคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่ต้องการศึกษาวิจัย
2. จำนวนของผู้เชี่ยวชาญต้องมีมากเพียงพอที่จะเป็นตัวแทนของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ต้องการศึกษาวิจัย ซึ่งอาจพิจารณาได้จากตารางการลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้เชี่ยวชาญประกอบการพิจารณา

3. ขอความร่วมมือ และ/หรือ ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริง รวมถึงผู้เชี่ยวชาญต้องมีความสนใจที่จะให้ข้อมูลอย่างจริงจัง

4. ผู้วิจัยจะต้องมีความรู้ และความสนใจในเรื่องที่จะศึกษาวิจัย มีความละเอียดรอบคอบ และต้องมีกรอบแนวความคิดในเรื่องที่ต้องการจะศึกษาอย่างชัดเจน

5. ผู้วิจัยต้องสร้างแบบสอบถามครอบคลุมประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษา และสร้างข้อคำถามของแบบสอบถามให้ชัดเจน

6. การเว้นระยะในการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 และ 3 จะต้องเหมาะสม เพราะการเว้นช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลแตกต่างกันทำให้ผลของคำตอบที่ได้รับแตกต่างกัน

3.4 การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “แนวโน้มนรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน” ในครั้งนี้ใช้เทคนิคเดลฟายมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ร่วมในการวิจัยเรื่อง “แนวโน้มนรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน” ผู้วิจัยทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ และมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา โดยผู้วิจัยกำหนดให้มีการศึกษาผู้เชี่ยวชาญที่แบ่งเป็น 4 กลุ่ม จำนวน 17 ท่าน สามารถแจกแจงได้ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารวิสาหกิจชุมชน

- นายพิสิษฐ์ เต่งภาวดี ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มไต้กรอกสมุนไพรรพวง- ตึก อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี
- นางสาวสมฤทัย ทองวิเชียร ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร เนินกระบก อ.บ่อวิน จ.ชลบุรี
- คุณทวี มาอยู่ ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร วิหารขาวสามัคคี อ.ท่าช้าง จ.สิงห์บุรี
- นางสาวปภัสร ทองมูล ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ทองม้วนรสหวาน,เค็ม ต.บ้านเหนือ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

1.2 ผู้ประกอบการ

- นางสุณี เดชกุล ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านกล้วย อ.หนองโตน จังหวัดสระบุรี
- นางกรณัฏ แก้ว บุญรับ ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านกล้วย อ.หนองโตน จังหวัดสระบุรี
- นางสาวรัตญาพร บ่อนิล ผู้ประกอบการผักและผลไม้ทอดกรอบ ต.บ้านแพรง อ.เมือง จ.กาญจนบุรี
- นางขวัญใจ จันทร์ขาว ผู้ประกอบการกลุ่มขนมไทย อ.ลำโวราญ ต.คลองกระแซง อ.เมือง จ.เพชรบุรี
- นางสาวอารีรัตน์ เทียนภู ผู้ประกอบการกลุ่มขนมไทย ต.หนองกะปูล อ.บ้านลาด จ.เพชรบุรี
- นางประวิทย์ เครือทรัพย์ ผู้ประกอบการกลุ่มฝอยทอง ต.สามะโรง อ.เมือง จ.เพชรบุรี
- คุณสุจินตนา วัฒนา กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านร่มเห็ด อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

1.3 บุคคลที่เกี่ยวข้องกับโรจิสติกส์

- นายบุญทิ่ง งามศักดิ์ บริษัท ขวัญเรือน โลจิสติกส์ จำกัด
- นายเจษฎา ทวีสุภพงษ์ บริษัท เอส เอส เอล โลจิสติกส์ จำกัด
- นางมาลัย ขวัญเรือน บริษัท โพธิ์ทอง จำกัด

1.4 นักวิชาการ

- ดร.วัชร ย์สุนเทศ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ปรึกษาด้านตลาด และต้นทุนสถาบันอาหาร กระทรวงอุตสาหกรรม
- นายสรณพงษ์ บัวโรย สำนักงานเกษตร จังหวัดสมุทรสงคราม
- นางสาวจิระนุช ชาญณรงค์กุล ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้มีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน เพื่อนำผลการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์และแยกแยะประเด็นสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับการตอบรับแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญครบทั้ง 17 ท่าน

2. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งมี 3 รอบดังนี้

2.1 แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นโครงสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-dept interview) ซึ่งผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญทราบล่วงหน้าก่อนสัมภาษณ์เป็นเวลา 1 สัปดาห์

2.2 แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดที่ได้จากการนำผลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – dept Interview) ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 21 ท่าน มาสังเคราะห์และแยกแยะประเด็นแล้วสร้างเป็นข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นที่มีต่อประเด็นในแบบสอบถามปัจจัยที่แสดงแนวโน้มการวัดผลตอบแทนการลงทุน การฝึกอบรมแบบจำลองสมองแห่งการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าของระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามไว้ 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยมาก
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

2.3 แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นคำถามในลักษณะเดียวกันกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 และแสดงตำแหน่งค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เช่นเดียวกับแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่ละข้อ โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลระดับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 มาจัดแบ่งเป็น ช่วงคะแนน 5 ช่วงเช่น ดังนี้

ช่วงที่ 1	ค่าคะแนน	4.21-5.00
ช่วงที่ 2	ค่าคะแนน	3.41-4.20
ช่วงที่ 3	ค่าคะแนน	2.61-3.40
ช่วงที่ 4	ค่าคะแนน	1.81-2.60
ช่วงที่ 5	ค่าคะแนน	1.00-1.80

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในรอบที่ 1 จะนำมาสังเคราะห์แยกประเด็นที่เห็นปัจจัยแนวโน้มการวัดผลตอบแทนการลงทุน การฝึกอบรมแบบจำลองสมองแห่งการเรียนรู้ เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2 โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบซึ่งมีค่าของคำตอบ 5 ระดับ ข้อมูลจากแบบสอบถามในรอบที่ 2 นี้จะนำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เป็นรายข้อ แล้วสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 จากนั้นจึงนำคำตอบที่ได้จาก

แบบสอบถามในรอบที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน ค่าความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ แล้วนำข้อมูลมาแปรผล โดยมีเกณฑ์ดังนี้

3.1 ค่ามัธยฐาน (Median) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้วิธีการหาค่ามัธยฐานสำหรับข้อมูลที่ไม่ได้แบ่งเป็นหมวดหมู่ โดยค่ามัธยฐานสามารถหาได้จากค่าที่อยู่ในตำแหน่งตรงกลางจากการจัดเรียงลำดับค่าคะแนนจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุด พร้อมกันนี้ผู้วิจัยกำหนดระดับค่าความคิดเห็นโดยลำดับค่าคะแนนจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุด พร้อมกันนี้ผู้วิจัยกำหนดระดับค่าความคิดเห็นโดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง โดยใช้วิธีการดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด} &= 5-1 \\ \text{จำนวนช่วงระดับความคิดเห็น} &= 5 \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งระดับความคิดเห็นให้มีช่วงห่างช่วงละ 0.80 จึงสามารถแบ่งช่วงระดับความคิดเห็นได้ดังนี้

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.21-5.00	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.41-4.20	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.61-3.40	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.81-2.60	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วยมาก
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.00-1.80	หมายถึง	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วยมากที่สุด

3.2 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR)

เป็นการคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ หากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อคำถามข้อใดมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

โดยผู้วิจัยจะใช้วิธีการหาค่าควอไทล์ที่ 1 และควอไทล์ที่ 3 สำหรับข้อมูลที่ไม่ได้แบ่งเป็นหมวดหมู่ซึ่งสามารถหาได้จากสูตร

ควอไทล์ที่ 1 เมื่อเรียงลำดับข้อมูลจากน้อยไปหามากจะตรงกับคะแนนตัวที่ $(n+1)/4$

ควอไทล์ที่ 3 เมื่อเรียงลำดับข้อมูลจากน้อยไปหามากจะตรงกับคะแนนตัวที่ $(3n+1)/4$

และคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 มีสูตรในการคำนวณ คือ ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1

3.3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC)

ผู้วิจัยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง เพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องจากการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในรอบที่ 3 โดยในการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องจะใช้สูตรคำนวณทางสถิติ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา (สุรพงษ์ คงศักดิ์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551; วัลลภ รัฐนัตรานนท์, 2554)

ให้คะแนน +1 เมื่อเห็นด้วยว่าข้อความมีความสอดคล้องเหมาะสม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องเหมาะสม

ให้คะแนน -1 เมื่อไม่เห็นด้วยว่าข้อความมีความสอดคล้องเหมาะสม

หากข้อความใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสม

การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

คำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC = ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC)

R = ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยที่
ค่า +1 เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสม

ค่า 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสม

ค่า -1 ไม่เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสม

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

ทั้งนี้ หากข้อความใดมีดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสม

ตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย
1. ปัจจุบัน บุคลากรในองค์กร มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ แตกต่างกันหลากหลาย	14	0	3

$$\begin{aligned} \text{IOC} &= \frac{14(1) + 3(-1)}{17} \\ &= 0.64 \end{aligned}$$

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 1) เพื่อวิเคราะห์มุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีต่อรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน 2) เพื่อกำหนดและตรวจสอบรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการพัฒนาสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

สำหรับการนำเสนอผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้างต้นนั้นจะดำเนินการดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์มุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีต่อรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน ซึ่งจะปรากฏในบทนี้เราจะมีการอ้างอิงเบื้องต้นของวรรณกรรมที่สามารถนำไปสรุปและอภิปรายผล 2) เพื่อกำหนดและตรวจสอบรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

4.1 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 : เพื่อวิเคราะห์มุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีต่อรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในรอบที่ 1 จากการ ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างเป็นแบบการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในรอบที่ 1 สามารถปรากฏผลการวิจัยดังนี้

- 1) สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2) สมรรถนะองค์กรหรือวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม

3) การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน

4.1.1 สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

ก) ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1) จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2) การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญ คือ สถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่ง สนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น

3) นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีกำหนดการ แผนดำเนินงานชัดเจนกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดหรือระดับต่ำสุด

ข) ประสิทธิภาพให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่าประกอบด้วย

1) ประสิทธิภาพให้บริการทางบรรจุภัณฑ์

2) การติดสลาก

3) การผสมสินค้า

4) การให้บริการสินค้าพร้อมขาย

ค) ประสิทธิภาพด้านบุคลากร

1) ความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญด้วยความตระหนักในหน้าที่ของตนเองในการจัดการคลังสินค้าและการให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2) การประสานความร่วมมือในการลดปริมาณสินค้าที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสินค้าสำรองคงคลังให้ต่ำสุด

3) การประสานความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินกำหนดมาตรฐานภายในคลังสินค้า

4) ควรมีความคิดริเริ่มในการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึงพอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้า เพิ่มอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและสินค้าคงเหลือให้มีในระดับที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้ส่งผลต่อการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในคลังสินค้า

ง) ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล

1) การนำผลการประเมินการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2) การส่งเสริมการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยืดหยุ่นเพื่อสนองตอบและรับรองการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศที่มีผลต่อคลังสินค้าและแนวคิดคลังสินค้าคาร์บอนต่ำ

3) การประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้ากับการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือบริษัทสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อลูกค้าและสาธารณะชน

4) การติดตามประเมินผลตามมาตรฐานตรวจสอบและประกันคุณภาพสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีประเมินหลากหลายแสดงครอบคลุมถึงสื่อออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์

4.1.2 สมรรถนะองค์การที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

ก) ความคาดหวังตามบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1) นโยบายชัดเจนและประกาศให้สาธารณะชนตลอดจนชุมชนได้รับรู้ในการวางตำแหน่ง จุดยืนของบริษัทเป็นองค์การสีเขียวสำหรับงานวิจัยนี้คือวิสาหกิจชุมชนสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2) สร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าในด้านของพื้นฐานการบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมถึงความเสียหายจากความเสี่ยงในการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและความถูกต้องของการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3) สร้างการตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าในด้านเวลาการจัดส่งสินค้าและการรักษาคุณภาพสินค้าในคลังสินค้าให้อยู่ในคุณภาพที่ดี และสร้างภาพลักษณ์ให้กับสินค้าทางอ้อมในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4) แสดงสมรรถภาพ ในการติดต่อสื่อสารของลูกค้ากับองค์กรในทุก ๆ ด้าน เช่น ทักษะดีลูกค้ากลับสมรรถภาพพนักงานขนส่งสินค้าในการส่งมอบสินค้า พนักงานคลังสินค้าในการตรวจสอบสินค้า พนักงานบริการรับโทรศัพท์และการให้บริการข่าวสารแก่ลูกค้าและพนักงานประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

5) ความมั่นใจแก่ลูกค้าที่ลูกค้าสัมผัสได้หรือเห็นได้จากทางกายภาพ เช่น ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการลดปล่อยก๊าซคาร์บอนจากระบบระบายอากาศ การรับมือการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศการกำจัดน้ำเสีย มลภาวะที่มีผลต่อคุณภาพสินค้า ความสามารถตลอดจนสภาพในคลังสินค้าจนถึงสภาพของรถขนส่งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเก่าสุด โทรมซึ่งจะส่งผลต่อการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานกำหนดแน่นอน เป็นต้น

6) ความมีอรรถาศัยที่ดีที่เป็นมิตรและเต็มใจให้บริการพร้อมเสริมสร้างภาพลักษณ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในห้วงการด้วยการสร้างความรู้สึกลดภัยให้ลูกค้าในการไม่รับความเสี่ยงทางคุณภาพสินค้า การขนส่ง นอกจากตรงเวลาทันเวลาแล้วยังมีภาพลักษณ์ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจนถึงภาพลักษณ์ทางการค้าให้ลูกค้ารู้สึกเป็นคนพิเศษตลอดเวลา

ข) สร้างภาพลักษณ์การเป็นองค์การสร้างภาวะโซ่คุณค่าผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1) กิจกรรมหลักของปฏิบัติการโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์กับโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการ การกระจายสินค้าและการบริการลูกค้าที่ล้วนมีผลต่อการจัดการสินค้าคงคลังหรือการบริหารสินค้าคงคลังและบรรลุผลการส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการที่มีต้นทุนต่ำและมีคุณค่ากับลูกค้ามาก

2) กิจกรรมหลักของการวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมการสร้างปฏิบัติการโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์กับโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการจัดการสินค้าคงคลังและหรือบริหารสินค้าคงคลัง

3) กิจกรรมบริการลูกค้าหรือการให้การสนับสนุนการตลาดและการขายจากการจัดการคลังสินค้าหรือบริการสินค้าคงคลังจากงานด้าน โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.1.3 การสร้างรายได้เปรียบเชิงการแข่งขันประกอบด้วย

ก) กลยุทธ์การแข่งขัน

1) กลยุทธ์การแข่งขันควรสอดคล้องกลยุทธ์การออกแบบห่วงโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากงานหลักหรือกิจกรรมหลัก การวิจัยและการพัฒนาการบริการลูกค้า

2) การบริหารกลยุทธ์การแข่งขันควรจัดทำกลยุทธ์ของแต่ละงานให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแนวคิด Balanced scorecard

ข) กลยุทธ์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1) กลยุทธ์ สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชิงประสิทธิภาพ

2) กลยุทธ์สมรรถนะประสิทธิภาพด้านบุคลากรที่ต้องตระหนักว่าการจัดการ โลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผนปฏิบัติตามแผนและการจัดการคลังสินค้า และการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การแข่งขันมีความสำคัญอย่างมากต่อการเก็บรักษาสินค้าสนองตอบความต้องการของสินค้าและภาพลักษณ์องค์กร

3) ปัจจัยความสำเร็จ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการสินค้าคงคลัง

1. เข้าใจความสำคัญของโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับกลยุทธ์
2. เข้าใจความต้องการของลูกค้าแต่ละกลุ่มสินค้าการเกษตรและอาหารต่อการจัดการสินค้าคงคลังและบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. เข้าใจการจัดลำดับความต้องการของชนิดสินค้าการเกษตรและอาหารที่อาจเน่าเสียเร็วรีบด่วนในการส่งมอบให้ลูกค้าซึ่งต้องมีความระมัดระวังในการควบคุมอุณหภูมิของอากาศจนถึงสถานที่จัดวางสินค้า เป็นต้น
4. เข้าใจนวัตกรรมของสินค้าที่มีผลต่อการจัดการสินค้าคงคลังและบริหารสินค้าคงคลัง เช่น สินค้าที่มีนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องมีความรู้จริงในการจัดเก็บ จัดวาง ระยะเวลาเก็บรักษาและการส่งมอบที่หากขาดความรู้จริงแล้วจะเกิดความเสียหายขึ้นและกระทบต่อทั้งต้นทุนและชุมชน
5. เข้าใจการลดสินค้าคงคลัง การสร้างประโยชน์ทรัพย์สินถาวร โลจิสติกส์ คือคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อเก็บสินค้าสนับสนุนการตลาดและสร้างภาพลักษณ์ให้องค์การ
6. เห็นความสำคัญการจัดการการตั้งศูนย์กลางโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยรวมทุกกิจกรรมโลจิสติกส์ไว้ในสถานที่เดียวกัน คือ ชุมชนเดียวกันหรือถ้าแยกแต่ละผลิตภัณฑ์หรือสินค้าคือกลุ่ม cluster สินค้าเดียวกัน ตั้งแต่ บริการจัดการขนส่งบริการคลังสินค้าบริการศูนย์กระจายสินค้าบริการขนส่งต่อเนื่องต่างรูปแบบและสำคัญสุดเกี่ยวกับงานวิจัยนี้คือบริหารสินค้าคงคลัง บริการประกอบสินค้าขั้นสุดท้าย บริการหลังการขายและบริการประมวลข้อมูลและบริการ โลจิสติกส์เพิ่มมูลค่า

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 จะแบ่งออกเป็น ส่วนแรกจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดรูปแบบก่อนและส่วนตรวจสอบรูปแบบเพื่อเรียงลำดับความสำคัญ โดยส่วนแรกจะปรากฏในตารางที่ 4-1 ซึ่งเป็นในรอบที่ 1 ที่ปรากฏผลการวิจัยเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) สมรรถนะโลจิส-ติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) สมรรถนะองค์กรหรือวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม 3) การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 และ 3 เพื่อกำหนดและตรวจสอบรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน ดังปรากฏในตารางที่ 4-1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4-1 แสดงค่ามัธยฐาน (Median: M.D.) และพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) ของแต่ละข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 และ 3 ในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้านของผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์เชิงลึกในรอบที่ 1 ด้านการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 และ 3 เพื่อกำหนดรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			
	รอบที่ 2		รอบที่ 3	
	M.D	IR	M.D.	IR
1. สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
1.1.1 จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ทำให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4.02	0.00	4.09	0.00
1.1.2 การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญคือสถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่ง สนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น	4.10	0.05	4.10	0.39
1.1.3 นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีกำหนดการ แผนดำเนินงานชัดเจนกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดหรือระดับต่ำสุด	4.18	0.13	4.34	0.00
1.2 ประสิทธิภาพให้บริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่าประกอบด้วย				
1.2.1 ประสิทธิภาพให้บริการทางบรรจุกัญช์	4.24	0.50	4.25	0.41
1.2.2 การติดสลาก	4.33	0.50	4.33	0.42
1.2.3 การผสมสินค้า	3.88	0.50	3.94	0.50
1.2.4 การให้บริการสินค้าพร้อมขาย	4.35	0.50	4.36	0.43
1.3 ประสิทธิภาพด้านบุคลากร				

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			
	รอบที่ 2		รอบที่ 3	
	M.D.	IR	M.D.	IR
1.3.1 ความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญด้วยความตระหนัก ในหน้าที่ของตนเองในการจัดการคลังสินค้าและการให้บริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.89	0.50	3.93	0.51
1.3.2 การประสานความร่วมมือในการลดปริมาณสินค้าที่ไม่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมสินค้าสำรองคงคลังให้ต่ำสุด	3.39	0.32	3.40	0.30
1.3.3 การประสานความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซ คาร์บอนที่เกินกำหนดมาตรฐานภายในคลังสินค้า	4.24	0.32	3.49	0.31
1.3.4 ความคิดริเริ่มในการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึง พอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้า เพิ่มอัตราการหมุนเวียนสินค้าคง คลังและสินค้าให้มีในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อ การไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในคลังสินค้า	4.00	0.07	4.00	0.07
1.4 ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล				
1.4.1 การนำผลการประเมินการจัดการคาร์ลสินค้าที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมา ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	4.37	0.28	4.00	0.18
1.4.2 การส่งเสริมการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคง คลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยืดหยุ่นเพื่อสนองตอบและรับรองการ เปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศที่มีผลต่อคลังสินค้าและแนวคิด คลังสินค้าคาร์บอนต่ำ	4.02	0.07	4.01	0.05
1.4.3 การประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้ากับการจัดการ คลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อ ส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือบริษัทสีเขียวที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมต่อลูกค้าและสาธารณะชน	4.31	0.50	4.56	0.50

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			
	รอบที่ 2		รอบที่ 3	
	M.D.	IR	M.D.	IR
1.4.4 การติดตามประเมินผลตามมาตรฐานตรวจสอบและประกันคุณภาพสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีประเมินหลากหลายแสดงครอบคลุมถึงสื่อออนไลน์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์	4.02	0.18	4.37	0.8
2. สมรรถนะองค์การที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย				
2.1 ความคาดหวังตามบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
2.1.1 นโยบายชัดเจนและประกาศให้สาธารณะชนตลอดจนชุมชนได้รับรู้ในการวางตำแหน่ง จุดยืนของบริษัทเป็นองค์การสีเขียวสำหรับงานวิจัยนี้คือวิสาหกิจชุมชนสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4.03	0.06	4.05	0.07
2.1.2 สร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าในด้านของพื้นฐานการบริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมถึงความเสียหายจากความเสียหายในการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและความถูกต้องของการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4.03	0.12	4.02	0.14
2.1.3 สร้างการตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าในด้านเวลาการจัดส่งสินค้าและการรักษาคุณภาพสินค้าในคลังสินค้าให้อยู่ในคุณภาพที่ดี และสร้างภาพลักษณ์ให้กับสินค้าทางอ้อมในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3.89	0.49	3.95	0.51
2.1.4 แสดงสมรรถภาพ ในการติดต่อสื่อสารของลูกค้ากับองค์กรในทุก ๆ ด้าน เช่น ทักษะดีลูกค้ากับสมรรถภาพพนักงานขนส่งสินค้าในการส่งมอบสินค้า พนักงานคลังสินค้าในการตรวจสอบสินค้า พนักงานบริการรับโทรศัพท์และการให้บริการข่าวสารแก่ลูกค้าและพนักงานประชาสัมพันธ์เป็นต้น	4.04	0.18	4.26	0.50

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			
	รอบที่ 2		รอบที่ 3	
	M.D.	IR	M.D.	IR
2.1.5 ความมั่นใจแก่ลูกค้าที่ลูกค้าสัมผัสได้หรือเห็นได้จากทางกายภาพ เช่น ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการลดปล่อยก๊าซคาร์บอนจากระบบระบายอากาศ การรับมือการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศการกำจัดน้ำเสียมลภาวะที่มีผลต่อคุณภาพสินค้าความสามารถตลอดจนสภาพในคลังสินค้าจนถึงสภาพของรถขนส่งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเก่าสุดโทรมซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานกำหนดแน่นอนเป็นต้น	4.51	0.26	4.00	0.00
2.1.6 ความมีอัธยาศัยที่ดีที่เป็นมิตรและเต็มใจให้บริการพร้อมเสริมสร้างภาพลักษณ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้องค์การด้วยการสร้างความรู้สึกลดอคภัยให้ลูกค้าในการไม่รับความเสี่ยงทางคุณภาพสินค้าการขนส่งนอกจากตรงเวลาทันเวลาแล้วยังมีภาพลักษณ์ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจนถึงภาพลักษณ์ทางการค้าให้ลูกค้ารู้สึกเป็นคนพิเศษตลอดเวลา	4.49	0.26	4.51	0.24
2.2 สร้างภาพลักษณ์การเป็นองค์กร สร้างภาวะโซ่คุณค่าผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
2.2.1 กิจกรรมหลักของปฏิบัติการโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์กับ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการ การกระจายสินค้าและการบริการลูกค้าที่ล้วนมีผลต่อการจัดการสินค้าคงคลังหรือการบริหารสินค้าคงคลังและบรรลุผลการส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการที่มีต้นทุนต่ำและมีคุณค่ากับลูกค้ามาก	4.00	0.00	4.19	0.42
2.2.2 กิจกรรมหลักของการวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมการสร้างปฏิบัติการโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์กับ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการจัดการสินค้าคงคลังและหรือบริหารสินค้าคงคลัง	4.48	0.18	4.49	0.17

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			
	รอบที่ 2		รอบที่ 3	
	M.D.	IR	M.D.	IR
2.2.3 กิจกรรมบริการลูกค้าหรือการให้การสนับสนุนการตลาดและการขายจากการจัดการคลังสินค้าหรือบริการสินค้าคงคลังจากงานด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4.49	0.50	0.74	0.43
3. การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันประกอบด้วย				
3.1.1 กลยุทธ์การแข่งขันควรสอดคล้องกลยุทธ์การออกแบบห่วงโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากงานหลักหรือกิจกรรมหลักการวิจัยและพัฒนา การบริการลูกค้า	4.49	0.49	4.51	0.51
3.1.2 การบริหารกลยุทธ์การแข่งขันควรจัดทำกลยุทธ์ของแต่ละงานให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแนวคิด Balanced scorecard	4.76	0.49	4.76	0.51
3.2 กลยุทธ์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
3.2.1 กลยุทธ์ สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชิงประสิทธิภาพ	4.58	0.50	4.78	0.44
3.2.2 กลยุทธ์สมรรถนะประสิทธิภาพด้านบุคลากรที่ต้องตระหนักว่าการจัดการ โลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผนปฏิบัติตามแผนและการจัดการคลังสินค้า และการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการแข่งขันมีความสำคัญอย่างมากต่อการเก็บรักษาสินค้าสนองตอบความต้องการของสินค้าและภาพลักษณ์องค์กร	4.74	0.14	4.52	0.40
3.2.3 ปัจจัยความสำเร็จ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการสินค้าคงคลัง	4.00	0.00	4.00	0.00

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ในด้านสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญ สรุปว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและมีความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันในระดับมาก (M.D.มากกว่าหรือเท่ากับ 4.49, น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ปรากฏว่าไม่มี ข้อกำหนดที่เหมาะสมในระดับมากและมีความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 4.00-4.49 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ได้แก่ข้อกำหนดที่ 1.1.1, 1.1.2, 1.1.3, 1.2.1, 1.2.2, 1.2.4, 1.3.3, 1.3.4, 1.4.1, 1.4.2, 1.4.3, 1.4.4 ข้อกำหนดที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลางและมีความสอดคล้องในระดับร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 3.50-3.99 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ได้แก่ข้อกำหนดที่ 1.3.1 และ 1.3.2 ข้อกำหนดที่มีความเหมาะสมในระดับน้อยและมีความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 2.50-3.49 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ปรากฏว่าไม่มี

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ในด้านสมรรถนะองค์การที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สรุปว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมีความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 4.00-4.49 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ได้แก่ ข้อกำหนดที่ 2.1.1, 2.1.2, 2.1.4, 2.1.5, 2.1.6, 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3 สำหรับข้อกำหนดที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลางและมีความสอดคล้องในระดับร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 3.50-3.99 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ได้แก่ข้อกำหนดที่ 2.1.3 ข้อกำหนดที่มีเหมาะสมในระดับน้อยและมีความสอดคล้องร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 2.50-3.49 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ปรากฏว่าไม่มีเลย

จากตารางที่ 4-1 พบว่า การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน สรุปว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและมีความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันในระดับมาก (M.D. มากกว่าหรือเท่ากับ 4.49 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ได้แก่ ข้อกำหนดที่ 3.1.1, 3.1.2, 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3 ข้อกำหนดที่เหมาะสมในระดับมากและมีความคิดเห็นที่สอดคล้องร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 4.00-4.49 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ปรากฏว่าไม่มี สำหรับข้อกำหนดที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลางและมีความสอดคล้องในระดับร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 3.50-3.99 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ได้แก่ข้อกำหนดที่ 2.8 ข้อกำหนดที่มีเหมาะสมในระดับน้อยและมีความสอดคล้องร่วมกันในระดับมาก (M.D.อยู่ในช่วง 2.50-3.49 ,น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.99) ปรากฏว่าไม่มีเลย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์มุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีต่อรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน 2) เพื่อกำหนดและตรวจสอบรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน โดยการวิจัยเชิงอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟาย

5.1 สรุปผลวิจัย

5.1.1 สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

5.1.1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- 1) จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม
- 2) การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญ คือ สถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่งสนับสนุนการผลิตสนับสนุนการตลาด เป็นต้น
- 3) นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีการกำหนดแผนดำเนินงานชัดเจนกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดหรือระดับต่ำสุด

5.1.1.2 ประสิทธิภาพให้บริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่าประกอบด้วย

- 1) ประสิทธิภาพให้บริการทางบรรจุภัณฑ์
- 2) การติดตาม
- 3) การผสมสินค้า
- 4) การให้บริการสินค้าพร้อมขาย

5.1.1.3 ประสิทธิภาพด้านบุคลากร

- 1) ความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญด้วยความตระหนักในหน้าที่ของตนเอง ในการจัดการคลังสินค้าและการให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2) การประสานความร่วมมือในการลดปริมาณสินค้าที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สินค้าสำรองคงคลังให้ต่ำสุด
- 3) การประสานความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินกำหนด มาตรฐานภายในคลังสินค้า
- 4) ความกตริเริ่มในการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึงพอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้า เพิ่มอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและสินค้าคงเหลือให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในคลังสินค้า

5.1.1.4 ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล

- 1) การนำผลการประเมินการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2) การส่งเสริมการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยืดหยุ่นเพื่อสนองตอบและรับรองการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศที่มีผลต่อคลังสินค้าและแนวคิดคลังสินค้าคาร์บอนต่ำ
- 3) การประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้ากับการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือบริษัทสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อลูกค้าและสาธารณชน
- 4) การติดตามประเมินผลตามมาตรฐานตรวจสอบและประกันคุณภาพสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีประเมินหลากหลายแสดงครอบคลุมถึงสื่อออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์

5.1.2 สมรรถนะองค์การที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

5.1.2.1 ความคาดหวังตามบริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1) นโยบายชัดเจนและประกาศให้สาธารณะชนตลอดจนชุมชนได้รับรู้ในการวางตำแหน่ง จุดยืนของบริษัทเป็นองค์การสีเขียวสำหรับงานวิจัยนี้คือวิสาหกิจชุมชนสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2) สร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าในด้านของพื้นฐานการบริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมถึงความเสียหายจากความเสียหายในการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและความถูกต้องของการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3) สร้างการตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าในด้านเวลาการจัดส่งสินค้าและการรักษาคุณภาพสินค้าในคลังสินค้าให้อยู่ในคุณภาพที่ดีเหมือนกับจะส่งเข้ามาและสร้างภาพลักษณ์ให้กับสินค้าทางอ้อมในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4) แสดงสมรรถภาพ ในการติดต่อสื่อสารของลูกค้ากับองค์กรในทุก ๆ ด้าน เช่น ทัศนคติลูกค้ากับสมรรถภาพ พนักงานขนส่งสินค้าในการส่งมอบสินค้า พนักงานคลังสินค้าในการตรวจสอบสินค้า พนักงานบริการรับ โทรศัพท์และการให้บริการข่าวสารแก่ลูกค้าและพนักงานประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

5) ความมั่นใจแก่ลูกค้าที่ลูกค้าสัมผัสได้หรือเห็นได้จากทางกายภาพ เช่น ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการลดปล่อยก๊าซคาร์บอนจากระบบระบายอากาศ การรับมือการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศการกำจัดน้ำเสีย มลภาวะที่มีผลต่อคุณภาพสินค้าความสามารถตลอดจนสภาพในคลังสินค้า จนถึงสภาพของรถขนส่งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเก่าสุดโตธรมซึ่งจะส่งผลต่อการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานกำหนดแน่นอนเป็นต้น

6) ความมีอัธยาศัยที่ดีที่เป็นมิตรและเต็มใจให้บริการพร้อมเสริมสร้างภาพลักษณ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้องค์การด้วยการสร้างความรู้สึกลดภัยให้กับลูกค้าในการไม่รับความเสี่ยงทางคุณภาพสินค้าการขนส่ง นอกจากตรงเวลาทันเวลาแล้วยังมีภาพลักษณ์ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจนถึงภาพลักษณ์ทางการค้าให้ลูกค้ารู้สึกเป็นคนพิเศษตลอดเวลา

5.1.2.2 สร้างภาพลักษณ์การเป็นองค์กร สร้างภาวะโซ่คุณค่าผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1) กิจกรรมหลักของปฏิบัติการโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์กับโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการ การกระจายสินค้าและการบริการลูกค้าที่ล้วนมีผลต่อการจัดการสินค้าคงคลังหรือการบริหารสินค้าคงคลังและบรรลุผลการส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการที่มีต้นทุนต่ำและมีคุณค่ากับลูกค้ามาก

2) กิจกรรมหลักของการวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมการสร้างปฏิบัติการโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์กับ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการจัดการสินค้าคงคลังและหรือบริหารสินค้าคงคลัง

3) กิจกรรมบริการลูกค้าหรือการให้การสนับสนุนการตลาดและการขายจากการจัดการคลังสินค้าหรือบริการสินค้าคงคลังจากงานด้าน โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1.3 การสร้างรายได้เปรียบเชิงการแข่งขัน ประกอบด้วย

5.1.3.1 กลยุทธ์การแข่งขัน

1) กลยุทธ์การแข่งขันควรสอดคล้องกับกลยุทธ์การออกแบบห่วงโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากงานหลักหรือกิจกรรมหลักการวิจัยและพัฒนาการบริการลูกค้า

2) การบริหารกลยุทธ์การแข่งขันควรจัดทำกลยุทธ์ของแต่ละงานให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแนวคิด Balanced scorecard

5.1.3.2 กลยุทธ์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1) กลยุทธ์ สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชิงประสิทธิภาพ

2) กลยุทธ์สมรรถนะประสิทธิภาพด้านบุคลากรที่ต้องตระหนักว่าการจัดการโลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผนปฏิบัติตามแผนและการจัดการคลังสินค้า และการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การแข่งขันมีความสำคัญอย่างมากต่อการเก็บรักษาสินค้าสนองตอบความต้องการของสินค้าและภาพลักษณ์องค์กร

3) ปัจจัยความสำเร็จ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการสินค้าคงคลัง

1. เข้าใจความสำคัญของโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกับกลยุทธ์
2. เข้าใจความต้องการของลูกค้าแต่ละกลุ่มสินค้าการเกษตรและอาหารต่อการจัดการสินค้าคงคลังและบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. เข้าใจการจัดลำดับความต้องการของชนิดสินค้าการเกษตรและอาหาร อาทิ เนื้อสัตว์ ไข่ไก่ ในการส่งมอบให้ลูกค้า ซึ่งต้องมีความระมัดระวังในการควบคุมอุณหภูมิของอากาศจนถึงสถานที่จัดวางสินค้าเป็นต้น
4. เข้าใจนวัตกรรมของสินค้าที่มีผลต่อการจัดการสินค้าคงคลังและบริหารสินค้าคงคลัง เช่น สินค้าที่มีนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องมีความรู้จริงในการจัดเก็บ จัดวาง ระยะเวลาเก็บรักษาและการส่งมอบที่หากขาดความรู้จริงแล้วจะเกิดความเสียหายขึ้นและกระทบต่อทั้งต้นทุนและชุมชน
5. เข้าใจการลดสินค้าคงคลัง การสร้างประโยชน์ทรัพย์สินถาวร โลจิสติกส์ คือคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อเก็บสินค้าสนับสนุนการตลาดและสร้างภาพลักษณ์ให้องค์การ
6. เห็นความสำคัญการจัดการ การตั้งศูนย์กลาง โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยรวมทุกกิจกรรม โลจิสติกส์ไว้ในสถานที่เดียวกัน คือชุมชนเดียวกันหรือถ้าแยกแต่ละผลิตภัณฑ์หรือสินค้าคือกลุ่ม cluster สินค้าเดียวกัน ตั้งแต่ บริการจัดการขนส่งบริการคลังสินค้า บริการศูนย์กระจายสินค้าบริการขนส่งต่อเนื่องต่างรูปแบบและสำคัญสุดเกี่ยวกับงานวิจัยนี้คือ บริการสินค้าคงคลัง บริการประกอบสินค้าขั้นสุดท้าย บริการหลังการขาย และบริการประมวลข้อมูลและบริการ โลจิสติกส์เพิ่มมูลค่า

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

5.2.1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคาร์ลสินค้าที่เป็นกับสิ่งแวดล้อมที่ประกอบด้วย

- 1) มีจุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นกับสิ่งแวดล้อม
- 2) มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญคือสถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่ง สนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น

5.2.1.2 ประสิทธิภาพให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มมูลค่า ประกอบด้วย

- 1) ประสิทธิภาพให้บริการทางบรรจุกภัณฑ์
- 2) การติดสลาก
- 3) การผสมสินค้า

5.2.1.3 ประสิทธิภาพด้านบุคลากร

- 1) ความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญด้วยตามตระหนักในหน้าที่ของตัวเองในการจัดการคลังสินค้าและการให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2) การประสานความร่วมมือในการลดปริมาณสินค้าที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสินค้าสำรองคงคลังให้ต่ำสุด
- 3) การประสานความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานภายในคลังสินค้า
- 4) ความคิดริเริ่มในการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึงพอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้า เพิ่มอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและสินค้าคงเหลือให้มีในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ไม่ส่งผลต่อการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในคลังสินค้า

5.2.1.4 ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล

- 1) การนำผลการประเมินการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะ โลจิส-ติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2) การส่งเสริมการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยืดหยุ่นเพื่อสนองตอบและรองรับการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศที่มีผลต่อคลังสินค้าและแนวคิดของสินค้าคาร์บอนต่ำ
- 3) การประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้ากับการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือบริษัท สีเขียวและบริหารสินค้าคงคลังหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อลูกค้าและสาธารณะชน

4) การติดตามประเมินผลตามมาตรฐานตรวจสอบและประกันคุณภาพ สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีประเมินหลากหลายและครอบคลุมถึงสื่อออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์

จากสรุปผลการวิจัยข้างต้นเห็นได้ว่าเมื่อนำมาอภิปรายผลมีความสอดคล้องแนวคิดของ Mckinnon et.al. (2012); Dey,LaGuardia,and Srinivasan (2011); sbihi, Eglese (2010); Sugata (2008); Bagdoniene et.al. (2009); Srivastava (2007). ทั้งหมดมีแนวคิดไปในทางเดียวกันว่า แนวคิดของโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนั้น การให้คำนิยามต้องมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความยั่งยืน เป็นสำคัญในสาระสำคัญต่อไปนี้

1. โลจิสติกส์แบบสีเขียวต้องอยู่บนพื้นฐานของระบบการมองด้านประสิทธิภาพการ บริโภคพลังงานกับกระบวนการของการจัดการคลังสินค้า การบริหารสินค้าคงคลัง เพื่อลดการ สำรองสินค้าคงคลังที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ต่ำสุด และให้การบริโภคดังกล่าวมีความเป็นภัย ต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เพื่อสอดคล้องกับการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานภายใน คลังสินค้า แต่ขณะเดียวกันกลับเพิ่มประสิทธิภาพด้านแรงงาน และขีดความสามารถการแข่งขัน ทางด้านการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึงพอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้าลดอัตราสินค้า คงคลังและเติมเต็มสินค้าในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ทรัพยากรไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน คลังสินค้า สอดคล้องกับแนวคิดของ Chan,2012 and Chian (2011)

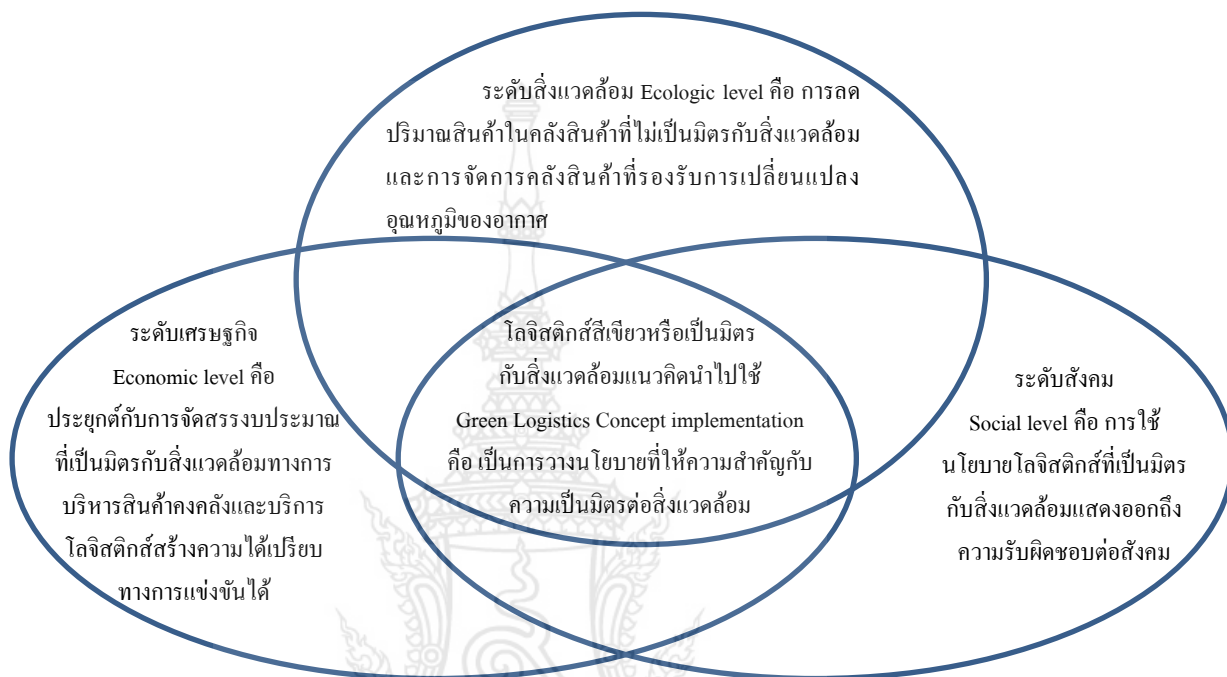
2. โลจิสติกส์แบบสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต้องสรรสร้างให้เกี่ยวโยงความ ต้องการของมนุษย์และแนวโน้มที่แสดงกลยุทธ์เพื่อการนำไปปฏิบัติในแนวทางการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน ซึ่งประยุกต์งานวิจัยนี้ คือ การบริหารสินค้าคงคลัง Brandenbury (2014)

3. การเกิดสิ่งที้ออกมาหรือผลที่เกิดขึ้นต้องอยู่บนพื้นฐานการจัดการด้านการกระทำที่เน้น การสร้างสรรค์ประสิทธิภาพของการบริโภคพลังงานและให้การบริโภคดังกล่าวเป็นผลภาวะในการ ใช้ระบบโลจิสติกส์ที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด Christopher 1992 and Ghai (2014) and Panayides (2005)

4. ให้มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเกิดประสิทธิภาพ ในระบบการใช้ช่องทางการโล จิสติกส์ Gunzatez (2006) and Grabara (2014) ที่รองรับกับการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศ ภูมิเกี่ยวกับการวิจัยนี้ คือ ตัวคลังสินค้าที่จะมีผลต่อการเก็บรักษาทั้งตัวสินค้าและคุณภาพของ สินค้าด้วย

5. การนำโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้นจะต้องวางแนวคิดบนพื้นฐาน ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมสื่อ ซึ่งปัจจุบันสื่อสำคัญ คือ ออนไลน์ได้เห็นว่าความเป็น รูปธรรมของโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ชัดเจนมากที่สุดและนำไปสู่

ประสิทธิภาพของการติดตามประเมินผล โดยเฉพาะส่วนของสังคมขยายความให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น คือ ความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย ดังแสดงจากภาพต่อไปนี้ตามแนวคิดของ Thiell (2011) and Truffer (2012)

ภาพที่ 5-1 แสดง ภูเขาสำคัญไขสู่การนำแนวคิดโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปใช้ในทางปฏิบัติประยุกต์กับการบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนตามผลการวิจัย ด้านที่ 1 สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ที่มา : Cepinskis and Masteika, 2011. โดยผสมผสานแนวคิดของ Cepinskis an Masterka, 2011 เข้ากับแนวคิดของ Mckinnon et.al. 2012 และนโยบายของสหภาพยุโรป (European Common) ทางนโยบายด้านโลจิสติกส์ที่ต้องมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกาศเป็นนโยบายสร้างความสามารถการแข่งขันให้เป็นกลยุทธ์แก่ประเทศสมาชิกตั้งแต่ปี 2010 ตลอดจนประยุกต์จากแนวคิดของ Truffer (2012) and Wu and Dunn (1995) Rogers 1998:1-27, Scuring (2013) and Aunderson,Allen and Broune (2005) เพื่อให้เกิดความลุ่มลึกในการอภิปรายผลการวิจัยยิ่งขึ้นจากแนวคิดของ Truffer and Wu and Dunn, Rogers, Scuring and Aunderson,Allen and Broune ดังกล่าว แล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่าแนวคิดของท่านเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและโลจิสติกส์แบบเดิมหรือธรรมดาได้ชัดเจนขึ้นอีกด้วย ดังจะพบในตารางที่ 5-1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5-1

ระดับ	เป้าประสงค์	โลจิสติกส์แบบเดิม	โลจิสติกส์แบบสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เศรษฐกิจ	เป้าประสงค์สูงสุด	1.บรรลุประสิทธิภาพสูงสุดตามเป้าประสงค์สูงสุดทางโลจิสติกส์	1.บรรลุเป้าประสงค์การพัฒนาอย่างยั่งยืน 2.การเกิดประสิทธิภาพโลจิสติกส์ที่กระทบสิ่งแวดล้อมน้อยสุด
สิ่งแวดล้อมและสังคม	เป้าประสงค์สูงสุด	1.กระจายต้นทุนทางสังคมด้วยการนิเวศสิ่งแวดล้อม 2.มองสิ่งแวดล้อมเป็นต้นทุนทางสังคม 3.มองผลกระทบสังคมจากสิ่งแวดล้อม ดังนั้น 2 ระดับนี้มีความเชื่อมโยงกัน	1. การใช้นวัตกรรมทั้งแนวคิดและหรือสิ่งประดิษฐ์เพื่อโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2.พิจารณาสิ่งแวดล้อมเป็นต้นทุนทางเศรษฐกิจที่เป็นเชิงรูปธรรมมากกว่านามธรรมเพียงต้นทุนทางสังคม
สิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจเชิงบูรณาการ	เป็นตัวแสดงที่จะกระทบต่อสังคมจากการจัดการโลจิสติกส์	1.มองธุรกิจเป็นหลักการจัดการโลจิสติกส์ด้วยตัวเองเป็นตัวแสดง 2.มองการจัดการทรัพยากรทางสิ่งแวดล้อมกับสังคม	1.การจัดการโลจิสติกส์ต้องคำนึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสังคมด้วยการจัดการต้นทุนของธุรกิจตั้งแต่ทุกส่วนความเกี่ยวข้องกับต้นทุนตั้งแต่ Resouree reduce reuse 2.พัฒนาให้เกิดอรรถประโยชน์ของการใช้สิ่งแวดล้อมที่บูรณาการกับเศรษฐกิจและสังคมเชิงผลตอบแทนการลงทุนทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม

นอกจากแนวคิดของ Truffer (2012) and Wu and Dunn (2006) แล้วเพื่อนำสู่ความลุ่มลึกขึ้น แนวคิดของ Fugate, Mentzer and Stank (2010) ให้แนวคิดที่โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่วนมากมักจะกล่าวอ้างการกำจัดของเสียแท้จริงแล้วเป็นสิ่งต้องพิจารณาบทบาทสำคัญในการให้ความส่งเสริมอำนวยความสะดวกให้กับการจัดการ โรงงาน ศูนย์กระจายสินค้าการบริหารสินค้าคงคลังนี้เกี่ยวกับการบริหารจัดการคลังสินค้าอย่างยั่งยืนด้วยที่ต้องใส่ใจในการบริหารคลังสินค้าที่ต้องลดต้นทุนให้ได้ในการเก็บสินค้าในคลังสินค้าเหลือร้อยละ 20 ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทอุตสาหกรรมและสินค้าด้วย ดังนั้น มุมมองใหม่ของโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควรพิจารณาเรื่องต่อไปนี้เป็นอย่างมาก คือ

1. มองในเรื่องการบริการลูกค้า

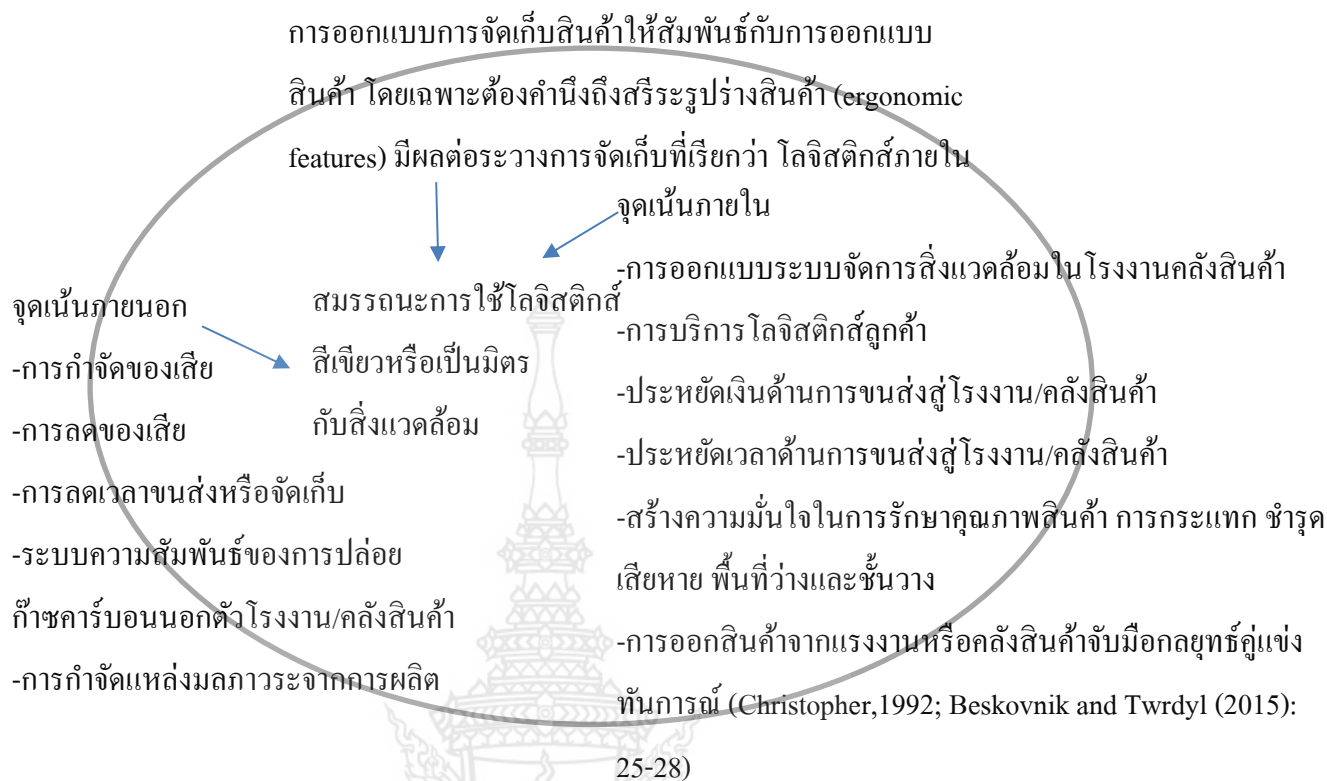
2. การต้องพิจารณาในกระบวนการออกแบบ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2.1 การเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในคลังสินค้า คือ ระบบระบายอากาศระบบแสงสว่าง ระบบการจัดเก็บสินค้าทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ การใช้เทคโนโลยีจนถึงเครื่องจักรสายการผลิตถ้ามี เป็นต้น และภายนอกคลังสินค้า คือด้านสิ่งแวดล้อมการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่มีผลต่อความร้อนและความเย็นของตัวตึก โรงงานหรือคลังสินค้าที่มีผลต่อระบบการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายในตัวโรงงานหรือคลังสินค้าด้วย

2.2 การพิจารณาในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับการบัญชี เช่น การต้องเปิดเผยข้อมูลของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนถึงผลประกอบการด้านการเงินของกิจการด้วย

2.3 การพิจารณาสมรรถนะของการนำโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต้องมองในมิติต่อไปนี้เป็น ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการสร้างความแตกต่าง

จากแนวคิดข้างต้นที่กล่าวมาทั้งหมดขอนำแสดงเป็นภาพเพิ่มความเข้าใจยิ่งขึ้น ดังภาพที่ 5-2 ดังต่อไปนี้

ที่มา : ประยุกต์จาก Fugate,Mentzer and Stank (2010)

6. แนวคิดและรูปแบบ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารกับการบริหารสินค้าคงคลัง

สำหรับสมรรถนะการใช้โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการบริหารคลังสินค้าน่าจะยิ่งขึ้นที่จะกล่าวต่อไปนี้สืบเนื่องจากแนวคิดข้างต้นของ Fugate,Mentzer and Stank (2010) นำแนวคิดเชิงวิเคราะห์ไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นการแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสมรรถนะตามแนวคิด Fugate,Mentzer and Stank เรื่องดังกล่าวมีหลายมิติที่ต้องพิจารณากัน และผลสำคัญคือต้องเป็นสมรรถนะที่รับมือคู่แข่งได้ทันการณ์ด้วยการประเมินกิจกรรมทางธุรกิจที่ผลักดันหน้าที่ของโลจิสติกส์หรือเกิดบทบาทของ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชน ซึ่งในความเห็นของเขา คือ สินค้าของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในชุมชนและเขาให้ความสำคัญไปถึงสินค้าทางการเกษตรและอาหารเป็นสำคัญด้วย

1. ประสิทธิภาพ (Efficiency)
2. ประสิทธิผล (Effectiveness)
3. ความแตกต่าง (Differentiation)

โดย Fugate อ้างอิงนักวิชาการอีกหลายท่านที่นำมาสนับสนุนแนวคิดของเขาได้ดังปรากฏในตารางที่ 5-2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5-2 แสดงสมรรถนะทางด้าน 3 มิติตามแนวคิด Fugate

มิติ	นักวิชาการที่ Fugate นำมาสนับสนุนแนวคิด
ประสิทธิภาพ	Mentzer and Konrad (1991), Griffs et.al(2004), Bobbitt (2004).
ประสิทธิผล	Mentzer and Konrad (1991), Griffs et.al(2004), Bobbitt (2004).
ความแตกต่าง	Langley and Holcomb (1992), Bobbitt (2004), Flint et.al.(2005), Lambert et.al.(2005).

จากการอภิปรายข้างต้นเห็นได้ว่ารูปแบบสมรรถนะ โลจิสติกส์ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังสำหรับงานวิจัยที่ค้นพบ จากผลการวิจัยและนำมาสรุปผลการวิจัยสู่การอภิปรายผลนั้น จะต้องสร้างรูปแบบในการนำไปใช้ฐานะเป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยม (best practices) กับวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม โดยในรูปแบบต้องสร้างองค์ประกอบจาก 3 ด้านด้วยกัน ดังนี้

1. สมรรถนะ โลจิสติกส์
2. การสร้างการได้เปรียบเชิงการแข่งขัน
3. สมรรถนะของตัวองค์กร คือ วิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม

โดยทั้ง 3 องค์ประกอบจาก 3 ด้านดังกล่าวข้างต้น เป็นฐานแนวคิดให้กับ 3 มิติของกรอบมิติแนวคิดต่อไปที่มีความสอดคล้องกับ

1. ประสิทธิภาพ
2. ประสิทธิผล
3. ระดับการให้บริการ

ตารางที่ 5-3 โดย 3 มิติดังกล่าว สามารถแสดงกรอบมิติแนวคิดการวิเคราะห์สมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 5-3 แสดงกรอบมิติแนวคิดแหล่งที่มาแนวคิดการวิเคราะห์สมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการบริหารคลังสินค้าอย่างยั่งยืน

มิติแนวคิด	แหล่งที่มาแนวคิด
สมรรถนะโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารคลังสินค้าคงคลัง)	Fugate et.al (2010); Green et.al (2008); Toyli et.al.(2008); Schramm-Klein and Morchett (2006); Sang and Marlow (2005)
การสร้างการได้เปรียบเชิงการแข่งขัน	Carranza et.al.(2002), Bobbitt (2004), Bhatagnar and Teo (2009); Sanberg and Abrahamsson (2011)
สมรรถนะองค์การคือวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม	Fugate et.al (2010); Green et.al (2008); Toyli et.al.(2008); Schramm-Klein and Morchett (2006); Aramyan et.al.(2007); Toyli et.al (2008); Kim (2006); Yang (2012).

ที่มา : Mansiddo and Coelho, (2013)

จาก 3 กรอบมิติแนวคิด Mansiddo and Coelho ซึ่งให้เห็นแนวคิดของพวกเขาจากกรอบมิติแนวคิดสมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารคลังสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนได้ว่าการพัฒนากรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ วางแนวคิดอยู่กับพื้นฐานทางข้อเท็จจริงโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารคลังสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนได้ที่นำไปสู่การมีสมรรถนะที่ดีและเกิดระดับสมรรถนะองค์การในระดับดีอีกด้วย เป็นหนทางสู่ความสามารถทางการแข่งขันในตลาดอย่างดีได้ต่อไป

บุคคลทั้งสองจึงสร้างข้อสันนิษฐานในเรื่องสมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การ

บริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน ได้ว่าเป็นตัวกำหนดการมีผลกำไรขององค์กร คือ วิชาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมเพราะสมรรถนะโลจิสติกส์ที่ดี (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิชาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน) ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานหรือจัดการทางโลจิสติกส์ซึ่งประยุกต์กับงานวิจัยนี้ คือ การบริหารสินค้าคงคลังทั้งในการลดต้นทุน การจัดเก็บ การลดต้นทุนทางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมและนำสู่การมีผลผลิตทางสินทรัพย์ระดับสูงด้วยตามแนวคิดของ Yang (2012) ตลอดจนเกิดการสร้างความสามารถทางการแข่งขันที่ได้เปรียบทางการแข่งขันในตลาดขึ้นด้วย จึงเห็นได้ว่าโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิชาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน) นั้นเป็นกุญแจสำคัญของธุรกิจในการสร้างความสำเร็จให้แก่วิชาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยการวางตำแหน่งทางการตลาดที่ต้องคำนึงถึง การลดต้นทุน การสร้างความแตกต่างในการให้บริการ เป็นต้น คือ ประสิทธิภาพของการแสดงให้เห็นถึงสมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์ กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิชาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนที่สร้างสมรรถนะให้กับองค์กร คือ วิชาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมกลับมาให้เห็นเป็นรูปธรรมในรูปของกำไร การขายที่เจริญเติบโตขึ้น ส่วนแบ่งการตลาดที่เจริญเติบโตขึ้น ผลตอบแทนการลงทุนที่พิจารณาจากผลประกอบการทางการเงิน การเงินของกิจการ ซึ่งมีความจริงของข้อเท็จจริง ดังกล่าวนี้ จากการจัดการโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม วิชาหกิจชุมชนในการให้บริการแก่ลูกค้าของวิชาหกิจชุมชนแต่ละประเภทคือขนาดกลางและขนาดย่อมแล้วยังประโยชน์และสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าได้จากการบริการ ดังกล่าว คือประหยัดต้นทุนทางการเงิน ประหยัดเวลาและดำเนินกลยุทธ์กับคู่แข่งทางการค้าได้ทันการณ์ด้วย ตามแนวคิดที่ Mansiddo and Coelho ได้ประมวลรวบรวมจากแนวคิดของ Carranza et.al.(2002); Akgun et.al.(2009); Green et.al.(2008); Gunasekaran et.al.(2001); Mentzer and Konrad, (1991); Fugate et.al.(2010); Li et.al.(2006); Porter (1996) and Stank et.al.(2001).

จากเหตุผลข้างต้นทั้งหมด Mansiddo and Coelho จึงสร้างรูปแบบกรอบแนวคิดขึ้น โดยประยุกต์จากรูปแบบของ Fugate et.al.(2011); Aramyan et.al.(2007); และ Toyli et.al.(2008) พร้อมกับชี้ให้เห็นว่ารูปแบบดังกล่าวของเขาทั้งสองนำไปใช้ได้เป็นอย่างดีมีสภาพอย่างมากกับวิชาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมได้ในทุกสังคมตามแต่ละบริบทที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังจะแสดงให้เห็นถึงการได้เปรียบทางการแข่งขันด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะสิ่งที่เขาทั้งสองเรียกว่า “สิ่งแวดล้อมทางความสามารถการแข่งขัน” (Competitive environment) ที่ให้เห็นการได้เปรียบทางการแข่งขัน

ในระดับใดของวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมได้ เช่น สมรรถนะโลจิสติกส์ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนกับการพิจารณาวิเคราะห์จากการขาดทรัพยากรจากผลของการทำลายสิ่งแวดล้อม แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมที่ยังไม่เป็นรูปธรรม การบริหารสินค้าคงคลังที่ไม่ได้มองถึงความยั่งยืนมากกว่าเพียงอยู่รอดได้ในธุรกิจหรือให้มีกำไร โดยเฉพาะสินค้าทางการเกษตรและอาหารที่ต้องสร้างภาพของการประกอบกิจการให้ชัดเจนตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ให้สัมพันธ์กับห่วงโซ่คุณค่าและโลจิสติก (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน)

ดังนั้น Manssdo and Coelho จึงให้แนวการวิเคราะห์ที่เรียกว่า 3 ขวานหรือการตัดทอนแห่งการวิเคราะห์สมรรถนะโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) Three axes of logistic (applying Green logistic) Performance ไว้ดังนี้

1. สมรรถนะทางโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน) ให้ความหมายถึง ความหนักเบาของระดับประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและระดับการให้บริการที่เชื่อมโยงกิจกรรมโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน)

2. การสร้างการได้เปรียบเชิงการแข่งขัน คือ การรับรู้คุณค่าของโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน) เปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือผู้ประกอบการในตลาดเดียวกันของวิสาหกิจชุมชนตามการออกแบบห่วงโซ่คุณค่าและแนวคิด Balanced Scorecard รวมถึงสร้างต่อบุคลากร

3. สมรรถนะทางธุรกิจหรือของวิสาหกิจชุมชน คือ การที่วิสาหกิจชุมชนแต่ละประเภทขนาดกลางหรือขนาดย่อมต้องสร้างสมรรถนะทางธุรกิจจากสมรรถนะโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับ โลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน) ด้วยการจัดตั้งศูนย์กลางโลจิสติกส์ในทุกกิจกรรมไว้ในสถานที่เดียวกันคือชุมชนเดียวกันหรือรวมกลุ่มสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันหรือใช้ร่วมกันหรือสัมพันธ์กัน เพื่อให้บริหารจัดการได้ ทั้งทาง ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การมีผลกำไร และสร้างความมั่งคั่งทางการเงินและทางบัญชี พร้อมกับรับผิดชอบต่อสังคมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจศักยภาพขีดความสามารถทางการแข่งขันให้บุคลากรด้วย

ดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้จะแสดงเป็นภาพให้ทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ในภาพที่ต่อ 5-3 ต่อไปนี้

ภาพที่ 5-3 แสดงรูปแบบกรอบแนวคิดจากมิติแนวคิดวิเคราะห์สมรรถนะโลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน)

3 ขวานหรือการตัดทอนแห่งการวิเคราะห์โลจิสติกส์ (ประยุกต์กับโลจิสติกส์สีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน) ผู้ความสำเร็จธุรกิจวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม

ที่มา : ประยุกต์จาก Mansiddo and Coelho, (2013)

รูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคตของโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจ
ชุมชนทางการเกษตรและอาหารที่นำไปสู่การบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

จากการอภิปรายผลการวิจัยข้างต้นสามารถประยุกต์สังเคราะห์เป็นรูปแบบเชิงแนวโน้มนั้นที่
เป็นไปได้หรือรูปแบบเชิงวิสัยทัศน์ตามแนวคิดของ Linstone and Turoff, 2002 ตามความ
สอดคล้องของเทคนิคเดลฟายได้ดังภาพที่ 5-4 ต่อไป

- 1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.1.1 จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.1.2 การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญคือสถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่ง สนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น
 - 1.1.3 นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีการกำหนดแผนดำเนินงานชัดเจนกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยสุดหรือระดับต่ำสุด
- 1.2 ประสิทธิภาพให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่าประกอบด้วย
 - 1.2.1 ประสิทธิภาพให้บริการทางบรรจุภัณฑ์
 - 1.2.2 การจัดส่งลาภ
 - 1.2.3 การผสมสินค้า
 - 1.2.4 การให้บริการสินค้าพร้อมขาย
- 1.3 ประสิทธิภาพด้านบุคลากร
 - 1.3.1 ความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญด้วยความตระหนักในหน้าที่ของตัวเองในการจัดการคลังสินค้าและการให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.3.2 การประสานความร่วมมือในการลดปริมาณสินค้าที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสินค้าสำรองคลังให้ต่ำสุด
 - 1.3.3 การประสานความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินกำหนดมาตรฐานภายในคลังสินค้า
 - 1.3.4 ความคิดริเริ่มในการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึงพอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้าเพิ่มอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและสินค้าให้มีในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในคลังสินค้า

- 2.1 ความคาดหวังตามบริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 2.1.2 นโยบายชัดเจนและประกาศให้สาธารณะชนตลอดจนชุมชนได้รับรู้ในการวางตำแหน่งจุดขึ้นของบริษัทเป็นองค์การสีเขียวสำหรับงานวิจัยนี้คือวิสาหกิจชุมชนสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 2.1.2 สร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าในด้านของพื้นฐานการบริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมถึงความเสียหายจากความเสี่ยงในการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและความถูกต้องของการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 2.1.3 สร้างการตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าในด้านเวลาการจัดส่งสินค้าและการรักษาคุณภาพสินค้าในคลังสินค้าให้อยู่ในคุณภาพที่ดีและสร้างภาพลักษณ์ให้กับสินค้าทางอ้อมในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 2.1.4 ควรแสดงสมรรถภาพ ในการติดต่อสื่อสารของลูกค้ากับองค์กรในทุก ๆ ด้าน เช่น ทักษณลูกค้าที่รับสมรรถภาพพนักงานส่งสินค้าในการส่งมอบสินค้าพนักงานคลังสินค้าในการตรวจสอบสินค้า พนักงานบริการรับโทรศัพท์และการให้บริการข่าวสารแก่ลูกค้าและพนักงานประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
 - 2.1.5 ความมั่นใจแก่ลูกค้าที่ลูกค้าสัมผัสได้หรือเห็นได้จากทางกายภาพ เช่น ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการลดปล่อยก๊าซคาร์บอนจากระบบระบายอากาศ การรับมือการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศการกำจัดน้ำเสีย ผลภาวะที่มีผลต่อคุณภาพสินค้าความสามารถลดลดจนสภาพในคลังสินค้าจนถึงสภาพของรถขนส่งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเก่าสุดไตรมาสซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานกำหนดแน่นอนเป็นต้น
 - 2.1.6 ความมีอิสระที่ยืดหยุ่นที่เป็นมิตรและเต็มใจให้บริการพร้อมเสริมสร้างภาพลักษณ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้องค์การด้วยการสร้างความรู้ที่ปลอดภัยให้ลูกค้าในการไม่รับความเสี่ยงทางคุณภาพสินค้าการขนส่งนอกจากตรงเวลาทันเวลาแล้วยังมีภาพลักษณ์ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจนถึงภาพลักษณ์ทางการค้าให้ลูกค้ารู้สึกเป็นคนพิเศษตลอดเวลา

- 1.4 ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล
 - 1.4.1 การนำผลการประเมินการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.4.2 การส่งเสริมการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนเพื่อสนองตอบและรับรองการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศที่มีผลต่อคลังสินค้าและแนวคิดคลังสินค้าคาร์บอนต่ำ
 - 1.4.3 การประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้ากับการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือบริษัทสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อลูกค้าและสาธารณะชน
 - 1.4.4 การติดตามประเมินผลตามมาตรฐานตรวจสอบและประกันคุณภาพสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีประเมินหลากหลายแสดงครอบคลุมถึงสื่อออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์

- 3.1 กลยุทธ์การแข่งขัน
 - 3.1.1 กลยุทธ์การแข่งขันควรสอดคล้องกลยุทธ์การออกแบบห่วงโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากงานหลักหรือกิจกรรมหลักการวิจัยและพัฒนา การบริการลูกค้า
 - 3.1.2 การบริหารกลยุทธ์การแข่งขันควรจัดทำกลยุทธ์ของแต่ละงานให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแนวคิด Balanced scorecard

- 3.2 กลยุทธ์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 3.2.1 กลยุทธ์ สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชิงประสิทธิภาพ
 - 3.2.2 กลยุทธ์สมรรถนะประสิทธิภาพด้านบุคลากรที่ต้องตระหนักว่าการจัดการโลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผนปฏิบัติการและจัดการคลังสินค้า และการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการแข่งขันมีความสำคัญอย่างมากต่อการเก็บรักษาสินค้าสนองตอบความต้องการของสินค้าและภาพลักษณ์องค์กร
 - 3.2.3 ปัจจัยความสำเร็จโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการสินค้าคงคลัง

5.3 การตรวจสอบรูปแบบและผลการตรวจสอบรูปแบบ

จากรูปแบบในภาพที่ 5-4 ข้างต้นผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นหมวดหมู่และบรรจุไว้ในแบบสอบถามในรูปตารางของการพิจารณาความสอดคล้องของค่าความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิท่านได้พิจารณาตามแนวคิดของ Broun and Moberg (1980) และ Linstone and Turoff (2002) ที่ให้ใช้การประเมินรูปแบบผู้ทรงคุณวุฒิด้วยเหตุผล

1. เพื่อให้ได้ข้อสรุปการวิเคราะห์ห้วงวิพากษ์วิจารณ์ในคุณภาพของเนื้อหาที่ต้องการประเมินปรากฏอยู่ในข้อมูลของรูปแบบ

2. ผู้ทรงคุณวุฒิที่คัดเลือกให้มาประเมินส่วนมากมักจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่มีประสบการณ์สูงอยู่แล้ว การวินิจฉัยลงความเห็นแสดงด้วยเชิงประจักษ์ข้อมูลทางสถิติชัดเจนด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

3. ผู้ทรงคุณวุฒิที่คัดเลือกให้ประเมินมีความน่าเชื่อถือมีความเป็นกลางจากดุลยพินิจที่ดีไม่มีส่วนได้เสียกับรูปแบบที่ตนเองประเมิน แสดงความยุติธรรมอย่างไม่มีที่วาระแฝง (hidden agenda) และผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) รวมถึงปลอดค่าความนิยมหรืออคติส่วนตัวด้วย (Value free or Stereotype)

จากข้างต้น การตรวจสอบรูปแบบของงานวิจัยนี้จึงให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของรูปแบบ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

1. เอกชัย คชะชา	Commercial Director บริษัท เอส แอล โลจิสติกส์ จำกัด
2. ทวี บุญประดิษฐ์	ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนภาคกลางตอนล่าง
3. ผศ.ดร.นงลักษณ์ บุญลาห่วย	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ดร.สมชาย ปัญญาเจริญ	อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร
5. ดร.มนตรี ฐิโรโฆไท	กรรมการบริหารบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม
ขนาดกลางและขนาดย่อม (บสย.) อดีตที่ปรึกษาด้าน
เศรษฐกิจและด้านธุรกิจวิสาหกิจชุมชนสี่ภาคของอดีต
รองนายกรัฐมนตรี กิตติ ฌ ระนอง

สำหรับผลการตรวจสอบรูปแบบจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องจากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5-4 คำตอบของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการตรวจสอบ แนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน

ปัจจัยแนวโน้มรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืน	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม							
1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1.00
1.1.1 จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1.00
1.1.2 การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญคือสถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่ง สนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น	1	1	1	1	0	4	0.80

1.1.3 นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีการกำหนดแผนดำเนินงานชัดเจนกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดหรือระดับต่ำสุด	1	1	1	1	1	5	1.00
1.2 ประสิทธิภาพให้บริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่าประกอบด้วย	1	0	1	1	1	4	0.80
1.2.1 ประสิทธิภาพให้บริการทางบรรจุภัณฑ์	1	1	1	1	1	5	1.00
1.2.2 การติดสลาก	1	1	1	1	1	5	1.00
1.2.3 การผสมสินค้า							
1.2.4 การให้บริการสินค้าพร้อมขาย	1	0	1	1	1	4	0.80
1.3 ประสิทธิภาพด้านบุคลากร	1	1	1	1	1	5	1.00
1.3.1 ความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญด้วยความตระหนักในหน้าที่ของตัวเองในการจัดการคลังสินค้าและการให้บริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1.00

1.3.2 การประสานความร่วมมือในการลดปริมาณสินค้าที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำรองคลังให้ต่ำสุด	1	1	1	1	0	4	0.80
1.3.3 การประสานความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินกำหนดมาตรฐานภายในคลังสินค้า	1	1	1	1	1	5	1.00
1.3.4 ความคิดริเริ่มในการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึงพอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้า เพิ่มอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและสินค้าให้มีในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในคลังสินค้า	1	1	1	1	1	5	1.00
1.4 ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00
1.4.1 การนำผลการประเมินการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1	0	1	1	1	4	0.80

<p>1.4.2 การส่งเสริมการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยืดหยุ่นเพื่อสนองตอบและรับรองการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศที่มีผลต่อคลังสินค้าและแนวคิดคลังสินค้าคาร์บอนต่ำ</p>	1	1	1	1	0	4	0.80
<p>1.4.3 การประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้ากับการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือบริษัทสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อลูกค้าและสาธารณะชน</p>	1	1	1	1	1	1	1.00
<p>1.4.4 การติดตามประเมินผลตามมาตรฐานตรวจสอบและประกันคุณภาพสมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีประเมินหลากหลายแสดงครอบคลุมถึงสื่อออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์</p>	1	1	0	1	1	4	0.80

2. สมรรถนะองค์การที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย	1	1	1	1	1	5	1.00
2.1 ความคาดหวังตามบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1.00
2.1.2 นโยบายชัดเจนและประกาศให้สาธารณะชนตลอดจนชุมชนได้รับรู้ในการวางตำแหน่ง จุดยืนของบริษัทเป็นองค์การสีเขียวสำหรับงานวิจัยนี้คือวิสาหกิจชุมชนสีเขียว หรือ เป็น มิตร กับ สิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	0	4	0.80
2.1.2 สร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าในด้านของพื้นฐานการบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมถึงความเสียหายจากความเสี่ยงในการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและความถูกต้องของการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	0	4	0.80

<p>2.1.3 สร้างการตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าในด้านเวลาการจัดส่งสินค้าและการรักษาคุณภาพสินค้าในคลังสินค้าให้อยู่ในคุณภาพที่ดี และสร้างภาพลักษณ์ให้กับสินค้าทางอ้อมในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	1	1	1	1	1	5	1.00
<p>2.1.4 แสดงสมรรถภาพในการติดต่อสื่อสารของลูกค้ากับองค์กรในทุก ๆ ด้าน เช่น ทัศนคติลูกค้ากับสมรรถภาพพนักงานขนส่งสินค้าในการส่งมอบสินค้า พนักงานคลังสินค้าในการตรวจสอบสินค้า พนักงานบริการรับโทรศัพท์ และการให้บริการข่าวสารแก่ลูกค้าและพนักงานประชาสัมพันธ์เป็นต้น</p>	1	1	1	1	1	5	1.00
<p>2.1.5 ความมั่นใจแก่ลูกค้าที่ลูกค้าสัมผัสได้หรือเห็นได้จากทางกายภาพ เช่น ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการลดปล่อยก๊าซคาร์บอนจากระบบระบายอากาศ การรับมือการ</p>	1	0	1	1	1	4	0.80

<p>เปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศ การกำจัดน้ำเสีย มลภาวะที่มีผลต่อคุณภาพสินค้าความสามารถตลอดจนสภาพในคลังสินค้าจนถึงสภาพของรถขนส่งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเก่าสุดโถมซึ่งจะส่งผลต่อการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานกำหนดแน่นอนเป็นต้น</p>							
<p>2.1.6 ความมีอริชาสัยที่ดีที่เป็นมิตรและเต็มใจให้บริการ พร้อมเสริมสร้างภาพลักษณ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้องค์กรด้วยการสร้างความรู้สึกปลอดภัยให้ลูกค้าในการไม่รับความเสี่ยงทางคุณภาพสินค้าการขนส่งนอกจากตรงเวลาทันเวลาแล้วยังมีภาพลักษณ์ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจนถึงภาพลักษณ์ทางการค้าให้ลูกค้ารู้สึกเป็นคนพิเศษตลอดเวลา</p>	1	1	1	1	1	1	1.00
<p>2.2 สร้างภาพลักษณ์การเป็นองค์กร สร้างภาวะโซ่คุณค่าผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	1	1	1	1	1	5	1.00

<p>2.2.1 กิจกรรมหลักของ ปฏิบัติการโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์ กับโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ซึ่งเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการ การกระจายสินค้าและการ บริการลูกค้าที่ล้วนมีผลต่อการ จัดการสินค้าคงคลังหรือการ บริหารสินค้าคงคลังและ บรรลุผลการส่งมอบผลิตภัณฑ์ หรือสินค้าหรือบริการที่มีต้นทุน ต่ำและมีคุณค่ากับลูกค้ามาก</p>	1	1	1	1	1	5	1.00
<p>2.2.2 กิจกรรมหลักของ การวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริม การสร้างปฏิบัติการโซ่คุณค่าที่ สัมพันธ์กับโลจิสติกส์ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมในการจัดการ สินค้าคงคลังและหรือบริหาร สินค้าคงคลัง</p>	1	1	1	1	1	5	1.00
<p>2.2.3 กิจกรรมบริการ ลูกค้าหรือการให้การสนับสนุน การตลาดและการขายจากการ จัดการคลังสินค้าหรือบริการ สินค้าคงคลังจากงานด้านโลจิส- ติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	1	1	1	1	1	5	1.00

3. การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันประกอบด้วย							
3.1.1 กลยุทธ์การแข่งขันควรสอดคล้องกลยุทธ์การออกแบบห่วงโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์การให้บริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากงานหลักหรือกิจกรรมหลักการวิจัยและพัฒนาการบริการลูกค้า	1	1	1	1	1	5	1.00
3.1.2 การบริหารกลยุทธ์การแข่งขันควรจัดทำกลยุทธ์ของแต่ละงานให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแนวคิด Balanced scorecard	1	1	1	1	1	5	1.00
3.2 กลยุทธ์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1.00
3.2.1 กลยุทธ์ สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชิงประสิทธิภาพ							
3.2.2 กลยุทธ์สมรรถนะประสิทธิภาพด้านบุคลากรที่ต้องตระหนักว่าการจัดการโลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผนปฏิบัติตามแผนและการจัดการคลังสินค้า และการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การแข่งขันมี							

ความสำคัญอย่างมากต่อการเก็บรักษาสินค้าสนองตอบความต้องการของสินค้าและภาพลักษณ์องค์กร							
3 . 2 . 3 ปัจจัยความสำเร็จ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการสินค้าคงคลัง							

ทั้งนี้จากรางข้างต้น แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตรวจสอบรูปแบบที่เป็นไปได้ในอนาคต ในการวัดรูปแบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารเพื่อบริหารสินค้าคงคลังอย่างยั่งยืนจากคำตอบที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญที่กำหนดไว้ 5 ท่าน ดังกล่าวพบว่า รูปแบบที่มีองค์ประกอบ 5 ด้านนั้นมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence :IOC) มากกว่า 0.5 ทุกองค์ประกอบ (IOC >0.5) นำรูปแบบดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาใช้ในทางปฏิบัติได้มีความตรงเชิงเนื้อหา

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึกอบรมโลจิสติกส์รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

1. สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สมรรถนะองค์การที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย
3. การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันประกอบด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

จากการศึกษารูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

1. การศึกษาวิจัยในลักษณะ Action Research แบบ Par โดยจะได้ทราบถึงการนำรูปแบบ โลจิสติกส์รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตร

และอาหาร ไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการตกผลึกเป็นทฤษฎีฐานราก เพื่อประโยชน์ต่อการขยายองค์ความรู้ในเรื่องนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

2. ควรพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมทางโลจิสติกส์รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารทางการสร้างประสิทธิภาพให้กับทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจอื่นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถามงานวิจัย (IOC)
 - รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
 - รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มระชาพิเคราะห์ (Focus Group) เพื่อประกอบวิทยานิพนธ์
 - รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินคู่มือสำหรับประกอบวิทยานิพนธ์
-

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถามงานวิจัย (IOC)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง
1	ดร.พิรุชญาณ์ คานะโกะ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประสบการณ์ทางด้านบัญชีมากกว่า 10 ปี
2	ดร.พรปวีณ์ ชาญสุวรรณ	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต 34/17 ถ.บรมราชชนนี แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ ประสบการณ์ทางด้านบัญชีและสอบบัญชีมากกว่า 10 ปี
3	ผศ.ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประสบการณ์ทางด้านบัญชีมากกว่า 10 ปี
4	นายศรายุทธ์ ยิ้มเรือน	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต 114/2 หมู่ 1 ต.บางคูเวียง อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130 ประสบการณ์ทางด้านบัญชีและสอบบัญชีมากกว่า 10 ปี
5	นางสาวทิพสุดา ไชยสาม	บริษัท ที่ปรึกษา เทสตรี้ (2539) จำกัด 79 ซ. โชติวัฒน์ 14 ถ. ประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กทม. 10800 ประสบการณ์ทางด้านบัญชีและสอบบัญชีมากกว่า 30 ปี

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง / สังกัด / สถานที่ทำงาน
1	ดร.เกียรตินิยม คุณติสุข	หุ้นส่วนผู้สอบบัญชี ฝ่ายตรวจสอบลูกค้า บริษัท คีลอยส์ ฟูซุ โทมัทสุ ไชยยศ สอบบัญชี
2	คุณบุญเลิศ กมลชนกกุล	หุ้นส่วนผู้สอบบัญชี ฝ่ายตรวจสอบลูกค้า บริษัท เคพีเอ็มจี ภูมิไชย สอบบัญชี จำกัด
3	ดร.จุฬารัตน์ จิตไพศาลวัฒนา	นักวิชาการต่างประเทศ สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์
4	ดร.อมรา ตรีศรีวัฒน์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประธานสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
5	ผศ.กัลยาภรณ์ ปานมะเริง เบอร์ด	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี ผู้ช่วยอธิการบดีด้านแผนและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
6	ดร.สมศักดิ์ ประถมศรีเมฆ	ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7	นายนิพล แก่นโกมล	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อดีตผู้จัดการฝ่ายตรวจสอบบัญชี บริษัท เอ็นส์ที แอนด์ ยัง สอบบัญชี จำกัด
8	นายกวินภพ ปรีดี	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต บริษัท จีเอสไอเอ รัสติคา สอบบัญชี จำกัด อดีตผู้จัดการฝ่ายตรวจสอบบัญชี บริษัท คีลอยส์ ฟูซุ โทมัทสุ ไชยยศ สอบบัญชี
9	คุณยุทธพงศ์ สุนทรินคะ	กรรมการบริหาร ตรวจสอบบัญชี บริษัท เคพีเอ็มจี ภูมิไชย สอบบัญชี จำกัด

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

เข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่มประชาพิจารณ์ (Focus Group) เพื่อประกอบวิทยานิพนธ์

เรื่อง รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล

วันที่ วันเสาร์ที่ 9 กันยายน พ.ศ.2560 เวลา 13.30-15.30 น.

สถานที่ ห้อง96-414 ตึก 96 คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
1	ดร.เกียรตินิยม คุณติสุข	หุ้นส่วนผู้สอบบัญชีฝ่ายตรวจสอบ บริษัท ดีลอยด์ ทูช โรมัทสุ ไชยยศ สอบบัญชี คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี
2	คุณกวิณภพ ปรีดี	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต บริษัท จีเอสไอเอ รัตติศา สอบบัญชี จำกัด
3	คุณธีรเดช ศรีทองพิมพ์	ผู้จัดการอาวุโส บริษัท สำนักงานอิวาย จำกัด
4	คุณธนัสพร ธนากรกิจกุล	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ผู้จัดการ บริษัท สำนักงานธนาธรรมจำกัด
5	คุณบุญยวีร์ เลิศลอยจูลชัย	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
6	ดร.พรปวีณ์ ชาญสุวรรณ	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
7	คุณ พิมพ์ภัส สุขพลภักดิ์	ผู้จัดการฝ่ายบัญชี บริษัท บางซื่อโรงสีไฟ เจียเม็ง จำกัด
8	ดร.พิฐษณานันท์ คานะโกะ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร

9	คุณพัทธนันท์ พรรณา	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยหอการค้า มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
10	คุณวราภรณ์ สุวแซ	ผู้จัดการ บริษัท เพ เอส เค การบัญชี จำกัด
11	คุณวรรณุช โคทองสถิตย์	บริษัท ดีไอเอ ออดิท จำกัด
12	คุณศรายุทธ ยิ้มเรื่อน	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
13	รศ.ดร.สมพงษ์ พรอุปถัมภ์	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต อาจารย์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
14	ผศ.ดร.อิสราภรณ์ หนูผล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
15	ดร.อุษา ไบมานนท์	นักบัญชีอิสระ
16	คุณ นิธิศ คำวันดี	ฝ่ายพัฒนากิจการมนุษย บริษัท ดีลอยส์ ทัช โธมัทสு ไชยยศ สอบบัญชี

นางอมรศิริ คิสสร (ผู้วิจัย)

นักศึกษาปริญญาเอก สาขา การพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : รศ.ดร. สักกรินทร์ อยู่ผ่อง

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ศ.ดร. ชีรวุฒิ บุญยโสภณ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อประเมินคู่มือสำหรับประกอบวิทยานิพนธ์
เรื่อง รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล

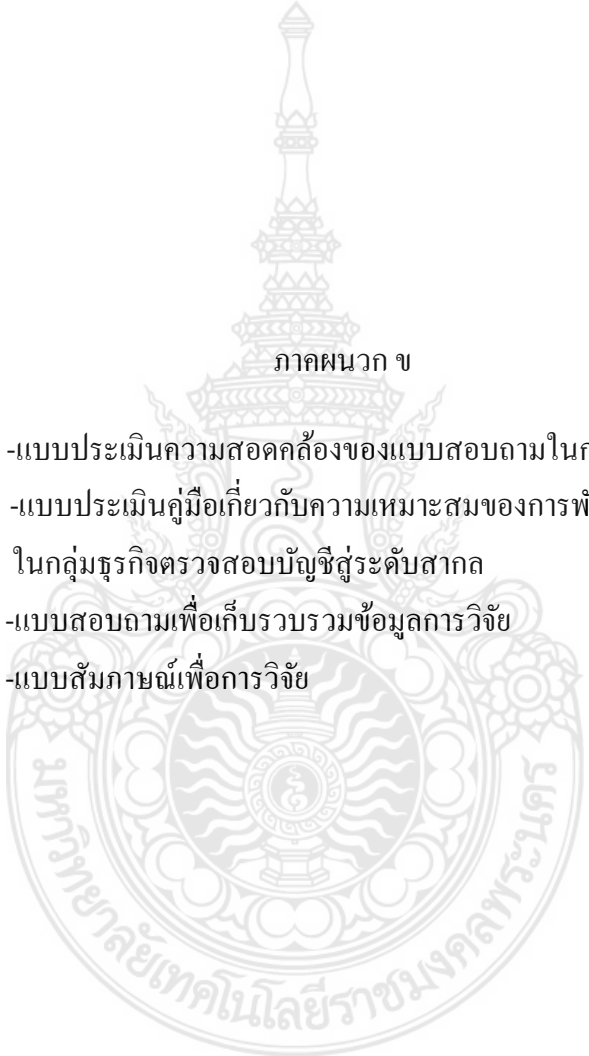
ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
1	ดร.พรปวีณ์ ชาญสุวรรณ	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2	คุณกวิณภพ ปรีดี	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต บริษัท จีเอสไอเอ รัตติกา สอบบัญชี จำกัด
3	ดร.พิรุชญาณ์ คานะโกะ	อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร
4	อาจารย์ศรายุทธ ยิ้มเรื่อน	ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5	ดร.สมเจตน์ สัตยกิจขจร	กรรมการผู้จัดการ บริษัท สร้างสรรค์สื่อเพื่อการเรียนรู้ จำกัด
6	ผศ.ดร.พงษ์ศักดิ์ กิรดิวินทกร	ผู้อำนวยการสถาบันสหกิจศึกษาและพัฒนาสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ไทย-เยอรมัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าพระนครเหนือ

นางอมรศิริ คิสสร (ผู้วิจัย)

นักศึกษาปริญญาเอก สาขา การพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : รศ.ดร. สักรินทร์ อยู่ผ่อง

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ศ.ดร. ธีรวุฒิ บุญยโสภณ

ภาคผนวก ข

- แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามในการวิจัย
- แบบประเมินคู่มือเกี่ยวกับความเหมาะสมของการพัฒนาผู้สอบบัญชี
ในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล
- แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
- แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามในการวิจัย เรื่อง

รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

คำชี้แจง

แบบประเมินความสอดคล้อง (Index Item Objective Congruence :IOC) ของแบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของคชภูนิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจการตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล” ของนางอมรศิริ ดิสรส นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนารัฐกิจและอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล เพื่อนำไปพัฒนาผู้สอบบัญชีให้มีศักยภาพสามารถไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ(ซึ่งรวมถึงประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภูมิภาคอื่น และทั่วโลก)

กรุณาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อข้อคำถามในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ทั้งนี้โดยแบบสอบถามประกอบด้วยชุดคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้สอบบัญชีที่ตอบแบบสอบถามที่มีอยู่ในปัจจุบัน และระดับความต้องการพัฒนาของผู้สอบบัญชีเพื่อสู่ระดับสากล จำนวน 70 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเหมาะสมและหากไม่เหมาะสม กรุณาเขียนข้อคิดเห็นเพื่อปรับปรุง		เหมาะสม	ควร ปรับปรุง
1. เพศ	☐ ชาย ☐ หญิง	✓	
2. อายุ	☐ ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 26 – 30 ปี ☐ 31 – 40 ปี ☐ ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	✓	
3. สถานภาพ	☐ โสด ☐ สมรส		✓
4. ระดับการศึกษา	☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก ☐ อื่นๆ (ระบุ).....	✓	
5. ประสบการณ์การทำงาน	☐ 3 – 10 ปี ☐ 11 – 15 ปี ☐ 16 – 20 ปี ☐ ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป		✓
6. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	☐ ได้รับใบอนุญาตในประเทศไทย ☐ ได้รับใบอนุญาตในระดับสากล	✓	
7. ประสบการณ์การทำงาน	☐ 3 – 10 ปี ☐ 11 – 15 ปี ☐ 16 – 20 ปี ☐ ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป		✓

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นต่อความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้สอบบัญชีที่มีในปัจจุบัน และความต้องการพัฒนาเพื่อให้สามารถไปปฏิบัติงานในต่างประเทศได้ ตามระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง น้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้
ทักษะ และคุณลักษณะของผู้สอบบัญชีที่มีในปัจจุบันและความต้องการพัฒนาเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานใน
ต่างประเทศ โดยพิจารณาด้วยเกณฑ์ ต่อไปนี้

- 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญ ไม่เห็นด้วย
0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญ ไม่แน่ใจ
1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วย

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ (Knowledge)	ระดับที่ท่านมี อยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอ และ เพิ่มเติม	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		คนที่						
												1	2	3	4	5		
1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ทางด้านวิชาชีพ																		
1.1 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ระดับสากล (IFRS, US GAAP)												1	1	1	1	1	5	1.00
1.2 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการสอบ บัญชี (ISA)												1	1	1	1	1	5	1.00
1.3 ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างของ หลักการบัญชีที่รับของทั่วไปของ ประเทศที่จะไปปฏิบัติงาน												1	1	1	1	1	5	1.00
1.4 ความรู้ในระบบบัญชีของประเทศที่ จะไปปฏิบัติงาน												1	1	1	1	1	5	1.00
1.5 ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพ ตามกรอบ TSQC												1	1	1	1	1	5	1.00
1.6 การพัฒนาความรู้ทางบัญชีอย่าง ต่อเนื่อง ให้ทัดเทียมระดับนานาชาติ ตลอดเวลา												1	1	1	1	1	5	1.00
1.7 ความรู้เกี่ยวกับตลาดทุน ตลาดเงิน เพื่อวิเคราะห์ฐานะการเงินในปัจจุบัน ของลูกค้า ได้แก่ การวิเคราะห์ อัตราส่วน การวิเคราะห์แนวโน้มการ วิเคราะห์กระแสเงินสด												1	1	1	1	1	5	1.00

2. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและภาษีของธุรกิจที่ตรวจสอบ																				
2.1 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินในแต่ละธุรกิจที่ตรวจสอบ														1	1	1	1	1	5	1.00
2.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับธุรกิจที่ตรวจสอบ														1	1	1	1	1	5	1.00
2.3 ความรู้เกี่ยวกับภาษีในธุรกิจที่ตรวจสอบและอนุสัญญาภาษีซ้อน														1	1	1	1	1	5	1.00

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ (Knowledge)	ระดับที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC								
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		คนที่														
												1	2	3	4	5										
2.4 ความรู้เกี่ยวกับอนุสัญญาภาษีซ้อน																				1	1	1	1	1	5	1.00
2.5 ติดตามการเปลี่ยนแปลงของภาษีด้านต่างๆอย่างต่อเนื่อง																				1	1	1	1	1	5	1.00
2.6 ติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายอย่างต่อเนื่อง																				1	1	1	1	1	5	1.00
3. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจของลูกค้า																										
3.1 ความรู้ในธุรกิจของลูกค้าที่ตรวจสอบ																				1	1	1	1	1	5	1.00
3.2 ความรู้เกี่ยวกับ เศรษฐกิจสังคมนโยบายสิ่งแวดล้อม แนวโน้มธุรกิจ ความต้องการของผู้บริโภค เพื่อประเมินความเสี่ยงของธุรกิจของลูกค้า																				1	1	1	1	1	5	1.00
3.3 ความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของโลกาภิวัตน์ รวมถึงบทบาทของธุรกิจข้ามชาติ และตลาดเกิดใหม่																				1	1	1	1	1	5	1.00

3.4 ความรู้ในธุรกิจของลูกค้าในประเทศที่จะไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรของธุรกิจ กลุ่มอุตสาหกรรม คู่แข่งขัน ความซับซ้อนของธุรกิจ เพื่อประเมินความเสี่ยงในงบการเงิน																					0	0	1	0	0	1	0.20																															
3.5 การติดตาม การเปลี่ยนแปลงต่างๆ จากปีก่อน ได้แก่ ผู้บริหาร โครงสร้างองค์กรของลูกค้า เพื่อประเมินความเสี่ยงในงบการเงิน																												1	1	1	1	1	5	1.00																								
4. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับทางเทคโนโลยีสารสนเทศ																																																										
4.1 ความรู้ในการใช้โปรแกรมในการตรวจสอบบัญชี เช่น Excel , ACL																																			1	1	1	1	1	5	1.00																	
ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ (Knowledge)	ระดับที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC																																								
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		คนที่																																														
												1	2	3	4	5																																										
4.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการระบบคอมพิวเตอร์การจัดการฐานข้อมูล เพื่อประเมินความเสี่ยง ความน่าเชื่อถือของระบบสารสนเทศ เช่น ระบบ ERP																																									1	1	1	1	1	5	1.00											
4.4 ความรู้เกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์เพื่อมอบหมายงานให้กับผู้เชี่ยวชาญ หากมีความจำเป็นต้องใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักตรวจสอบเทคโนโลยีสารสนเทศ																																																				1	1	1	1	1	5	1.00

4.5 ความรู้และก้ำวทันการใช้อุปกรณ์สารสนเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการตรวจสอบการเงิน															1	1	1	1	1	5	1.00								
4.6 ความรู้เกี่ยวกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์															1	1	0	1	1	4	0.80								
5. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศที่จะไปปฏิบัติงาน																													
5.1 ความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศที่จะไปปฏิบัติงาน																	1	1	1	1	1	5	1.00						
5.2 ความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมขององค์กรของประเทศที่จะไปปฏิบัติงาน																	1	1	1	1	1	5	1.00						
5.3 ความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นและสามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แตกต่างไปจากที่คุ้นเคย																	1	1	1	1	0	4	0.80						
ปัจจัยด้านทักษะ (Skill)	ระดับที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC											
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		คนที่																	
												1	2	3	4	5													
1. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการตรวจสอบการเงินของผู้สอบบัญชีระดับสากล																													
1.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเบื้องต้น การสอบถามรายการต่างๆ เพื่อนำไปสู่การวางแผนการตรวจสอบที่เหมาะสม																							1	1	1	1	1	5	1.00

1.2 การกำหนดระดับความมี สาระสำคัญ จากกำไร รายได้ สินทรัพย์หมุนเวียน และส่วนของผู้ ถือหุ้น																				1	1	1	1	1	5	1.00	
1.3 การวิเคราะห์ระบบการควบคุม ภายใน เพื่อนำมาประเมินความเสี่ยง ของธุรกิจในระบบบัญชี ข้อผิดพลาด และการทุจริต																					1	1	1	1	1	5	1.00
1.4 การใช้วิจารณ์ญาณ สงสัย สังกัด เยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ ในการ ตรวจสอบงบการเงิน เพื่อพิจารณา การตกแต่งงบการเงินผิดพลาดและ การทุจริต																					1	1	1	1	1	5	1.00
1.5 การกำหนดขอบเขตการ ตรวจสอบที่เหมาะสม โดยพิจารณา จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ การ ควบคุมภายใน สอบถามผู้บริหาร ฯลฯ																					1	1	1	1	1	5	1.00
1.6 ทักษะการปฏิบัติงาน และการ แก้ปัญหาต่างๆ ของธุรกิจอย่างมี หลักเกณฑ์ มีเหตุผลที่ชัดเจน โดยมี ข้อมูลอ้างอิงจากมาตรฐานบัญชีต่างๆ																					1	1	1	1	1	5	1.00
1.7 การพิจารณาความเพียงพอและ ความน่าเชื่อถือได้ของหลักฐาน																					1	1	1	1	1	5	1.00

ปัจจัยด้านทักษะ (Skill)	ระดับที่ท่านมี อยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		คนที่						
												1	2	3	4	5		
1.8 การวิเคราะห์ข้อมูล และการสอบ ทานข้อเท็จจริง หากพบสิ่งผิดปกติ อันนำมาซึ่งการตกแต่งงบการเงิน												1	1	1	1	1	5	1.00
1.9 การจัดระบบงานให้เป็นระดับ สากล มีหลักฐานการสั่งงาน และ ตารางการทำงานที่ชัดเจน												1	1	1	1	1	5	1.00
1.10 การปรับเปลี่ยนหมุนเวียน การ ทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ สอบบัญชีให้มีทักษะเพิ่มขึ้น												1	1	1	1	1	5	1.00
1.11 การเขียนรายงานมีความชัดเจน เหมาะสม นำเสนอให้รอบด้าน เพื่อ เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน												1	1	1	1	1	5	1.00
1.12 การคาดการณ์อนาคตของ เหตุการณ์ที่ตรวจพบและผลกระทบที่ อาจจะเกิดขึ้น และแจ้งให้ผู้บริหาร ทราบ												1	1	1	1	1	5	1.00
1.13 การเสนอแนะการควบคุม ภายใน ระบบต่างๆที่เหมาะสมให้แก่ องค์กร หลังจากตรวจสอบงบ การเงินเรียบร้อยแล้ว												1	1	1	1	1	5	1.00
2. ท่านมีทักษะทางด้านภาษา																		
2.1 การสื่อสารภาษาอังกฤษ												0	1	1	1	1	4	0.80
2.2 การอ่านภาษาอังกฤษ												1	1	1	1	1	5	1.00
2.3 การเขียนรายงานแจ้งผู้บริหาร และผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลเป็น ภาษาอังกฤษ												1	1	1	1	1	5	1.00

2.4 การเขียนรายงานผู้สอบบัญชีรับ อนุญาตเป็นภาษาอังกฤษ													1	1	1	1	1	5	1.00
2.5 การจัดทำกระดาษทำการเป็น ภาษาอังกฤษ													1	1	1	1	1	5	1.00

ปัจจัยด้านทักษะ (Skill)	ระดับที่ท่านมี อยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		คนที่							
												1	2	3	4	5			
2.6 การสื่อสารในภาษาของประเทศที่ จะไปปฏิบัติงาน													1	1	1	1	1	5	1.00

ปัจจัยด้านพฤติกรรม/ทัศนคติ (Attribute)	ระดับที่ท่านมี อยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		คนที่							
												1	2	3	4	5			
1. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรม คุณธรรมของผู้สอบบัญชีระดับสากล																			
1.1 ความซื่อสัตย์ สุจริต และศักดิ์ศรี ของวิชาชีพ													1	1	1	1	1	5	1.00
1.2 การรักษาความลับของลูกค้า													1	1	1	1	1	5	1.00
1.3 ความอิสระ โปร่งใส													1	1	1	1	1	5	1.00
1.4 ความเป็นกลาง													1	1	1	1	1	5	1.00
1.5 ความเที่ยงธรรม													1	1	1	1	1	5	1.00
2. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้สอบบัญชีระดับสากล																			
2.1 การรายงานตามความจริง เพื่อ ประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการ ตัดสินใจลงทุน													1	1	1	1	1	5	1.00
2.2 การสร้างความเชื่อมั่น ให้กับ ผู้รับบริการต่อความถูกต้องของงบ การเงิน เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ													1	1	1	1	1	5	1.00

2.3 การเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ และเหมาะสม																1	1	1	1	1	5	1.00	
3. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทัศนคติของผู้สอบบัญชีระดับสากล																							
3.1 การมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.2 ความกระตือรือร้น ที่จะเรียนรู้ ตลอดเวลา																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.3 ความเคารพ นับถือ การยอมรับ และมีความยืดหยุ่น																	1	1	1	1	1	5	1.00
ปัจจัยด้านพฤติกรรม/ทัศนคติ (Attribute)	ระดับที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความคิดเห็น					รวม	ค่า IOC					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		คนที่											
												1	2	3	4	5							
3.4 ความอดทน ขยัน ใฝ่รู้																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.5 ความเป็นผู้นำ กล้าตัดสินใจ กล้านำเสนอ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.6 การใช้ดุลยพินิจ อย่าง สมเหตุสมผล																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.7 ความระมัดระวัง สุขุมรอบคอบ มีวาทศิลป์ มนุษย์สัมพันธ์เข้ากับผู้อื่น																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.8 การทำงานเป็นทีม																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.9 ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และความสามารถในการทำงานภายใต้สภาวะที่มีความกดดัน																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.10 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์																	1	1	1	1	1	5	1.00
3.11 การให้คำปรึกษากับลูกค้า เพื่อนร่วมงาน และมีทัศนคติในแง่บวก แบ่งปันความรู้ และประสบการณ์																	1	1	1	1	1	5	1.00

3.12 การบริหารเวลา และทรัพยากร เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตาม เป้าหมายที่กำหนด																1	1	1	1	1	5	1.00
3.13 เปิดใจกว้างรับ ความรู้ ข้อคิดเห็น และ โอกาส ใหม่ ๆ ที่เข้ามา																1	1	1	1	1	5	1.00

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ควรเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับการเคยไปทำงานในต่างประเทศ และมีความประสงค์ที่จะไปทำงานใน
ต่างประเทศหรือไม่

ในโอกาสนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

แบบประเมินคู่มือเกี่ยวกับความเหมาะสมของการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชี
สู่ระดับสากล

คำชี้แจง

. ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับคู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชี
ในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ คำแนะนำเกี่ยวกับคู่มือการพัฒนา
ผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและ
สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 1 แบบประเมินคู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่มีต่อคู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับ

สากล

โปรดทำรายการประเมินโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็น
ของท่านโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

โปรดพิจารณาการประเมินใน 3 ประเด็นคือ

แบบประเมิน

ตอนที่ 1 แบบประเมินเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.คู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลมีความเหมาะสมตามรูปแบบทางวิชาการ					
2.คู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลมีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
3.คู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลมีความถูกต้อง ครบคลุม ครบถ้วน สำหรับการพัฒนาผู้สอบบัญชี					
4.คู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง					
5.คู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

.....

.....

.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง

รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล ซึ่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและสร้างรูปแบบพร้อมทั้งจัดทำคู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล เพื่อนำไปพัฒนาผู้สอบบัญชีให้มีศักยภาพสามารถไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ทั้งประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และภูมิภาคอื่นๆ

กรุณาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อข้อความในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น โดยแบบสอบถามประกอบด้วยชุดคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้สอบบัญชีที่มีอยู่ในปัจจุบัน และระดับความต้องการพัฒนาของผู้สอบบัญชีเพื่อสู่ระดับสากล จำนวน 63 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่าน โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อเพื่อให้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดจะถูกนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา และผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

นางอมรศิริ คิสสร

นักศึกษาปริญญาเอก

สาขาพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์

คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเหมาะสมและหากไม่เหมาะสม กรุณาเขียนข้อคิดเห็นเพื่อปรับปรุง

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	
2. อายุ	☐ ต่ำกว่า 25 ปี	☐ 26 – 30 ปี	
	☐ 31 – 40 ปี	☐ ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	
3. สถานภาพ	☐ โสด	☐ สมรส	☐ หย่าร้าง
4. ระดับการศึกษา	☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท	
	☐ ปริญญาเอก	☐ อื่นๆ (ระบุ).....	
5. ประสบการณ์การทำงาน	☐ ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 5 – 10 ปี	☐ 11 – 15 ปี
	☐ 16 – 20 ปี	☐ ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป	
6. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	☐ ได้รับใบอนุญาตในประเทศไทย		
	☐ ได้รับใบอนุญาตในระดับสากล		
7. ท่านเคยไปทำงานด้านบัญชีในต่างประเทศ (ถ้าเคยไม่ต้องตอบข้อ 8)	☐ เคย	☐ ไม่เคย	
8. หากท่านไม่เคยไปทำงานด้านบัญชีในต่างประเทศ ท่านมีความประสงค์จะไปทำงานในต่างประเทศหรือไม่	☐ ประสงค์	☐ ไม่ประสงค์	

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นต่อความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้สอบบัญชีที่มีในปัจจุบัน และความต้องการพัฒนาเพื่อให้สามารถไปปฏิบัติงานในต่างประเทศได้ ตามระดับ ดังนี้

- ระดับคะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด
- ระดับคะแนน 4 หมายถึง มาก
- ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง
- ระดับคะแนน 2 หมายถึง น้อย
- ระดับคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ปัจจัยด้านความรู้ (Knowledge)	ระดับที่ท่านมี อยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ทางด้านวิชาชีพบัญชีเพื่อพัฒนาผู้สอบบัญชีผู้ระดับสากลอย่างไร										
1.1 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีระดับสากล (IFRS, US GAAP)											
1.2 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการสอบบัญชี (ISA)											
1.3 ความรู้ในระบบบัญชีของธุรกิจที่ตรวจสอบ											
1.4 ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปของประเทศต่างๆ											
1.5 ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพตามกรอบ TSQC 1											
1.6 พัฒนาความรู้ทางบัญชีอย่างต่อเนื่องให้ทัดเทียมระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง											
1.7 ความรู้เกี่ยวกับตลาดทุน ตลาดเงิน เพื่อวิเคราะห์ฐานะการเงินในปัจจุบันของลูกค้าได้แก่ การวิเคราะห์อัตราส่วน การวิเคราะห์แนวโน้มการวิเคราะห์กระแสเงินสด											
2. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและภาษีของธุรกิจที่ตรวจสอบเพื่อพัฒนาผู้สอบบัญชีผู้ระดับสากลอย่างไร											
2.1 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินในแต่ละธุรกิจที่ตรวจสอบ											
2.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ตรวจสอบ											
2.3 ความรู้เกี่ยวกับภาษีในธุรกิจที่ตรวจสอบและอนุสัญญาภาษีซ้อน											

1.4 ใช้วิจารณ์งาน สังเกต เชี่ยวชาญผู้ประกอบวิชาชีพ ในการตรวจสอบงบการเงิน เพื่อพิจารณาการตกแต่งงบการเงิน ข้อผิดพลาด และการทุจริต												
1.5 กำหนดขอบเขตการตรวจสอบที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ การควบคุมภายใน สอบถามผู้บริหาร ฯลฯ												

ปัจจัยด้านทักษะ (Skill)	ระดับที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.6 ทักษะการปฏิบัติงาน และการแก้ปัญหาต่างๆ ของธุรกิจอย่างมีหลักเกณฑ์ มีเหตุผลที่ชัดเจน โดยมีข้อมูลอ้างอิงจากมาตรฐานบัญชีต่างๆ											
1.7 พิจารณาความเพียงพอและความน่าเชื่อถือได้ของหลักฐาน											
1.8 วิเคราะห์ข้อมูล และการสอบทานข้อเท็จจริง หากพบสิ่งผิดปกติ อันนำมาซึ่งการตกแต่งงบการเงิน											
1.9 จัดระบบงานให้เป็นระดับสากล มีหลักฐานการสั่งงาน และตารางการทำงานที่ชัดเจน											
1.10 มีการปรับเปลี่ยนหมุนเวียน การทำงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์ของผู้สอบบัญชีให้มีทักษะเพิ่มขึ้น											
1.11 สามารถเขียนรายงานมีความชัดเจนเหมาะสม นำเสนอให้รอบด้าน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน											

3.8 มีการทำงานเป็นทีม													
3.9 มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และความสามารถในการทำงานภายใต้สภาวะที่มีความกดดัน													
3.10 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์													
3.11 สามารถให้คำปรึกษากับลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน และมีทัศนคติในแง่บวก แบ่งปันความรู้ และประสบการณ์													
3.12 สามารถบริหารเวลา และทรัพยากร เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด													
3.13 เปิดใจกว้างรับ ความรู้ ข้อคิดเห็น และโอกาส ใหม่ ๆ ที่เข้ามา													

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง

รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล ซึ่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและสร้างรูปแบบพร้อมทั้งจัดทำคู่มือการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล เพื่อนำไปพัฒนาผู้สอบบัญชีให้มีศักยภาพสามารถไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ทั้งประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และภูมิภาคอื่นๆ

กรุณาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อข้อความในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น โดยแบบสอบถามประกอบด้วยชุดคำถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้สอบบัญชีที่มีอยู่ในปัจจุบัน และระดับความต้องการพัฒนาของผู้สอบบัญชีเพื่อสู่ระดับสากล จำนวน 63 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่าน โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อเพื่อให้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดจะถูกนำมาวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา และผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

นางอมรศิริ ดิสสร

นักศึกษาระดับปริญญาเอก

สาขาพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์

คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเหมาะสมและไม่เหมาะสม กรุณาเขียนข้อคิดเห็นเพื่อปรับปรุง

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	
2. อายุ	☐ ต่ำกว่า 25 ปี	☐ 26 – 30 ปี	
	☐ 31 – 40 ปี	☐ ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	
3. สถานภาพ	☐ โสด	☐ สมรส	☐ หย่าร้าง
4. ระดับการศึกษา	☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท	
	☐ ปริญญาเอก	☐ อื่นๆ (ระบุ).....	
5. ประสบการณ์การทำงาน	☐ ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 5 – 10 ปี	☐ 11 – 15 ปี
	☐ 16 – 20 ปี	☐ ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป	
6. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	☐ ได้รับใบอนุญาตในประเทศไทย		
	☐ ได้รับใบอนุญาตในระดับสากล		

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นต่อความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้สอบบัญชีที่มีในปัจจุบัน และความต้องการพัฒนาเพื่อให้สามารถไปปฏิบัติงานในต่างประเทศได้ ตามระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง น้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

A:ปัจจัยด้านคุณลักษณะ (Attribute)	ระดับที่ท่านมี อยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
A1. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรม คุณธรรมของผู้สอบบัญชีระดับสากล อย่างไร											
A1.1 ความซื่อสัตย์ สุจริต และศักดิ์ศรีของวิชาชีพ											
A1.2 รักษาความลับของลูกค้า											
A1.3 ความอิสระ โปร่งใส											
A 1.4 ความเป็นกลาง											
A 1.5 ความเที่ยงธรรม											
A2. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้สอบบัญชีระดับสากลอย่างไร											
A2.1 รายงานผลการตรวจสอบงบการเงินตามความจริง เพื่อประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการตัดสินใจลงทุน											
A2.2 สร้างความเชื่อมั่น ให้กับผู้รับบริการต่อความถูกต้องของงบการเงิน เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ											
A 2.3 เปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ และเหมาะสมต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน											
A:ปัจจัยด้านคุณลักษณะ (Attribute)	ระดับที่ท่านมี อยู่ในปัจจุบัน					ระดับที่ ต้องการพัฒนา					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
A3. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทัศนคติของผู้สอบบัญชีระดับสากลอย่างไร											
A3.1 มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ											
A3.2 มีความกระตือรือร้น ที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา											
A3.3 มีความเคารพ นับถือ การยอมรับ และมีความยืดหยุ่น											
A3.4 มีความอดทน ขยัน ใฝ่รู้											

A3.5 มีความเป็นผู้นำ กล้าตัดสินใจ กล้า นำเสนอ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า															
A3.6 ใช้ดุลยพินิจ อย่างสมเหตุสมผล															
A3.7 มีความระมัดระวัง สุขุมรอบคอบ มี วาทศิลป์ มนุษย์สัมพันธ์ดีเข้ากับผู้อื่น															
A3.8 มีการทำงานเป็นทีม															
A3.9 มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้า กับสภาพแวดล้อม และความสามารถใน การทำงานภายใต้สภาวะที่มีความกดดัน															
A 3.10 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์															
A3.11 สามารถให้คำปรึกษากับลูกค้ำ เพื่อนร่วมงาน และมีทัศนคติในแง่บวก แบ่งปันความรู้ และประสบการณ์															
A 3.12 สามารถบริหารเวลา และทรัพยากร เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมายที่ กำหนด															
A 3.13 เปิดใจกว้างรับ ความรู้ ข้อคิดเห็น และโอกาส ใหม่ ๆ ที่เข้ามา															

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล

คำชี้แจง

การสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยขออธิบายให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการจัดทำรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล จึงขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีกรอบข้อคำถามดังต่อไปนี้ (ขออนุญาตบันทึกคำสัมภาษณ์)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

.....

2. ตำแหน่งงาน

.....

3. สังกัดหน่วยงาน

.....

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด

.....

5. ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี และประสบการณ์การบริหารงาน.....ปี

6. ให้สัมภาษณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ส่วนที่ 2 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการจัดการความรู้ภายในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชี

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ท่านคิดว่าผู้สอบบัญชีควรจัดการความรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง

3.1 ความรู้ทางวิชาชีพ

3.2 ความรู้ทางภาษา

.....

.....

.....

3.3 ความรู้ทางธุรกิจ

.....
.....
.....

3.4 ความรู้ทางวัฒนธรรม

.....
.....
.....

3.5 ความรู้การตรวจสอบบัญชี

.....
.....
.....

3.6 การพัฒนาความรู้ต่อเนื่อง

.....
.....
.....

3.7 อื่นๆ

.....
.....
.....

ส่วนที่ 4 ท่านคิดว่าผู้สอบบัญชีควรมีทักษะและประสบการณ์ด้านใดบ้าง

4.1 ทักษะด้านวิชาชีพ

.....
.....
.....

4.2 ทักษะส่วนบุคคล

.....
.....
.....

4.3 การจัดการทางด้านธุรกิจ

.....
.....
.....

4.4 ประสบการณ์เชิงปฏิบัติ

.....
.....
.....

4.5 ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

.....
.....
.....

4.6 ทักษะการสื่อสาร

.....
.....
.....

4.7 อื่นๆ

.....
.....
.....

ส่วนที่ 5 ท่านคิดว่าผู้สอบบัญชีควรมีคุณลักษณะด้านใดบ้าง

5.1 ความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ

5.2 จริยธรรมและคุณธรรม

.....
.....
.....

5.3 ความรับผิดชอบต่อสังคม

5.4 การมีทัศนคติที่ดี

.....
.....
.....

5.5 การรักษาความลับ

5.6 การทำงานร่วมกับผู้อื่น

.....
.....
.....

5.7 อื่นๆ

.....
.....
.....

ส่วนที่ 6 ท่านคิดว่ากลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีควรมุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างไรเพื่อสู่ระดับสากล

.....
.....
.....

ส่วนที่ 7 ท่านคิดว่ากลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีควรให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย
หรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....

ส่วนที่ 8 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

วัน/เวลาสัมภาษณ์.....

ภาคผนวก ก

-การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group Discussion)

การสัมมนากลุ่ม

Focus Group Discussion

เรื่อง

รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

วันเสาร์ ที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2560 เวลา 13.30-15.30 น.

ณ ห้องประชุมที่ 96-414

คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. วัตถุประสงค์การสนทนากลุ่ม	2
2. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม	2
3. ประเด็นการสนทนากลุ่ม	3

คำชี้แจงการดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1. วัตถุประสงค์การสนทนากลุ่ม

- 1.1 เพื่อร่วมพิจารณาวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล
- 1.2 เพื่อร่วมประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล

2. เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

- ชุดที่ 1 แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเป็นไปได้ขององค์ประกอบของร่างรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล
- ชุดที่ 2 แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล

เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

ชุดที่ 1 แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเป็นไปได้ขององค์ประกอบ
ของรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล

คำชี้แจง

แบบประเมินเพื่อการวิจัย ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาผู้สอบ
บัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบการพัฒนา
ผู้สอบบัญชีผู้ระดับสากลและนำไปสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับ
สากล

โดยผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่าน กรุณาประเมินความเหมาะสม ให้ความเห็น และ
ข้อเสนอแนะต่อร่างรูปแบบ ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่ม
ธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับสากล

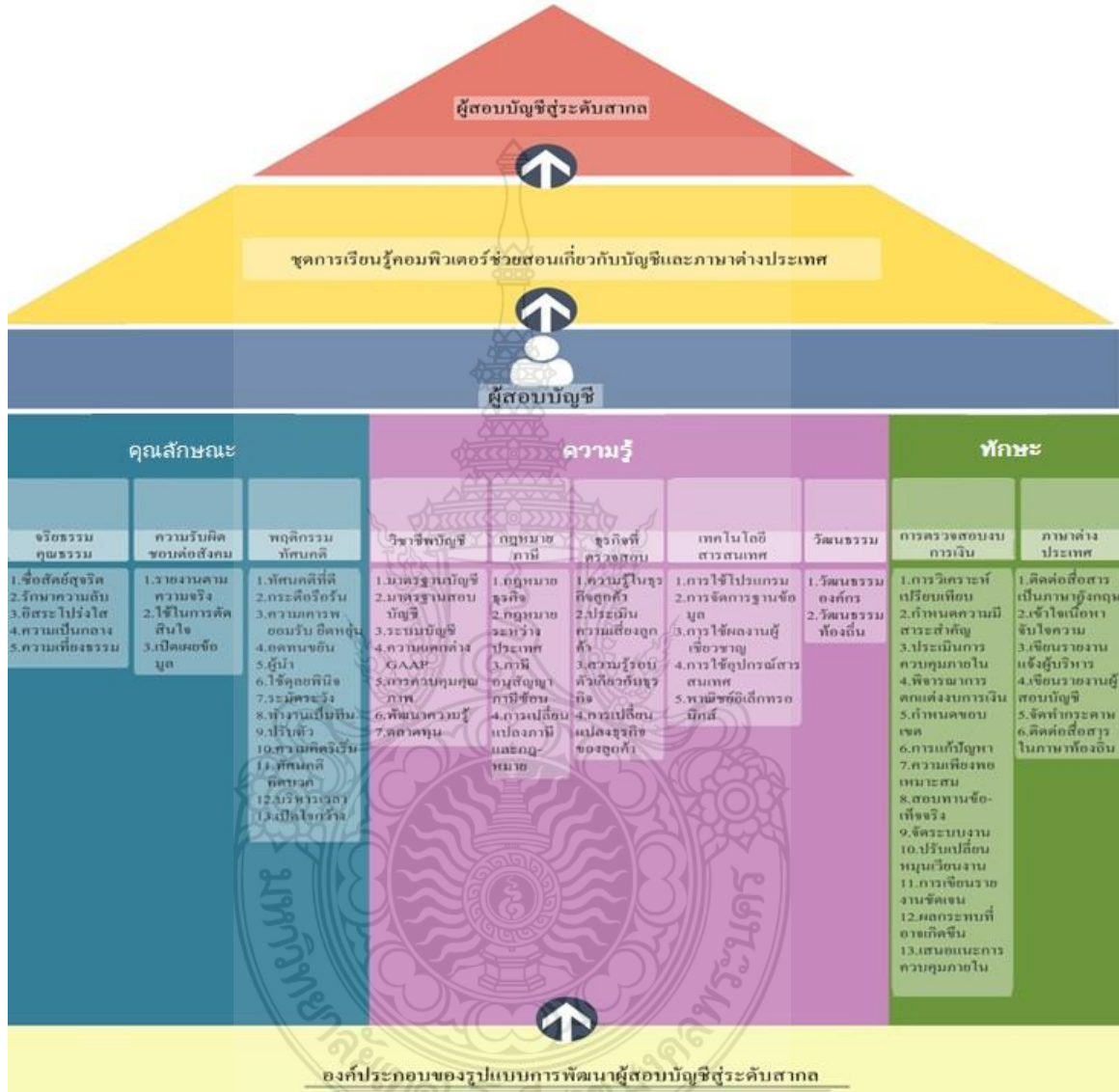
องค์ประกอบด้านความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก คือ วิชาชีพบัญชี
กฎหมายและภาษี ธุรกิจที่ตรวจสอบ เทคโนโลยีสารสนเทศ และวัฒนธรรม

องค์ประกอบด้านทักษะ (Skills) ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก คือ ทักษะการตรวจสอบงบ
การเงิน และภาษาต่างประเทศ

องค์ประกอบด้านคุณลักษณะ (Attribute) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ จริยธรรม
คุณธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และพฤติกรรม ทักษะคิด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีผู้ระดับ
สากล

ร่างรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ข้อดังนี้

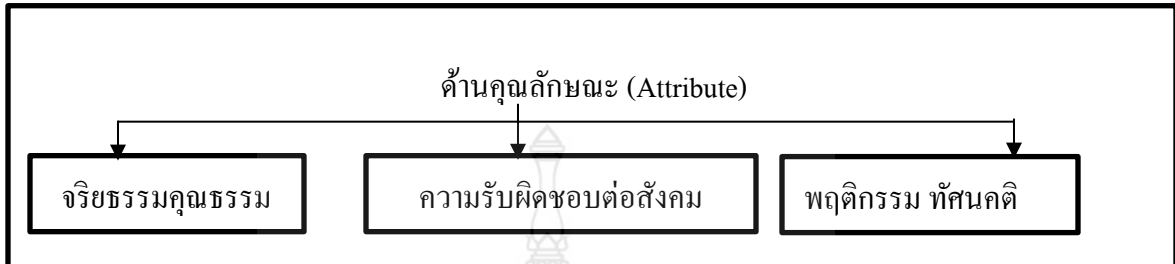
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ระดับประเมิน
1.วิชาชีพบัญชี	1.1 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีระดับสากล (IFRS,US GAAP)	() เห็นด้วย
	1.2 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการสอบบัญชี (ISA)	() ไม่เห็นด้วย ข้อเสนอแนะ
	1.3 ความรู้ในระบบบัญชีของธุรกิจที่ตรวจสอบ
	1.4 ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปของประเทศต่างๆ
	1.5 ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพตามกรอบ ISQC 1
	1.6 การพัฒนาความรู้ทางบัญชีอย่างต่อเนื่องให้ทัดเทียมระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง
	1.7 ความรู้เกี่ยวกับตลาดทุน ตลาดเงิน เพื่อวิเคราะห์ฐานะการเงินในปัจจุบันของลูกค้าได้แก่ การวิเคราะห์อัตราส่วน การวิเคราะห์แนวโน้มการวิเคราะห์กระแสเงินสด

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ระดับประเมิน
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ	<p>4.1 ความรู้ในการใช้โปรแกรมในการตรวจสอบบัญชี เช่น Excel , ACL</p> <p>4.2 ความรู้เกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์การจัดการฐานข้อมูล เพื่อประเมินความเสี่ยงความน่าเชื่อถือของระบบสารสนเทศ เช่น ระบบ ERP</p> <p>4.3 ความรู้เกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์เพื่อมอบหมายงานให้กับผู้เชี่ยวชาญหากมีความจำเป็นต้องใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักตรวจสอบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>4.4 ความรู้และก้าวทันการใช้อุปกรณ์สารสนเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการตรวจสอบงบการเงิน</p> <p>4.5 ความรู้เกี่ยวกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์</p>	<p>() เห็นด้วย</p> <p>() ไม่เห็นด้วย</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
5. วัฒนธรรม	<p>5.1 ความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมขององค์กรที่ตรวจสอบ</p> <p>5.2 ความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แตกต่างไปจากที่คุ้นเคย</p>	<p>() เห็นด้วย</p> <p>() ไม่เห็นด้วย</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ระดับประเมิน
2.ภาษาต่างประเทศ	2.1 ความสามารถติดต่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ 2.2 ความสามารถอ่านภาษาอังกฤษและทำความเข้าใจในเนื้อหา จับใจความตรงประเด็น 2.3 ความสามารถเขียนรายงานแจ้งผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลเป็นภาษาอังกฤษอย่างมืออาชีพ 2.4 ความสามารถเขียนรายงานผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ 2.5 ความสามารถจัดทำกระดาษทำการเป็นภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเหมาะสม 2.6 ความสามารถในการติดต่อสื่อสารในภาษาของประเทศที่จะไปปฏิบัติงาน	() เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วย ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณลักษณะ (Attribute) ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ข้อ ดังนี้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ระดับประเมิน
1.จริยธรรม	1.1 ความซื่อสัตย์ สุจริต และศักดิ์ศรีของวิชาชีพ 1.2 การรักษาความลับของลูกค้า 1.3 ความอิสระ โปร่งใส 1.4 ความเป็นกลาง 1.5 ความเที่ยงธรรม	☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย ข้อเสนอแนะ
2.ความรับผิดชอบต่อสังคม	2.1 การรายงานผลการตรวจสอบงบการเงินตามความจริง เพื่อประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการตัดสินใจลงทุน 2.2 การสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้รับบริการต่อความถูกต้องของงบการเงิน เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ 2.3การเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ และเหมาะสมต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน	☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย ข้อเสนอแนะ

เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม
ชุดที่ 2 แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการ
พัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

คำชี้แจง

. ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 1 แบบประเมินเพื่อตรวจสอบรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

โปรดทำรายการประเมินโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

โปรดพิจารณาการประเมินใน 3 ประเด็นคือ

แบบประเมิน

ตอนที่ 1 แบบประเมินเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลมีความเหมาะสมตามรูปแบบทางวิชาการ					
2.รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลมีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
3.รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลมีความถูกต้อง ครบคลุม ครบถ้วน สำหรับการพัฒนาผู้สอบบัญชี					
4.รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง					
5.รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

.....

.....

.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดการ

การสัมมนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เรื่อง รูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

ในวัน ศุกร์ ที่ 9 กันยายน พ.ศ.2560 เวลา 13.30-15.30 น.

ณ ห้องประชุม 414 อาคาร 96 คณะพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เวลา 13.00 – 13.30 น. ลงทะเบียน

เวลา 13.30 – 13.40 น. ประธาน (รองศาสตราจารย์ ดร.ศักรินทร์ อยู่ผ่อง)

กล่าวเปิดการสัมมนากลุ่ม

เวลา 13.40 – 14.00 น. นักศึกษาแนะนำตัว และนำเสนอผลงานวิจัย

เวลา 14.00 – 15.00 น. ผู้เชี่ยวชาญ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสพการณ์ และแนวทางการพัฒนา
ผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล

เวลา 15.00 – 15.15 น. ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

- ความสอดคล้องขององค์ประกอบในการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจ
ตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล
- ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และวิธีการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจ
ตรวจสอบบัญชีสู่ระดับสากล
- ร่างรูปแบบการพัฒนาผู้สอบบัญชีในกลุ่มธุรกิจตรวจสอบบัญชีสู่ระดับ
สากล

เวลา 15.15 – 15.20 น. นักศึกษากล่าวขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ และผู้เข้าร่วมการสัมมนา

เวลา 15.20 – 15.30 น. ประธานกล่าวปิดการสัมมนากลุ่ม

แบบสอบถามการวิจัยอนาคต

เรื่อง

แนวโน้มรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจ
ชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

แบบสอบถามการวิจัยอนาคต (Delphi Technique)

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกรอบที่ 1 รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ
สินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

คำชี้แจง

การศึกษาวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากท่านด้วยระเบียบวิธีการวิจัยเชิงลึก
และวิจัยอนาคต (Future Research) หรืออนาคตศาสตร์ (Futurism) และเทคนิคเดลฟาย ในการขอความ
อนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถาม 3 รอบเพื่อนำไปสร้างรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็น
มิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

ทั้งนี้ ในการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 จะเป็นข้อคำถามปลายเปิด (open end) เชิง
โครงสร้างประกอบด้วยคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยขอความกรุณาจากท่านตอบข้อคำถามทั้งหมดตาม
ความคิดเห็นโดยเสรีของท่านเป็นเวลา 30 นาทีหรือแล้วแต่ท่านจะอนุเคราะห์ให้มากกว่า 30 นาที

ในแบบสอบถามรอบที่ 2 จะนำความคิดเห็นของท่านมาสร้างข้อคำถามของแบบสอบถามจากการตอบคำถามของท่านในรอบที่ 1 เป็นคำถามปลายปิด โดยให้ท่านกรุณาให้คะแนนแบบระดับโดยของเวลาในการตอบข้อคำถามทั้งหมดจากท่านประมาณ 20 – 30 นาที

สำหรับในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 จะใช้คำถามเดียวกับรอบที่ 2 ให้ท่านตอบคำถามซ้ำอีกเพื่อเป็นการยืนยันคำตอบ

โดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกบันทึกเป็นความลับทั้ง 3 รอบ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ประมวลผลตามหลักการทางสถิติและนำเสนอผลวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามสำหรับเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาวิจัยดังกล่าว จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

นาง อมรศิริ ดิสสร

คำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept interview)

แนวโน้มรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

1. กรอบแนวคิดที่สามารถกำหนดเพื่อสร้างแบบอย่างที่ดีของรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. องค์ประกอบของสมรรถนะที่สามารถกำหนดเพื่อสร้างแบบอย่างที่ดีของรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

3. การเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. การเพิ่มคุณค่าให้กับบริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. การสร้างประสิทธิภาพให้กับบุคลากรเพื่อโลจิสติกส์รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6. แนวคิดคลังสินค้าคาร์บอนต่ำที่มีผลต่อการบริหารสินค้าคงคลังควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

7. การสร้างความมั่นใจต่อลูกค้าจากรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

8. การสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรจากรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ
สินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

9. กลยุทธ์การได้เปรียบเชิงการแข่งขันของรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

10. การติดตามประเมินผลเพื่อสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าจากรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็น
มิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหารควรเป็นอย่างไร

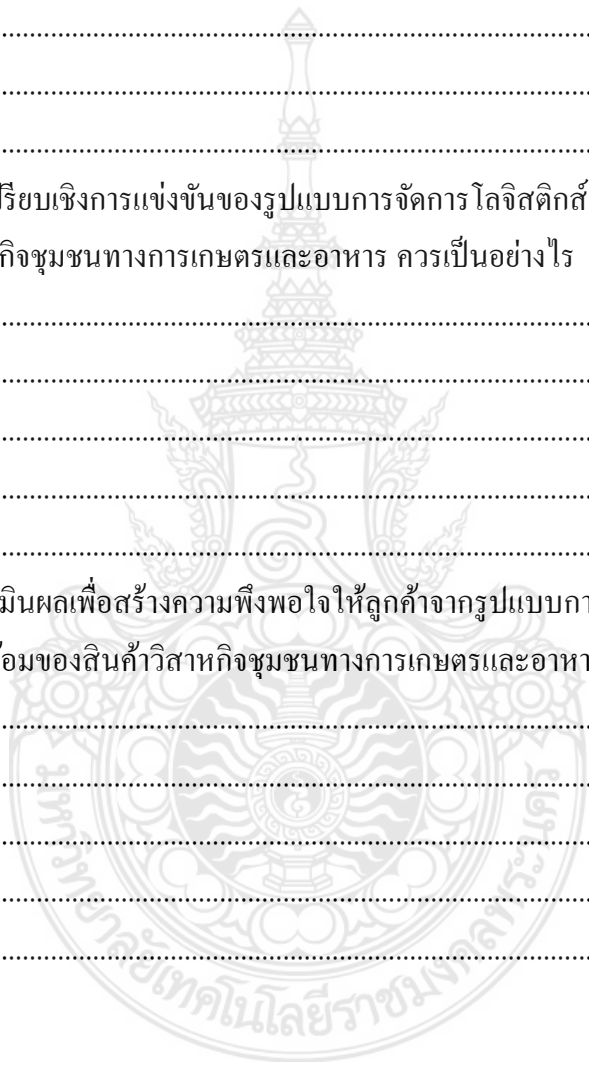
.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามการวิจัยอนาคต

เรื่อง

แนวโน้มรูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ
สินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

แบบสอบถามการวิจัยอนาคต (Delphi Technique)

รอบที่ 2 รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

คำชี้แจง ข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2 นี้ พัฒนาจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดของท่านในรอบที่ 1 โดยนำมาเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ในท่านตอบคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ในท่านตอบคำถามลักษณะการจัดลำดับความสำคัญในข้อคำถามแต่ละข้อโดยผู้วิจัยกำหนดค่าของระดับความเป็นไปได้ของงานนำไปใช้ปฏิบัติไว้ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบมาก
- 3 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบปานกลาง
- 2 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบน้อย
- 1 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

องค์ประกอบ	5	4	3	2	1
1.สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	√				
1.1.1 จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		√			
1.1.2 การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญคือสถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่งสนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น		√			
1.1.3 นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีการกำหนดแผนดำเนินงานชัดเจน กระทั่งต่อสิ่งแวดล้อมน้อยสุดหรือระดับต่ำสุด	√				

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ส่วนมีข้อคำถามส่วนที่ 1 มี 13 ข้อ ส่วนที่ 2 มี 5 ข้อ ส่วนที่ 3 มี 3 ข้อ ใช้เวลาในการตอบข้อคำถามทั้งหมดประมาณ 20 นาที ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปใช้เพื่อประกอบการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกบันทึกเป็นความลับ วิเคราะห์ประมวลผลตามหลักการทางสถิติและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์แบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาดังกล่าวจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

นางอมรศิริ ดิสสร

แบบสอบถามรอบที่ 2 รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ✓ ในแต่ละส่วนของแบบสอบถามทั้ง 5 องค์กรประกอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

องค์กรประกอบ	5	4	3	2	1
1.สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.1.1 จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.1.2 การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญคือสถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่ง สนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น					
1.1.3 นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีการกำหนดแผนดำเนินงาน ชัดเจนกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยสุดหรือระดับต่ำสุด					
1.2 ประสิทธิภาพให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่า ประกอบด้วย					
1.2.1 ประสิทธิภาพให้บริการทางบรรจุภัณฑ์					
1.2.2 การติดสลาก					
1.2.3 การผสมสินค้า					
1.2.4 การให้บริการสินค้าพร้อมขาย					
1.3 ประสิทธิภาพด้านบุคลากร					
1.3.1 ความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญด้วยความตระหนักในหน้าที่ของ ตัวเองในการจัดการคลังสินค้าและการให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม					
1.3.2 การประสานความร่วมมือในการลดปริมาณสินค้าที่ไม่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมสินค้าสำรองคงคลังให้ต่ำสุด					

1.3.3 การประสานความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินกำหนดมาตรฐานภายในคลังสินค้า				
1.3.4 ความคิดริเริ่มในการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึงพอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้า เพิ่มอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและสินค้าให้มีในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในคลังสินค้า				
1.4 ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล				
1.4.1 การนำผลการประเมินการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
1.4.2 การส่งเสริมการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยืดหยุ่นเพื่อสนองตอบและรับรองการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศที่มีผลต่อคลังสินค้าและแนวคิดคลังสินค้าคาร์บอนต่ำ				
1.4.3 การประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้ากับการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือบริษัทสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อลูกค้าและสาธารณชน				
1.4.4 การติดตามประเมินผลตามมาตรฐานตรวจสอบและประกันคุณภาพสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีประเมินหลากหลายแสดงครอบคลุมถึงสื่อออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์				
2. สมรรถนะองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย				
2.1 ความคาดหวังตามบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
2.1.2 นโยบายชัดเจนและประกาศให้สาธารณชนตลอดจนชุมชนได้รับรู้ในการวางตำแหน่ง จุดยืนของบริษัทเป็นองค์กรสีเขียวสำหรับงานวิจัยนี้คือวิสาหกิจชุมชนสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				
2.1.2 สร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าในด้านของพื้นฐานการบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมถึงความเสียหายจากความเสี่ยงในการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและความถูกต้องของการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				

<p>2.1.3 สร้างการตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าในด้านเวลาการจัดส่งสินค้าและการรักษาคุณภาพสินค้าในคลังสินค้าให้อยู่ในคุณภาพที่ดี และสร้างภาพลักษณ์ให้กับสินค้าทางอ้อมในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>				
<p>2.1.4 แสดงสมรรถภาพ ในการติดต่อสื่อสารของลูกค้ากับองค์กรในทุก ๆ ด้าน เช่น ทักษะการสื่อสารกับสมรรถภาพพนักงานขนส่งสินค้าในการส่งมอบสินค้า พนักงานคลังสินค้าในการตรวจสอบสินค้า พนักงานบริการรับโทรศัพท์และการให้บริการข่าวสารแก่ลูกค้าและพนักงานประชาสัมพันธ์ เป็นต้น</p>				
<p>2.1.5 ความมั่นใจแก่ลูกค้าที่ลูกค้าสัมผัสได้หรือเห็นได้จากทางกายภาพ เช่น ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการลดปล่อยก๊าซคาร์บอนจากระบบระบายอากาศ การรับมือการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศการกำจัดน้ำเสียมลภาวะที่มีผลต่อคุณภาพสินค้าความสามารถตลอดจนสภาพในคลังสินค้าจนถึงสภาพของรถขนส่งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเก่าสุด โทรมซึ่งจะส่งผลต่อการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานกำหนดแน่นอนเป็นต้น</p>				
<p>2.1.6 ความมีธรรมาจริยธรรมที่ดีที่เป็นมิตรและเต็มใจให้บริการพร้อมเสริมสร้างภาพลักษณ์การให้บริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในองค์กรด้วยการสร้างความรู้สึกปลอดภัยให้ลูกค้าในการไม่รับความเสี่ยงทางคุณภาพสินค้าการขนส่งนอกจากตรงเวลาทันเวลาแล้วยังมีภาพลักษณ์ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจนถึงภาพลักษณ์ทางการค้าให้ลูกค้ารู้สึกเป็นคนพิเศษตลอดเวลา</p>				
<p>2.2 สร้างภาพลักษณ์การเป็นองค์กรสร้างภาวะ โฆษณาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>				
<p>2.2.1 กิจกรรมหลักของปฏิบัติการ โฆษณาผลิตภัณฑ์สัมพันธ์กับ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการ การกระจายสินค้าและการบริการลูกค้าที่ล้วนมีผลต่อการจัดการสินค้าคงคลังหรือการบริหารสินค้าคงคลังและบรรลุผลการส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการที่มีต้นทุนต่ำและมีคุณภาพกับลูกค้ามาก</p>				

2.2.2 กิจกรรมหลักของการวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมการสร้างปฏิบัติการใช้คุณค่าที่สัมพันธ์กับโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการจัดการสินค้าคงคลังและหรือบริหารสินค้าคงคลัง					
2.2.3 กิจกรรมบริการลูกค้าหรือการให้การสนับสนุนการตลาดและการขายจากการจัดการคลังสินค้าหรือบริการสินค้าคงคลังจากงานด้าน โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
3. การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันประกอบด้วย					
3.1.1 กลยุทธ์การแข่งขันควรสอดคล้องกลยุทธ์การออกแบบห่วงโซ่คุณค่าที่สัมพันธ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากงานหลักหรือกิจกรรมหลักการวิจัยและพัฒนา การบริการลูกค้า					
3.1.2 การบริหารกลยุทธ์การแข่งขันควรจัดทำกลยุทธ์ของแต่ละงานให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแนวคิด Balanced scorecard					
3.2 กลยุทธ์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
3.2.1 กลยุทธ์ สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชิงประสิทธิภาพ					
3.2.2 กลยุทธ์สมรรถนะประสิทธิภาพด้านบุคลากรที่ต้องตระหนักว่าการจัดการโลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผนปฏิบัติตามแผนและการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการแข่งขันมีความสำคัญอย่างมากต่อการเก็บรักษาสินค้าสนองตอบความต้องการของสินค้าและภาพลักษณ์องค์กร					
3.2.3 ปัจจัยความสำเร็จ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการสินค้าคงคลัง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามการวิจัยอนาคต

เรื่อง

รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้า
วิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

แบบสอบถามการวิจัยอนาคต (Delphi Technique)

รอบที่ 3 รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้าวิสาหกิจชุมชนทางการเกษตรและอาหาร

คำชี้แจง ข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ พัฒนาจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดของท่านในรอบที่ 1 โดยนำมาเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ในท่านตอบคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ในท่านตอบคำถามลักษณะการจัดลำดับความสำคัญในข้อคำถามแต่ละข้อโดยผู้วิจัยกำหนดค่าของระดับความเป็นไปได้ของงานนำไปใช้ปฏิบัติไว้ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบมาก
- 3 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบปานกลาง
- 2 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบน้อย
- 1 หมายถึง ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ปฏิบัติสร้างรูปแบบน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

องค์ประกอบ	5	4	3	2	1
1.สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	√				
1.1.1 จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		√			
1.1.2 การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญคือสถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่งสนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น		√			
1.1.3 นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีการกำหนดแผนดำเนินงานชัดเจนกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยสุดหรือระดับต่ำสุด	√				

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ส่วนมีข้อความส่วนที่ 1 มี 13 ข้อ ส่วนที่ 2 มี 5 ข้อ ส่วนที่ 3 มี 3 ข้อ ใช้เวลาในการตอบข้อความทั้งหมดประมาณ 20 นาที ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปใช้เพื่อประกอบการศึกษาวิจัยเท่านั้น โดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกบันทึกเป็นความลับ วิเคราะห์ประมวลผลตามหลักการทางสถิติและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์แบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาดังกล่าวจักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

นางอมรศิริ ดิสร

แบบสอบถามรอบที่ 3 รูปแบบการจัดการ โลจิสติกส์และที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสินค้า
 วิทยาศาสตร์สุขภาพและการเกษตรและอาหาร

องค์ประกอบ	5	4	3	2	1
1.สมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.1 ประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.1.1 จุดมุ่งหมายทางนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.1.2 การจัดสรรงบประมาณในการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดในทุกหน้าที่ของคลังสินค้าที่สำคัญคือสถานที่เก็บสินค้าเชื่อมต่อการขนส่ง สนับสนุนการผลิต สนับสนุนการตลาด เป็นต้น					
1.1.3 นโยบายสินค้าคงคลังต้องบริหารงานอย่างมีการกำหนดแผนดำเนินงานชัดเจนกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยสุดหรือระดับต่ำสุด					
1.2 ประสิทธิภาพให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มคุณค่าประกอบด้วย					
1.2.1 ประสิทธิภาพให้บริการทางบรรจุภัณฑ์					
1.2.2 การติดสลาก					
1.2.3 การผสมสินค้า					
1.2.4 การให้บริการสินค้าพร้อมขาย					
1.3 ประสิทธิภาพด้านบุคลากร					
1.3.1 ความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญด้วยความตระหนักในหน้าที่ของตัวเองในการจัดการคลังสินค้าและการให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
1.3.2 การประสานความร่วมมือในการลดปริมาณสินค้าที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสินค้าสำรองคงคลังให้ต่ำสุด					
1.3.3 การประสานความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินกำหนดมาตรฐานภายในคลังสินค้า					

<p>1.3.4 ความคิดริเริ่มในการจัดการคำสั่งซื้อเพื่อรองรับความพึงพอใจและเติมเต็มคำสั่งซื้อของลูกค้า เพิ่มอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและสินค้าให้มีในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในคลังสินค้า</p>					
<p>1.4 ประสิทธิภาพการติดตามประเมินผล</p>					
<p>1.4.1 การนำผลการประเมินการจัดการคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>					
<p>1.4.2 การส่งเสริมการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนเพื่อสนองตอบและรับรองการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศที่มีผลต่อคลังสินค้าและแนวคิกคลังสินค้าคาร์บอนต่ำ</p>					
<p>1.4.3 การประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้ากับการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์องค์กรหรือบริษัทสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อลูกค้าและสาธารณะชน</p>					
<p>1.4.4 การติดตามประเมินผลตามมาตรฐานตรวจสอบและประกันคุณภาพสมรรถนะโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีประเมินหลากหลายแสดงครอบคลุมถึงสื่อออนไลน์เพื่อสร้างภาพลักษณ์</p>					
<p>2. สมรรถนะองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย</p>					
<p>2.1 ความคาดหวังตามบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>					
<p>2.1.1 นโยบายชัดเจนและประกาศให้สาธารณะชนตลอดจนชุมชนได้รับรู้ในการวางตำแหน่ง จุดยืนของบริษัทเป็นองค์กรสีเขียวสำหรับงานวิจัยนี้คือวิสาหกิจชุมชนสีเขียวหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>					
<p>2.1.2 สร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าในด้านของพื้นฐานการบริการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรวมถึงความเสียหายจากความเสี่ยงในการไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและความถูกต้องของการจัดการคลังสินค้าและการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>					

<p>2.1.3 สร้างการตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าในด้านเวลาการจัดส่งสินค้าและการรักษาคุณภาพสินค้าในคลังสินค้าให้อยู่ในคุณภาพที่ดี และสร้างภาพลักษณ์ให้กับสินค้าทางอ้อมในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากคลังสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>					
<p>2.1.4 แสดงสมรรถภาพ ในการติดต่อสื่อสารของลูกค้ากับองค์กรในทุกๆด้าน เช่น ทักษะการสื่อสารกับสมรรถภาพพนักงานขนส่งสินค้าในการส่งมอบสินค้า พนักงานคลังสินค้าในการตรวจสอบสินค้า พนักงานบริการรับโทรศัพท์และการให้บริการข่าวสารแก่ลูกค้าและพนักงานประชาสัมพันธ์เป็นต้น</p>					
<p>2.1.5 เกิดความมั่นใจแก่ลูกค้าที่ลูกค้าสัมผัสได้หรือเห็นได้จากทางกายภาพ เช่น ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการลดปล่อยก๊าซคาร์บอนจากระบบระบายอากาศ การรับมือการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศการกำจัดน้ำเสียมลภาวะที่มีผลต่อคุณภาพสินค้าความสามารถตลอดจนสภาพในคลังสินค้าจนถึงสภาพของรถขนส่งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะเก่าสุด โทรมซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการปล่อยก๊าซคาร์บอนที่เกินมาตรฐานกำหนดแน่นอนเป็นต้น</p>					
<p>2.1.6 ความมีธรรมาภิบาลที่ดีที่เป็นมิตรและเต็มใจให้บริการพร้อมเสริมสร้างภาพลักษณ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในองค์กรด้วยการสร้างความรู้สึกปลอดภัยให้ลูกค้าในการไม่รับความเสี่ยงทางคุณภาพสินค้าการขนส่งนอกจากตรงเวลาทันเวลาแล้วยังมีภาพลักษณ์ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจนถึงภาพลักษณ์ทางการค้าให้ลูกค้ารู้สึกเป็นคนพิเศษตลอดเวลา</p>					
<p>2.2 สร้างภาพลักษณ์การเป็นองค์กรสร้างภาวะ โഴ้คุณค่าผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>					
<p>2.2.1 กิจกรรมหลักของปฏิบัติการ โซ้คุณค่าที่สัมพันธ์กับ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการ การกระจายสินค้าและการบริการลูกค้าที่ล้วนมีผลต่อการจัดการสินค้าคงคลังหรือการบริหารสินค้าคงคลังและบรรลุผลการส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือสินค้าหรือบริการที่มีต้นทุนต่ำและมีคุณค่ากับลูกค้ามาก</p>					

<p>2.2.2 กิจกรรมหลักของการวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมการสร้างปฏิบัติการ โซ่คุณค่าที่สัมพันธ์กับ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการจัดการสินค้าคง คลังและหรือบริหารสินค้าคงคลัง</p>					
<p>2.2.3 กิจกรรมบริการลูกค้าหรือการให้การสนับสนุนการตลาดและการขาย จากการจัดการคลังสินค้าหรือบริการสินค้าคงคลังจากงานด้าน โลจิสติกส์ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม</p>					
<p>3. การสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันประกอบด้วย</p>					
<p>3.1.1 กลยุทธ์การแข่งขันควรสอดคล้องกลยุทธ์การออกแบบห่วงโซ่คุณค่าที่ สัมพันธ์การให้บริการ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากงานหลักหรือ กิจกรรมหลักการวิจัยและพัฒนา การบริการลูกค้า</p>					
<p>3.1.2 การบริหารกลยุทธ์การแข่งขันควรจัดทำกลยุทธ์ของแต่ละงานให้มีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในแนวคิด Balanced scorecard</p>					
<p>3.2 กลยุทธ์โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>					
<p>3.2.1 กลยุทธ์ สมรรถนะ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเชิง ประสิทธิภาพ</p>					
<p>3.2.2 กลยุทธ์สมรรถนะประสิทธิภาพด้านบุคลากรที่ต้องตระหนักว่าการ จัดการโลจิสติกส์เป็นกระบวนการวางแผนปฏิบัติตามแผนและการจัดการคลังสินค้า และการบริหารสินค้าคงคลังที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการแข่งขันมีความสำคัญอย่าง มากต่อการเก็บรักษาสินค้าสนองตอบความต้องการของสินค้าและภาพลักษณ์ องค์กร</p>					
<p>3.2.3 ปัจจัยความสำเร็จ โลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับกล ยุทธ์การจัดการสินค้าคงคลัง</p>					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัตผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ และ นามสกุล (ภาษาไทย)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรศิริ ดิสร

(ภาษาอังกฤษ)

MRS. AMORNSIRI DISSORN

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

3 1005 02290 530

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ประวัติการศึกษา

- 2528 ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2544 ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2557-ปัจจุบัน กำลังศึกษาระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

การสอบบัญชี

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ

สถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัย

ในแต่ละผลงานวิจัย

- 1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -
- 2 หัวหน้าโครงการวิจัย : 1. วิจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประยุกต์ใช้ Balanced Scorecard ของบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2556
- 3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : 1. ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการสินค้าคงคลังของสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2548
2. พฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปี 2554
3. วิจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพของอาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ ปี 2555
4. นวัตกรรมประสิทธิภาพการให้บริการธุรกิจโรงแรมเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืนของเกาะช้าง ปี 2558

5. Service Performance Model of Hotel business to Enhance learning for Promoting Sustainable tourism ปี 2558

6. Primary integrated perspective finding on Neuro-Training ปี 2558

7. แนวโน้มการวัดผลตอบแทน (ROI) การฝึกอบรมแบบจำลอง
สมองแห่งการเรียนรู้ ปี 2559

4 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

86 ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร. 0-2665-3555 ต่อ 2345

E-mail amornsiri.d@rmutp.ac.th

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กมล สติชัยและจักรกฤษณ์ ดวงพัตรา (2524). กรุงเทพฯ เอ็นเตอร์ไพรส์, ینگค์. แปลและเรียบเรียงจาก

James R., and Ellram.(1998).**Fundamentals of logistics management**. New York: The McGraw-Hill Companies INC.

Lambert M.D., Stock, R.J.&Ellram,M.L.(1998). **Fundamental of Logistics Management**. แปลและเรียบเรียงโดย กมลชนก สุทธิวาทนฤพุมติ ศลิษา ภมรสติชัยและจักรกฤษณ์ ดวงพัตรา. การจัดการโลจิส-ติกส์ กรุงเทพฯ แมคกรอฮิลอินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นเตอร์ไพรส์, ینگค์. (2544).

ชยุต ภวานันท์กุล.แบบจำลอง **AGBI: ธุรกิจสีเขียวเติบโตอย่างยั่งยืน แนวคิดหุ้นส่วนเติบโตยุโรป-เอเชียและแปซิฟิกของ The Astana Green Bridge Initiative หรือ AGBI Initiative**. เอกสารการนำเสนอในงานประชุมระดับนานาชาติทางด้านนวัตกรรมในความร่วมมือของ ญี่ปุ่น ไทย สปป.ลาว ยุโรปและเอเชีย-แปซิฟิก ณ นครหลวงพระบาง 9-11 พฤศจิกายน. (2013).

ชนิดา รักษ์พลเมือง. การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายในเทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย. ทศพร ศิริสัมพันธ์ (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.(2535: 59-72).

ชยุต ภวานันท์กุล.จุดประกายแนวคิดหุ้นส่วนสีเขียวการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม: **ข้อคิด AGBI Model จากยุโรป-เอเชีย-แปซิฟิก**.นิตยสาร Make Money ฉบับเดือนพฤศจิกายน เทียร์ฉาย กิระนันท์. การวิจัยอนาคต. กรุงเทพมหานคร คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.(2525.)

ศากุน บุญอิต.การจัดการซัพพลายเชนเพื่อความเป็นเลิศ.กรุงเทพมหานคร:บริษัทชิกมา กราฟฟิคส์ จำกัด.

ศรีปริญญา ฐปกระจำง.ทิศทางการค้าเงินงานวิสาหกิจชุมชน.วารสารพัฒนาชุมชนปีที่ 42.ฉบับที่ 10.ตุลาคม2546:14-18.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) : เอกสารประกอบการประชุมประจำปี 2558 ของ สศช. กรุงเทพฯ บริษัท ศรีเมืองการพิมพ์จำกัด (2558).

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์.ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์.กรุงเทพฯ บริษัท ฟ็องฟ้า พรินต์ติ้ง จำกัด
สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2.แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง
2 พ.ศ.2527-พ.ศ.2560 (จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)
กรุงเทพมหานคร: กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.(2558).

สุรพงษ์ คงสตั๊ย และธีรชาติ ธรรมวงศ์. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม. สืบค้นจาก
<http://www.mcu.ac.th>. (2551).

อานันท์ ฉะนัยศรี.วิสาหกิจชุมชน.[ออนไลน์]สืบค้นวันที่ 24 ตุลาคม 2016.

<http://ophbgo.blogspot.com24th>.

ภาษาอังกฤษ

Akgun, A.E., Keskin, H. E Byrne, J. **Organizational emotional capability, product and process innovation, and firm performance: An empirical analysis.***Journal of Engineering and Technology Management* 26: 103-130 (2009).

Aramyan, L. H. Alfons, G.J.M. Oude, L, Vorst, J. and Kooten, O. **Performance measurement in agri-food supply chains: a case study.***Supply Chain Management: An International Journal* 12: 304-315. (2007).

Anderson,S.Broune,M. and Allen J. **Logistic implications of the UK packaging waste regulations.** *International Journal of Logistics.*Vol.16:129-145.(1999).

Anderson, S., Allen, J., & Browne, M. **Urban logistics—how can it meet policy makers' sustainability objectives?.** *Journal of Transport Geography,* 13(1), 71-81. (2005).

Boom-itt .**A critical review of supply chain management concept: an exploration of links in theory and practice,** *Journal of Business Administration,* 30 (115), 35-49.(2007).

Beamon, B.M. **Measuring supply chain performance.***International Journal of Operations&Production Management* 19:275-292,(1999).

Bhatnagar, R.&Teo,C-C. **Role of logistics in enhancing competitive advantage.** *International Journal of Physical Distribution&Logistics Management* 39: 202-226. (2009).

Bobbitt, L, Michelle. **An Examination of the Logistics Leverage Process: Implications for Marketing Strategy and Competitive Advantage.** Unpublished Ph.D. Dissertation, The University of Tennessee. (2004).

- Boon-itt.S. **“A Critical review of supply chain management concept : an exploration of links in theory and practice.”** Journal of Business Administration,30 (115):35-49.(2007).
- Bhatnagar,R.&Teo, C-C. **Role of logistics in enhancing competitive advantage.** International Journal of Physical Distribution & Logistics Management 39:202-226.(2009).
- Bowersox,D.J., Closs, D.J. **Logistical Management: The Integrated Supply Chain Process.** New York. McGraw-Hill Companies.(1996).
- Brandenburg, M., Govindan, K., Sarkis, J., & Seuring, S. Quantitative models for sustainable supply **chain management: Developments and directions.** European Journal of Operational Research, 233(2), 299-312. (2014).
- Broun, W.B. and Moberg, D.J. **Organization Theory and Management: A Macro Approach.** New York: John Wiley. (1980).
- Bowersox,D.J.Closs,D.J.,Cooper,M.BandBowersox,J.C. **Supply chain logistics management.** Fourth edition.New York: MoGraw-Hill.(2013).
- Cammittee on Climate Change.**Logistics and supply chain Management, F.T.Trentice-Hall,** London.(2008).
- Carranza, O., Maltz, A.&Antun, J.P. **Linking logistics to strategy in Argentina,** International Journal of Physical Distribution & Logistics Management 32: 480-496. (2002).
- Chow, G., Heaver, T.D. and Henriksson, L.E. **Logistics Performance: Definition and Measurement,** International Journal of Physical Distribution&Logistics Management 24: 17-28. (1994).
- Coyle,J.J.Bardi, E.J. and Langley C.J. Jr. **The management of business logistics.Seventh edition.** Canada:Thomson South-Western. (2003).
- Chu,C.H.Luh,Y.P.,Li T.P. Chen H. **Economical Green Product design based on simplified computer-aided product structure variation.** Computers in Industry.Vol.60:465-500.(2009).
- Cepinskis, J. and Masteika, J. **“Impact of blobalization on Green Logistic Centers in Lithuania”.**Environmental Research, Engineering and Management.Vol.55,No.1.(2011).
- Carranza, O., Maltz, A. & Antun, J.P. **Linking logistics to strategy in Argentina.** International Journal of Physical Distribution & Logistic Management 32:480-496.(2002).

- Chan, H. K., He, H., & Wang, W. Y. **Green marketing and its impact on supply chain management in industrial markets**. *Industrial Marketing Management*, 41(4), 557-562. (2012).
- Chiou, T. Y., Chan, H. K., Lettice, F., & Chung, S. H. **The influence of greening the suppliers and green innovation on environmental performance and competitive advantage in Taiwan**. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 47(6), 822-836. (2011).
- Christopher, M. **“Logistics and Supply Chain Management - Strategies for reducing Cost and Improving Service”**, Financial times, Professional Ltd., London, (1992).
- Delmar, F. **Measuring growth: methodological considerations and empirical results**. In Donckels, R. and Miettinen, A. (Eds). *Entrepreneurship and 123SME Research: On its Way to the Next Millennium*, Ashgate, Aldershot: 190-216. (1997).
- Dey, A, LaGuardia, P and Srinivasan, M. **Building sustainability in logistics operations: a research agenda**. *Management Research Review*. (2011).
- Dey,A.,LaGuardia,P.and Srinivasan (2011),M. **Building sustainability in logistics operations: a research agenda**. *Management Research Vol.34.No.11* (2547).
- Dunn, S. and Wu, H.J. **Environmentally responsible logistics system**. *International Journal of Physical Distribution Logistic Management*, Vol.25 Issue2;20-38.(2006).
- Delmar, F. **Measuring growth: methodological considerations and empirical results**. in Donckels, R. and Miettinen, A. (Eds).*Entrepreneurship and 123SME Research: On its Way to the Next Millennium*, Ashgate, Aldershot: 190-216. (1997).
- European Commission .**Transport policy for 2010: Time to decade, DG TREN**, Brussels. (2001).
- Flint, D. J., Larsson, E., Gammelgaard, B.&Mentzer, J.T. **Logistics Innovation: A Customer Value-Oriented Social Process**. *Journal of Business Logistics* 26: 113-14.(2005).
- Fugate, B. Mentzer, J. and Stank, T. **Logistic Performance: Efficiency, Effectiveness, and Differentiation**. *Journal of Business Logistics*.Vol.31 issue, Spring 2010:43-62.(2010).
- Garnsey, E., Stam, E., Heffernan, P.&Hugo, O. **New firm growth: exploring processes and paths**. *ERIM Report Series Research in Management*. Rotterdam. (2003).

- Green, K.W., Whitten, D. and Imman, R.A. **The Impact of Logistics Performance on Organizational Performance in a Supply Chain Context.** *Supply Chain Management: An International Journal* 13: 317-327. (2008).
- Griffis, S.E., Cooper, M., Goldsby, T.J. and Closs, D.J. **Performance Measurement: Measure Selection Based upin Firm Goals and Information Reporting Needs.** *Journal of Business Logistics* 25: 95-118. (2004).
- Gunasekaran, A. and Kobu, B. **Performance Measures and Metrics in Logistics and Supply Chain Management: A Review of Recent Literature (1995-2004) for Research and Applications.** *International Journal of Production Research* 45: 2819-2840.(Dunn, PP.21-25). (2007).
- Grove I.S. Fisk.R.P.Pickett, G.M., and Kangun, N. **Going green in the sector.** *European Journal of Marketing.* Vol.30:56-66.(1996).
- Gebresenbet G, and jungberq, D. **Coordination and route optimization of agricultural goods transport to attenuate environmental impact.** *Journal of agricultural engineering research.*(2001).
- Ghai, D., & Vivian, J. M. **Grassroots environmental action: people's participation in sustainable development.** Routledge. (2014).
- González-Benito, J., & González-Benito, Ó. **The role of stakeholder pressure and managerial values in the implementation of environmental logistics practices.** *International Journal of Production Research*, 44(7), 1353-1373. (2006).
- Grabara, J., Modrak, V., & Dima, I. C. **Sustainable Logistics and Business Competitiveness.** *International Letters of Social and Humanistic Sciences*, (15), 148-156. (2014).
- Kaptan,R.and Norton,D. **The Strategy Focused Organization.** **Harvard Business School Press.** Boston.M.A. (2001).
- Kaptan.R.S, and Norton.D.P. **Having tranble with your strategy.** *Then Map.it.Harvard Business Review.* September-October.(2000).
- Kim, S.W. **fects of supply chain management practices, integration and competition 3 capability on performance.** *Supply Chain Management: An International Journal*11: 241-248(2006).

- Lai, K.H. and Wong, C.W.Y. **Green Logistic management and performance: Some evidence from Chinese manufacturing exporters.** *Omega* 40(3):276-285.(2012).
- Lai, K., Ngai, E. T. and Cheng T. **Measures for evaluating supply chain performance in transportation logistics.** *Transportation Research, Part E: Logistics and Transportation Review*38: 439-456. (2002).
- Langley, C.J. and Holcomb, C.M. **Creating Logistics Customer Value.** *Journal of Business Logistics*13: 1-27. (1992).
- Li, S., Ragu-Nathan, B., Ragu-Nathan, T. S., and Rao, S. S. **The impact of supply chain management practices on competitive advantage and organizational performance.** *Omega* 34: 107-124. (2006).
- Lunnig, P.A., Marcelis, W.J. and Jongen, W.F. **Food quality management: A managerial approach.** Wageningen Academic Publishers, Wageningen. (2002).
- Linstone, H. and Turoff, M. **The Delphi Method Techniques and Applications.** American Statistical Association.(2002).
- Mckinnon, A. **Logistics and the environment in Handbook of Logistics and Dupply Chain Management,** ed D Hensher and K Button, pp.665-85, Elsevier, Amsrerdam.(2003).
- Mckinmon, A.C. **Green Logistic : Global trends and issues. Bper presented at the World Bank Conference :** Decoding Sustainable logistic Trends, The Word Bank, Washington, DC.26 June.(2012).
- Mckinhon, A. Cullinane, S. Browne, M.X Whiteing. A. **Green Logistic : Improving the environmental sustainability of Logistic.** United Kingdom : Kogan Page.(2010).
- Mentzer, John T., Daniel J. Flint, and G. Tomas M. Huit. **Logistic Service Quality as a Segment-Customized Process.** *Journal of Marketing* 65: 82-105. (2001).
- Mansidao Rui. **Logistics Performance: a Theoretical Conceptual Model for Small and Medium Enterprises.** Manage Department, Evora University.(2014).
- Nottingham, A. **Literature Review On Inventory Management with Practical Examples.** Venture House, Cross Street, England and Wales Company. (2015)

- Nidumolu,R.Prahalad,C.K. and Rangaswani,M.R.”**Why Sustainability Is Now the key Driver of Innovation.GREENING YOUR BUSINESS PROFITABILITY**.u.s.a.: Harvard Business School Publishing Corporation.(2011).
- Porter, M.E.(1996). **What Is Strategy?**. Harvard Business Review, November–December 74: 61-78.
- Panayides, P.M., and So, M. “**Logistics service provider–client relationships**”. **Transp. Res. Part E: Log. and Transp. R.**, Vol. 41, No.3, pp. 179-200, (2005).
- Qing, Z.D. and Matsuoka,Y. **Low Carbon Society Scenario Towards 2030 Guang Zhou: A win-win Strategy for climate change and sustainable development of regional economy**. Chinese Academy of Science and Grad ate School of Engineering, Kyoto University. (2013).
- Robeson,J.F. and colpa no,W.C.(1994). **The Logistic Handbook The Free Press**. World Business Council for Sustainable Development (2005).Marketing and sustainable development.Report.
- Rodrigue, J. P., Slack, B., & Comtois, C. **Green logistics (the paradoxes of). The Handbook of Logistics and Supply-Chain Management**, 2. (2001).
- Rogers, M. **The definition and measurement of innovation** (pp. 1-27). Parkville, VIC: Melbourne Institute of Applied Economic and Social Research. (1998).
- Rensbury,V. and Janson, S.L. **A Framework in Green Logistics For Companies in South Africa**, University of South Africa.(2015).
- Sugata,M. **Cost reduction and increase of corporate competitiveness through green Logistic Efficiency Promotion Advisor Auditor of Education 21 JETRO Expert**. September 23.(2008).
- Srivastava,s.k. **Green supply-chain management: a state-of-the-art literature review**. International journal of management review,9(1),53-80.(2007).
- Sandberg, E. and Abrahamsson, M. **Logistics capabilities for sustainable competitive advantage**. International Journal of Logistics: Research and Applications14: 61-75. (2011).

- Shang, K. and Marlow, P.B. **Logistics capability and performance in Taiwan's major manufacturing firms**. Transportation Research, Part E: Logistics and Transportation Review 41: 217-34. (2005).
- Schramm-Klein H. and Morschett, D. **The Relationship between Marketing Performance, Logistics Performance and Company Performance for Retail Companies**. The International Review of Retail, Distribution and Consumer Research 16: 277-296. (2006).
- Stewart, B.G. **Champions of profitable growth**. Harvard Business Review 82: 59-63. (2004).
- Seuring, S. **A review of modeling approaches for sustainable supply chain management**. Decision Support Systems, 54(4), 1513-1520. (2013).
- Taylor N., Barker K., and Simpson M. **Achieving sustainable business: a study of perceptions of environmental best practice by SME in South Yorkshire**. Environment and Planning : Government and Policy Vol.21:89-105.(2004).
- The 6th Ministerial Conference on Environment and Development of the Asia-Pacific Region (ESCAP, Astana, 2010), (2011). AGBI (The Astana: Green Bridge Initiative The Europe-Asia Pacific Partnership Program) Green Bridge Partnership Programme 2011-2020: SDG Action 2237.
- Toyli, J., Häkkinen, L., Ojala, L. and Naula, T. **Logistics and financial performance: An analysis of 424 Finnish small and medium-sized enterprises**. International Journal of Physical Distribution & Logistics Management 38: 57-80. (2008).
- Thiell, M., Zuluaga, J., Montanez, J., van Hoof, B.: **Green Logistics – Global Practices and their Implementation in Emerging Markets**, p. 2, Colombia (2011).
- Truffer B, Coenen L. **Environmental innovation and sustainability transitions in regional studies**. Reg Stud 46(1):1–2. (2012)
- Thomas, P. G. **Performance Measurement, Reporting, Obstacles and Accountability: Recent Trends and Future Directions**. The Australian National University E Press. (2006).
- Van der Spiegel. **Measuring effectiveness of food quality management in the bakery sector**. Total Quality Management & Business Excellence 17: 691–708. (2006).
- World Economic Forum/Accenture. **Supply Chain Decarbonization : the role of logistics and transport in reducing supply chain carbon emissions**, Geneva. (2009).

- White, J. "Warehousing and Inventory Management". Logistic Operational Guide (LOG) Aug 07. (2015).
- Weinzimmer, L.G., Nystrom, P. C. and Freeman, S. J. **Measuring organizational growth: issues, consequences and guidelines.** Journal of Management 24: 235- 62. (1998).
- Wu, H. J., & Dunn, S. C. **Environmentally responsible logistics systems.** International Journal of Physical Distribution & Logistics Management, 25(2), 20-38. (1995).
- Yang, C-C. **Assessing the moderating effect of innovation capability on the relationship between logistic service capability and firm performance for ocean freight forwards.** International Journal of Logistics: Research and applications 15:53-69. (2012).
- Yusuf, Y.Y., Gunasekaran, A., Adeleye, E.O. and Sivayoganathan, K. **Agile supply chain capabilities: determinants of competitive advantage.** European Journal of Operational Research 159: 379-92. (2004).
- Zhangping. **Low-Carbon economics and low-carbon city.** Urban Studies. 15(4):98-102

